

**Σε ασφυκτικό
μνημονιακό κλοιό**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Το επίδομα ανεργίας
γίνεται επίδομα
καπιταλιστικής
εργοδοσίας!**

ΣΕΛΙΔΑ 9

«Κινητικότητα» στο Δημόσιο

**Στόχος η συρρίκνωση
της απασχόλησης**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Και τώρα, πώς θα
ζήσουμε χωρίς...
διαπλεκόμενη TV;**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Η Κομισιόν απαιτεί
υπακοή**

ΣΕΛΙΔΑ 16

Τουρκική εισβολή στη Συρία

**Πιο περίπλοκο το
κουβάρι του πολέμου**

ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

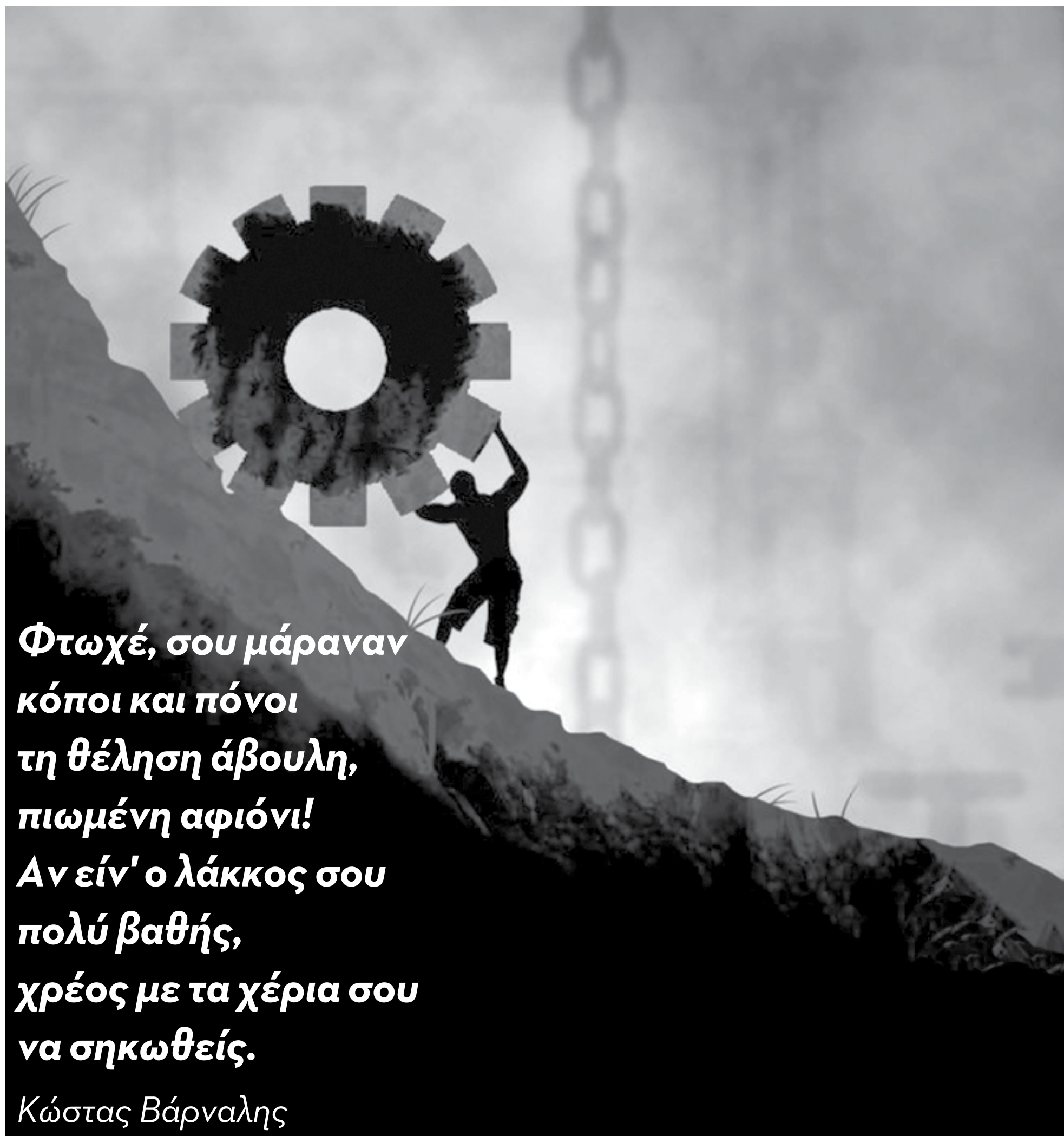
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 881 - 3 Σεπτέμβρη 2016

www.eksegersi.gr

**Φτωχέ, σου μάραναν
κόποι και πόνοι
τη θέληση άβουλη,
πιωμένη αφιόνι!
Αν είν' ο λάκκος σου
πολύ βαθής,
χρέος με τα χέρια σου
να σηκωθείς.**

Κώστας Βάρναλης

Scripta... Verba...

Ταυτόχρονα προκαλούν μεγάλα ερωτήματα το ύψος και η απολυτότητα με τα οποία επιχειρείται αυτή η ωμή παρέμβαση στο εσωτερικό της χώρας.

Νίκος Βούτσος

Καταλάβετε το, κουτόφραγκοι, δεν μας πειράζουν οι ωμές παρεμβάσεις σας, αλλά το ύψος και η απολυτότητά τους. Να είστε ευγενικοί, ρε...

Η Ευρώπη οφείλει να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων, να στρέψει το βλέμμα της στο μέλλον, συνυπογράφοντας ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο που θα διασφαλίζει την ευημερία των λαών της.

Αλέξης Τσίπρας

Ούτε οι πιο ξεφτίλες σοσιαλδημοκράτες δεν τα λένε πια αυτά.

Με τα μαύρα λεφτά στα σάιτ και τις ψευδείς αναρτήσεις, ο Καλογρίτσας νομίζει ότι θα πιέσει για κανάλι.

Πάνος Καμμένος

Εννοείται πως δεν βρέθηκε εισαγγελέας να καλέσει τον υπουργό να δώσει τα στοιχεία για τα μαύρα λεφτά του (κουμπάρου του) Καλογρίτσα.

Με συνεργάτες την εθνικολαϊκιστική Δεξιά του κ. Καμμένου και την καραμανλική Δεξιά του κ. Παπαγγελόπουλου και με την υιοθέτηση και εφαρμογή σκληρών δογματικών μέτρων λιτότητας προτείνουμε τη μετονομασία σε Συνασπισμό της Ριζοσπαστικής Δεξιάς, θα είναι πιο κοντά στην πραγματικότητα.

ΔΗΜΑΡ

Άλλο ένα κατόρθωμα του κυβερνητικού ΣΥΡΙΖΑ: έδωσε αντιπολιτευτική φωνή στα ορφανά του Κουβέλη.

Αν δεν υπήρχε ο ΣΥΡΙΖΑ, δεν θα υπήρχε το Rodemos, δεν θα υπήρχε η Αριστερά, δεν θα υπήρχε η μεταστροφή σχεδόν σε όλες τις χώρες της Ευρώπης της Σοσιαλδημοκρατίας προς την Αριστερά.

Ευκλείδης Τσακαλώτος

Η Σοσιαλδημοκρατία στρέφεται προς την Αριστερά, αλλά οι αγνώμονες εργάτες στη Γαλλία και την Ιταλία δεν εννοούν να το καταλάβουν. Και μάλλον θα ξαναψηφίσουν τη γνήσια Δεξιά.

Υπάρχει κοινωνική ανάγκη σήμερα για ένα κόμμα «καθαρό», «αριστερό», οχυρωμένο πίσω από την ασφάλεια της ιδεολογικής καθαρότητας, με καταγγελτικό λόγο, ή για ένα κόμμα ικανό να εμπνεύσει, να ενώσει και να κινητοποιήσει τον λαό για μια δημιουργική πορεία εξόδου της χώρας μας από την επιτροπεία, δημιουργώντας το όραμα για μια κοινωνία δικαιοσύνης, ισότητας και αλληλεγγύης;

Χαρά Καφαντάρη

Η γελοιότητα του συριζαίου όταν προσπαθεί να παραστήσει τον... Άμλετ.

ΡΙΠΕΣ

♦ Στα 384 ευρώ έθεσε το όριο φτώχειας ο Κατρούγκαλος ♦ Και, φυσικά, παραμένει υπουργός της... αριστερής κυβέρνησης ♦ Ούτε ενοχλήθηκε κάποιος συριζαίος από την ιταμότητά του ♦ Αφού ο Τσίπρας (υποτίθεται ότι) διεκδικεί τις γερμανικές επανορθώσεις, γιατί δεν υπογράφει την απόφαση για το Δίστομο; ♦ Ετοιμη είναι και άμεσα εφαρμόσιμη αν την υπογράψει η κυβέρνηση ♦ Καταλάβετε τώρα γιατί δεν ενοχλείται το Βερολίνο από τις δηλώσεις Τσίπρα; ♦ Είναι μόνο λόγια για εσωτερική κατανάλωση ♦ Σε «υψηλό» επίπεδο έχουν δοθεί όλες οι διαβεβαιώσεις στη «μούτι» Ανγκελα ♦ Προτιμότερο, λοιπόν, να δημαγωγεί ο Τσίπρας, παρά το θέμα να μένει «ορφανό» ♦ «Ερχεται ως ηχώ των **υπαρχόντων** ιδιοκτησιών» ♦ Πού να ξέρει τώρα ο υπουργός Παππάς ότι οι ιδιοκτησίες είναι γένους θηλυκού και άρα υπάρχου-

σες και όχι υπάρχοντες ♦ Κι όταν δεν ξέρει αυτό, πού να ξέρει ότι ηχώ έχουν οι φωνές, τα μουσικά όργανα, γενικώς ό,τι παράγει ήχο ♦ Και ότι οι ιδιοκτησίες δεν υπάγονται σ' αυτή την κατηγορία ♦ Και καλά, ο υπουργός Παππάς δεν ανήκει στους γνωρίζοντες και χρησιμοποιούντες καλά την ελληνική, αλλά το δημοσιογραφικό προσωπικό της ΕΡΤ; ♦ Το τελευταίο που διαβάσαμε ήταν η «ανήκεια επίθεση» (κεντρικό δελτίο ειδήσεων 28.8.16) ♦ Άλλο ανήκω και άλλω οικείος-α-ο, χρυσά μου ♦ Ασε που δε θα μπορούσε να παραχθεί τέτοιο επίθετο ή μετοχή από το ρήμα ανήκω ♦ Και μην μας πείτε ότι ξεψιρίζουμε τη μαϊμού ♦ Η τηλεόραση (όπως και ο Τύπος) έχει καθήκοντα σ' αυτόν τον τομέα, δεν (πρέπει να) είναι ο... πάσα ένας τυχαράστος ♦ «Γιατί να υπάρχει ακόμη η παράδοση σχέση 75 άτομα να ψηφίζουν ΣΥΡΙΖΑ και ένα μόνο από

αυτά να είναι μέλος;» ♦ Τους τσάκισε πάλι ο Μιχελογιαννάκης, ο γιατρός, που έκανε δυναμικά την επανεμφάνισή του ενόψει συριζοσυνέδριου ♦ Και μην ακούτε κάποιους κακεντρεχείς που λένε πως τα γράφει αυτά γιατί δεν τον αφήνουν να γράψει το φαν κλαμπ του στον ΣΥΡΙΖΑ ♦ Ο Μιχελογιαννάκης, ο γιατρός, έχει φαν κλαμπ, οι άλλοι συριζαίοι του Ηράκλειου τι έχουν; ♦ Του αποκλείουν το φαν κλαμπ για να μην τους πάρει την οργάνωση ♦ Μετά τις καλοκαιρινές φωτογραφίες με την Πατούλαινα στη Μύκονο, ο Πατούλης γύρισε και ασχολήθηκε με τον αγαπημένο του Πολάκη ♦ Για ν' ακολουθήσει το καθιερωμένο ξεκατίνιασμα, αφού ο Πολάκης απάντησε ♦ Αυτοί οι δυο πάνε πακέτο ♦ Μεγάλη πλάκα με τον Καλλιάνο του κόμματος Λεβέντη ♦ «Παραιτήθηκε - Δεν παραδίδει την έδρα» έγραφαν τα «σούπερ» καναλιών ♦ Ελα

όμως που δεν είναι βουλευτής! ♦ Και καλά, να μην ξέρουν τους βουλευτές του Λεβέντη απέξω κι ανακατωτά, όμως μια ματιά στη λίστα της Βουλής θα έβλαπτε; ♦ Όλα τα είχε η Μαριωρή το κόκκινο τηλέφωνο της έλειπε ♦ Δηλαδή είχε πρόβλημα επικοινωνίας με τον Μοσκοβισί ο Τσακαλώτος και αυτό δημιουργούσε κρίσεις που πλέον θα εξαλειφθούν; ♦ Βέβαια, μπορεί κάποιος να το δει και αλλιώς ♦ Ο επίτροπος θέλει να δίνει εντολές κατευθείαν στον υφιστάμενό του υπουργό ♦ Αργότερα μπορεί να του βάλει και... βραχιολάκι με μπίπερ ♦ Και θα του πηγαίνει μούρλια του Ευκλείδου ♦ «Γιάννη, ο κ. Τσίπρας έχει ωριμάσει πλέον», είπε ο Λεβέντης στον Καλλιάνο, σύμφωνα με περιγραφή του δεύτερου ♦ Κι είμαστε ακόμα στην αρχή των αποκαλύψεων ♦ (ή «αποκαλύψεων») ♦ Πρώτη μούρη θα είναι στα ΜΜΕ ο Καλλιάνος ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Παραβλέποντας το αναληθεύουν οι φήμες για τον ερχομό συγκεκριμένης εταιρίας με όχημα μια μικρή ελληνική περιφερειακή τράπεζα, προκειμένου να «επενδύσει» στα κόκκινα δάνεια (φήμες που φιλοξενήθηκαν στη Wall Street Journal), μένει το ερώτημα: αφού είναι τόσο καλή, τόσο ευνοϊκή και προστατευτική για τους δανειολήπτες η ρύθμιση για τα κόκκινα δάνεια, γιατί έλκει τα «κοράκια των αγορών» όπως η μυρωδιά του πτώματος έλκει τα πραγματικά κοράκια;

Κ Το γελοιό του πράγματος δε θα το σχολιάσουμε. Ούτε την αισχρή εργαλειοποίηση γιατρών και νοσηλευτών, που φωτογραφίστηκαν μαζί με τον χειρουργό υπουργό ως γλάστρες στο προπαγανδιστικό του σόου. Πάλι καλά που δεν φωτογράφησε και τον... πρωκτό του ασθενούς για να μας δείξει πόσο καλά χειρούργησε τις αιμορροΐδες! Θα σημειώσουμε

μόνο πως υπήρξαν και άλλοι αστοί πολιτικοί γιατροί, αλλά δε θυμόμαστε κανέναν τους να έχει κάνει τόσο χοντροκομμένη προπαγάνδα. Ο Πολάκης τους ξεπέρασε και σ' αυτό το επίπεδο. Θα παρα-

βλέψουμε, επίσης, ότι χάριν του προπαγανδιστικού σόου κουρέλιασε τη νομιμότητα (ας μας πει βάσει ποιου νομικού στάτους πήγε και χειρούργησε στη Σαντορίνη). Θα πάμε στην ουσία και θα ρωτήσουμε:

μετά το χειρουργείο-σόου του Πολάκη, πόσοι άλλοι ασθενείς χειρουργήθηκαν στο (ακόμα) άδειο από προσωπικό νοσοκομείο της Σαντορίνης; ΥΓ. Αφού τα καταφέρνει ως χειρουργός, γιατί ο Πολάκης δεν παραιτείται από υπουργός και να πάει να διοριστεί στη Σαντορίνη;

Κ Με θράσος χιλίων πιθήκων, οι επαγγελματίες αθλητές της ντόπας και του γλειψίματος των χορηγών ισχυρίζονται για τον εαυτό τους ότι «προκαλούν την εθνική υπερηφάνεια και την ανάταση στους απανταχού Έλληνες» και ότι «δύνανται ακόμη να εμπνέουν τη νεολαία και να παρακινούν τις επιδόσεις της». Στον καταπιταλισμό, όμως, όπου όλα

αγοράζονται και πουλιούνται, αυτό το θράσος είναι απόλυτα δικαιολογημένο.

Κ Φαινόμενο των καιρών κι αυτό. Ένας τύπος ονόματι Σώρρας (δεν νομίζουμε ότι χρειάζεται περισσότερες συστάσεις για τους αναγνώστες της «Κ») στήνει ομάδες και γραφεία σε πόλεις της χώρας και επιχειρεί να οργανώσει συγκεντρώσεις. Αλλού φαίνεται να τα καταφέρνει να μαζέψει καναδυό εκατοντάδες (μάλλον με μεταφερόμενους οπαδούς), αλλού όχι. Ο λόγος είναι καθαρά εθνικοφασιστικός και το ερώτημα είναι ποιοι και με τι φιλοδοξίες χώνουν τα φράγκα για γραφεία, μαζώξεις και μεταφορά οπαδών.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Στο μέλλον όλοι οι Έλληνες θα παίρνουν συντάξεις με τους ίδιους κανόνες και όλοι οι Έλληνες θα είναι προστατευμένοι από τη φτώχεια με τον θεσμό της εθνικής σύνταξης.

Γιώργος Κατρούγκαλος

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

3/9: Κατάρ: Ημέρα ανεξαρτησίας (1971), Μονακό: Ημέρα απελευθέρωσης 3/9/1972: Βόμβες («Ομάδα Αρης») στο προαύλιο ΓΣΕΕ 4/9/1974: Παραπέμπονται σε πειθαρχικά συμβούλια όλοι οι πανεπιστημιακοί που συνεργάστηκαν με τη χούντα 4/9/2003: Θάνατος Ευάγγελου Γιαννόπουλου 4/9/2004: Μετά τον αγώνα Ελλάδας-Αλβανίας ξεσπά πογκρόμ εναντίον αλβανών μεταναστών σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Λάρισα, Κιλκίς, Ηλεία, Καβάλα, Ζάκυνθο, Ιωάννινα, Πάτρα, Κέρκυρα, Πάρο, Ρέθυμνο, Καλαμάτα, Βόλο, Ρόδο. Νεκρός ο 20χρονος αλβανός μετανάστης Γκραμός Παλούσι (Ζάκυνθος) από μαχαίριά του Παναγιώτη Κλαδή, άλλοι δύο στο νοσοκομείο 5/9: Σουαζιλάνδη: Ημέρα ανεξαρτησίας (1968), Πακιστάν: Ημέρα άμυνας 5/9/1944: Εκτέλεση Ηρώς Κωνσταντοπούλου και 49 αγωνιστών (σκο-

πευτήριο Καισαριανής) 5/9/1967: Δολοφονία Γιάννη Χαλκίδη από αστυνομία επειδή έκοψε κολόνα παροχής ρεύματος στη ΔΕΘ 5/9/1972: Επίθεση «Ομάδας Αρης» με χειροβομβίδες στο Ε' ΑΤ Αθήνας 5/9/1972: Εντεκα νεκροί ισραηλινοί αθλητές («Μαύρος Σεπτέμβρης») στη διάρκεια της Ολυμπιάδας Μονάχου 5/9/1977: Απαγωγή Χανς Μάρτιν Σλάγκερ (RAF) 5/9/2003: Πρώτη εμφάνιση Επαναστατικού Αγώνα, διπλή βομβιστική επίθεση στα δικαστήρια Ευελπίδων 6/9/1941: Ιδρυση ΕΔΕΣ 7/9: Βραζιλία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1822) 7/9/1941: Ιδρυση ΕΑΜ 7/9/1986: Απόπειρα δολοφονίας Πινοσέτ από Πατριωτικό Μέτωπο Μανουέλ Ροδρίγκες 8/9: Ημέρα για εξάλειψη αναλφαριθμητισμού, φιλολογική ημέρα, ημέρα

φυσικοθεραπείας, Γουινέα-Μπισσάου: Ημέρα ανεξαρτησίας (1974), Ανδόρα: Εθνική γιορτή, Ουγκάντα: Ημέρα δημοκρατίας (1967), Νότια Κορέα: Ημέρα ευχαριστιών 8/9/1934: Η Κου Κλουξ Κλαν ανακοινώνει ότι τάσσεται υπέρ των ναζί 8/9/1944: Εκτέλεση (Δαφνί) Λέλας Καραγιάννη και άλλων έξι γυναικών και 65 αντρών 9/9: Βόρεια Κορέα: Εθνική γιορτή, Βουλγαρία, Λουξεμβούργο: Ημέρα απελευθέρωσης (1944) 9/9/1971: Συλλαμβάνονται δέκα μέλη της Κου Κλουξ Κλαν που έβαλαν βόμβες σε ισάριθμα σχολικά αυτοκίνητα στο Πόντιακ (ΗΠΑ) 9/9/1984: Ενοποίηση σωματών ασφαλείας (ΕΛΑΣ) 9/9/1984: Θάνατος Γιλμάζ Γκιουνέι.

Και τώρα, πώς θα ζήσουμε χωρίς... διαπλεκόμενη TV;

«**Α**γχος; Τι άγχος να 'χω;». Με τους μπράβους ν' ακολουθούν σε απόσταση ασφαλείας (να μην τους πιάνει το τηλεοπτικό πλάνο), με κατακόκκινο μπλουζάκι και τους κομπάρσους ακροβολισμένους πρωινιάτικα στις καφετέριες να τον αποθεώνουν («γειάσου Βαγγέλα, ολυμπιακάρα»), ο εφοπλιστής Μαρινάκης απάντησε αφοπλιστικά στην ηλίθια δημοσιογραφική ερώτηση. Τι άγχος να 'χει ένας καπιταλιστής του δικού του εκτοσίματος; Αυτός δεν είχε άγχος όταν έβαζε έναν μπροστινό του να διεκδικήσει το δήμο Πειραιά, περιοριζόμενος ο ίδιος στον... ταπεινό ρόλο του δημοτικού συμβούλου. Αυτός δε δίστασε να συναντηθεί με τη Δούρου σε πειραιώτικη ψαροταβέρνα, για να περάσει σε όλους το μήνυμα «εγώ θα τη βγάλω περιφερειάρχη». Αυτός έχει την άνεση να συναγελάζεται με όλο το μητσοτακίκο βάζοντας άλλον μπροστινό του να οργανώσει πάρτι το know us better στα Χανιά. Σιγά μην είχε άγχος επειδή οι Τσιπραίοι μηχανεύτηκαν ένα σύστημα big brother για να μοιράσουν τις άδειες, για να μπορούν στη συνέχεια να το «πουλήσουν» στον ελληνικό λαό ως πλήγμα κατά της διαπλοκής.

Ο Μαρινάκης ήταν αποφασισμένος να πάρει κανάλι, δυο τουλάχιστον φορές είχε διαβεί την πίσω πόρτα του μεγάρου Μαξίμου (δεν ξέρουμε αν συναντήθηκε μόνο με τον Παππά ή είδε και τον Τσίπρα) και δεν είχε κανένα άγχος. Ήξερε ότι θα το έπαιρνε και το πήρε.

Όπως δεν έδειξε καθόλου αγχωμένος ο Ιβάν Σαββίδης. Ούτε στενοχωρημένος όταν τελείωσε το big brother και ανήκε σ' αυτούς που δεν πήραν άδεια. Λέτε να πήγε αυτοπροσώπως και να κλείστηκε επί τριήμερο σε μια διαδικασία που -όσο να 'ναι- είναι εξαιρετικά για καπιταλιστές, για να συγκαταλέγεται στους χαμένους; Μήπως επιδίωξη του ήταν απλώς να καταγραφεί στην ατζέντα των καναλαρχών, ώστε να πάρει στη συνέχεια ένα περιφερειακό κανάλι, που θα εκπέμπει στη Βόρεια Ελλάδα όπου αναπτύσσει την επικράτεια των ρωσικών συμφερόντων επιχειρήσεων που εκπροσωπεί;

Δείτε και το εξής παράδοξο, που προκύπτει από τα δεδομένα που έγιναν γνωστά αμέσως μετά την ολοκλήρωση του big brother. Ο Αλαφούζος πήρε άδεια με 43,6 εκατ. ευρώ, ο Καλογρίτσας με 52,6 εκατ. ευρώ, αλλά ο Σαββίδης με 61,5 εκατ. και ο Κοντομηνάς με 61 εκατ. δεν πήραν άδεια! Δεν έχουμε

προλάβει να καταγράψουμε αντίδραση του Κοντομηνά (ο οποίος δεν πήγε στη διαδικασία, έστειλε υπαλλήλους του), αλλά ο Σαββίδης βγήκε «κούλ», μοίρασε δημόσια συγχαρητήρια στους νικητές, δεν είπε τίποτα ενάντια στην κυβέρνηση, εξέφρασε την ελπίδα «πως τα χρήματα που μπήκαν στα κρατικά ταμεία και δεν τα υπολόγιζε η κυβέρνηση θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για να βοηθήσουν τους ανασφάλιστους υπεrhλικες Πόντιους» (sic!) και δήλωσε υποψηφιότητα για τις περιφερειακές άδειες.

Εχουμε την υποψία ότι δεν μετακόμισαν τζάμπα και βερεσέ τα στελέχη του Καμμένου στο επιτελείο του Σαββίδη. Ούτε πήγαν στο βρόντο τα μνητικά λόγια του κυβερνητικού εταίρου για τον ρώσο «ολιγάρχη». Από την άλλη, είναι βέβαιο πως η «κουμπαροκτονία» που επεχείρησε ο Καμμένος, επιτιθέμενος συνεχώς και «άνευ λόγου» κατά του Καλογρίτσα, πήγε στο βρόντο. Οι άλλες κουμπιές του Καλογρίτσα έπιασαν τόπο και στο φινάλε κατάφερε να πάρει τη δεύτερη άδεια με κάτι λιγότερα από 53 εκατ. ευρώ, μολονότι εκκρεμούν σε βάρος του ενστάσεις για εκπρόθεσμη κατάθεση της εγγυητικής.

Ενας άλλος μνηστήρας, ο Βρυώνης, φρόντισε να την κάνει με ελαφρά πηδηματάκια πριν αρχίσει το big brother, καταθέτοντας μια «μουςαντένια» εγγυητική, εν γνώσει του ότι θα πορριφθεί επειδή δεν πληροί τις στοιχειώδεις προϋποθέσεις της προκήρυξης. Διαθέτει, όμως, ένα κανάλι με πανελλαδικό δίκτυο (το αγόρασε με τις γνωστές αδιαφανείς και δαιδαλώδεις διαδικασίες από τον Περισσό, που χρυσούλησε τις συχνότητες του 902), το οποίο θα προσπαθήσει να πουλήσει είτε στον Καλογρίτσα είτε στον Μαρινάκη. Μπορεί να έχει κιόλας κλείσει τη συμφωνία «κάτω από το τραπέζι», γι' αυτό και αποσύρθηκε μ' αυτόν τον γελοίο τρόπο.

Ο καπιταλιστής με τη μεγαλύτερη οικονομική επιφάνεια ανάμεσα σ' όλους τους συμμετέχοντες στο big brother, ο Βαρδινογιάννης, κατέβηκε στο διαγωνισμό με δύο εταιρίες (το STAR και μία κυπριακή) και έφυγε χωρίς κανάλι! Φαίνεται ακατανόητο, όμως ποιος από εμάς είναι σε θέση να γνωρίζει εκ των προτέρων την επιχειρηματική στρατηγική του ομίλου Βαρδινογιάννη στον τομέα της τηλεόρασης; Είναι χαρακτηριστικό ότι οι προσφορές των δύο βαρδινογιαννικών εταιριών έμειναν στα 13 εκατ. ευρώ (STAR) και στα 18 εκατ. ευρώ

(η κυπριακή). Εμειναν, δηλαδή, στο ύψος που υπολογιζόταν ότι αξίζει μια τηλεοπτική άδεια πανελλαδικής εμβέλειας στη σημερινή Ελλάδα και επί της ουσίας τα στελέχη του ομίλου Βαρδινογιάννη δεν πήραν μέρος στο διαγωνισμό (αρκεί να σκεφτούμε ότι οι υπόλοποι, πλειοδότες και μειοδότες, κινήθηκαν σ' ένα εύρος μεταξύ 43,6 και 75,9 εκατ. ευρώ). Το γεγονός ότι η απόσταση των εταιριών Βαρδινογιάννη από τις υπόλοιπες είναι τεράστια, δείχνει ότι τα στελέχη του ομίλου είχαν εντολή να έχουν τυπική και μόνο παρουσία στο διαγωνισμό. Ο όμιλος, βέβαια, διαθέτει το Star, ένα κανάλι πανελλαδικής εμβέλειας καλά οργανωμένο. Ε, δε θα το πετάξει στα σκουπίδια. Κάποια στρατηγική έχει ασφαλώς, την οποία δε θα την επεξεργαστεί τώρα, υπό το βάρος της «ήττας», αλλά την έχει ήδη επεξεργασμένη.

Στην πραγματικότητα, το παιχνίδι για τις συχνότητες δεν έχει κλείσει. Δεν αναφερόμαστε μόνο στις δικαστικές εκκρεμότητες, που είναι πολλές, αλλά και στο γεγονός ότι υπάρχουν καπιταλιστές με άδεια και χωρίς κανάλι και καπιταλιστές με κανάλι και χωρίς άδεια. Αρα, θα συνεχιστεί με μεταξύ τους παζάρι από νέα βάση (μετά το αποτέλεσμα του διαγωνισμού) και ενόψει των περιφερειακών και των θεματικών αδειών. Υπάρχουν και τα δύο συνδρομητικά δίκτυα, καθώς και οι δυνατότητες δορυφορικής μετάδοσης και Web TV, στην οποία κάποιοι μπορεί να στραφούν, επενδύοντας στο μέλλον. Το «παιχνίδι» θα συνεχιστεί και θα είναι συνεχώς «χοντρό».

«Φαντάζεστε πως έχουμε την εντύπωση ότι όλοι αυτοί που διεκδικούν την άδεια πάνε με το σταυρό στο χέρι;». Το είχε πει ο Τσίπρας πριν από λίγο καιρό στον Παπαχελά του ΣΚΑΙ. Αφού δεν πάνε με το σταυρό στο χέρι, γιατί προσπαθεί η συριζοπροπαγάνδα των ημερών να μας πείσει για το αντιθετο; Σύμφωνα μ' αυτή την προπαγάνδα, ο Μαρινάκης, ο Σαββίδης, ο Κοντομηνάς, ο Βαρδινογιάννης, ο Αλαφούζος, ο Κυριακού, ο Καλογρίτσας, ο Βρυώνης (τυχαία η σειρά παράθεσης των ονομάτων) δεν είναι διαπλεκόμενοι. Α, πα, πα, αυτοί είναι καθωσπρέπει επιχειρηματίες, που ναι μεν θέλουν να βγάλουν κέρδος, όμως σέβονται τους κανόνες του παιχνιδιού, δεν έχουν πρόθεση αισχροκέρδειας αλλά λελογισμένης κερδοφορίας, δε θα χρησιμοποιήσουν τα κανάλια για να πετύχουν αλ-

λότριους σκοπούς και κυρίως θα υπερασπιστούν το αγαθό της πλουραλιστικής ενημέρωσης. Και μετά ζύπνησαν (όσοι χάβουν τέτοιες παπαριές).

Η ίδια η εξέλιξη του διαγωνισμού επιβεβαιώνει ότι θα έχουμε επανάληψη των ίδιων φαινομένων, με τη συμμετοχή παλιών και νέων «νταβατζήδων». Αυτό ακριβώς υπαινίχτηκε ο Χατζηνικολάου, που ήξερε προφανώς τη στρατηγική του ομίλου Βαρδινογιάννη, όταν έγραφε στο Twitter: «Όταν μοναδικό κριτήριο για την απόκτηση τηλεοπτικής άδειας είναι το οικονομικό, τι νόημα έχουν οι ανοησίες περί “κτυπήματος της διαπλοκής”».

Οι Τσιπραίοι υποτίθεται ότι περιόρισαν τις άδειες σε τέσσερις, γιατί τόσες σηκώνει η ελληνική αγορά. Αν οι άδειες ήταν περισσότερες, τα κανάλια θα ήταν ζημιογόνα, οπότε οι ιδιοκτήτες τους θα το έριχναν στη διαπλοκή, υποστηρίζει η συριζοπροπαγάνδα. Και τώρα τι γίνεται που οι άδειες «χτυπήθηκαν» σε τιμές πολλές φορές πάνω από την προϋπολογιζόμενη; Γύρω στα 15 εκατ. ευρώ κατά μέσο όρο υπολόγιζαν την κάθε άδεια. Αντί για 60 εκατ. συνολικά, ο διαγωνισμός «κάθισε» στο αστρονομικό ποσό των 246 εκατ. ευρώ! Τέσσερις φορές πάνω. Η υπέρβαση δεν προέκυψε, βεβαίως, επειδή οι καπιταλιστές και τα στελέχη τους, κλεισμένοι στο κτίριο της Καλλιθέας, χωρίς επαφή με τον έξω κόσμο, κατελήφθησαν από τον «πυρετό του χρήματος» και δεν ήξεραν τι έκαναν, με αποτέλεσμα να πάρουν άδειες για κανάλια που θα είναι εξαρχής ζημιογόνα. Όλοι υπολογίζουν στα κέρδη που δεν εγγράφονται στους ισολογισμούς των τηλεοπτικών επιχειρήσεων, αλλά αποκτώνται μέσω αυτού που ο Μητσοτάκης (πατήρ) πρώτος ονόμασε διαπλοκή.

Όπως και να ξαναμοιραστεί η πίτα ανάμεσα σε παλιούς και νέους μιντιάρχες, η διαπλοκή θα εξακολουθήσει να ζει και να βασιλεύει. Τα αστικά ΜΜΕ και ειδικά η τηλεόραση, ως το πιο ισχυρό απ' αυτά στη σύγχρονη εποχή, διαδραματίζουν διπλό ρόλο. Από τη μια, λειτουργούν ως συλλογικοί προπαγανδιστές και ιδεολογικοί μηχανισμοί της αστικής τάξης, με στόχο τον αποπροσανατολισμό του λαού και την εμπέδωση της αστικής ιδεολογίας. Από την άλλη, λειτουργούν ως εργαλεία των καπιταλιστικών ομίλων που τα κατέχουν (και άλλων ομίλων που ζητούν «βοήθεια»), με στόχο την προώθηση των ιδιαίτερων συμφερόντων τους, την επιρροή στους αστικού πολιτικούς συσχετισμούς κτλ.

Φροντίζει το μέλλον του...

Και ξαφνικά, ένας τυπάκος που έλεγε τον Καιρό σε κάποιο κανάλι και μετά βρέθηκε εκπρόσωπος Τύπου του Λεβέντη, έγινε πρώτη είδηση στα αντι-σύριζα ΜΜΕ, διότι παραιτήθηκε, καταγγέλλοντας τον Λεβέντη επειδή στηρίζει τον Τσίπρα, τον οποίο ο τυπάκος «στολίζει» με διάφορα κοσμητικά επίθετα (μένοντας στο πολιτικό επίπεδο, πάντως). Ο πρώτος που τρέχει να συγχαρεί τον τυπάκο είναι ο Μουρούτης, αδιαφορώντας για το ότι έτσι εκθέτει τη ΝΔ. Ομως δε χρειαζόμασταν τον Μουρούτη για να αντιληφθούμε ότι κάποιες «υπόγειες διαδρομές» λειτουργήσαν.

Ο τυπάκος δεν είναι βουλευτής. Ο Λεβέντης τον έριξε, βάζοντας πρώτη στο ψηφοδέλτιο της Β' Πειραιά μια φίλη του. Ο τυπάκος έχασε την ελπίδα ότι κάποια στιγμή θα εκλεγεί βουλευτής, γιατί ο Λεβέντης απέκλεισε το «ροτέισον» που είχε υποσχεθεί προεκλογικά. Ο τυπάκος προβλέπει ότι συνεργαζόμενος με τον Τσίπρα ο Λεβέντης δε θα ξαναμπει στη Βουλή. Και προσπαθεί να εξασφαλίσει το μέλλον του, τώρα που πιάνει κάποια τιμή στο χρηματιστήριο της αστικής πολιτικής (ως αντι-σύριζα συνιστώσα του λεβεντοκόμματος). Γιατί στο μέλλον ούτε τον Καιρό δε θα μπορούσε να πει, αν συνέχιζε ν' ακολουθεί τον Λεβέντη.

Και γιατί πιάνει τιμή ο τυπάκος σήμερα; Γιατί έρχεται να επιβεβαιώσει αυτά που ο αντι-σύριζα Τύπος λέει και που όλοι αντιλαμβάνομαστε ότι έγιναν. Οτι, δηλαδή, ο Λεβέντης συναντήθηκε με τον Τσίπρα και έκανε συναλλαγή, αλλάζοντας άρδην τη στάση του έναντι της κυβέρνησης. Είναι άλλο να τα γράφει αυτά ο Πρετεντέρης και άλλο να τα λέει ο εκπρόσωπος Τύπου του Λεβέντη, που τον συνόδευε στο Μαξίμου όπου συναντήθηκε με τον Τσίπρα. Τροφοδοτείται έτσι η σχετική φιλολογία με στόχο να έχει το μέγιστο δυνατό πολιτικό κόστος ο Τσίπρας.

Τι θα εισπράξει ο τυπάκος γι' αυτές του τις υπηρεσίες; Στο φινάλε μπορεί και τίποτα. Δε θα είναι ο πρώτος τυχάρπαστος (γιατί περί τυχάρπαστου πρόκειται) που θα παίξει και θα χάσει. Αλλά δεν είχε κερδίσει και τίποτα μέχρι στιγμής, εκτός από ένα μισθό. Τουλάχιστον τώρα ελπίζει ότι δε θα χάσει.

ΥΓ. Περιμένουμε να μιλήσει ο Λεβέντης για τον εκπρόσωπό του και ν' αρχίσει τα γνωστά περί «προδοσίας», «μούργας» κτλ.

...και άλλοι το παρόν τους

«Σκάνδαλο μεν, πλειοδοσία σκανδαλογίας δε». Μ' αυτόν τον τίτλο παρουσίασε η ανεπίσημη εφημερίδα της κυβέρνησης (Εφ-Συν) την ιστορία με τον γραμματέα της Νομαρχιακής Επιτροπής Σερρών του ΣΥΡΙΖΑ, που προσπάθησε να πάρει τη δουλειά της σίτισης των προσφύγων στο στρατόπεδο της περιοχής, όπου ως συντονίστρια είχε ήδη τοποθετηθεί η κόρη του. Το στέλεχος αυτό (Δημήτρης Τάπας) το έκραξε η βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ Αφροδίτη Σταμπούλη, ενώ είχε ήδη αρχίσει το κράξιμο από τα τοπικά Μέσα της αντιπολίτευσης (αυτά τα πράγματα δεν μένουν κρυφά στα μικρά μέρη). «Λυπάμαι, θλίβομαι και ντρέπομαι δεν μπορεί να είναι αυτή η εικόνα του ΣΥΡΙΖΑ, δεν γίνεται μέλη του ΣΥΡΙΖΑ να βρίσκονται σε καταστάσεις που πρέπει να απολογούνται για τέτοιους χειρισμούς», είπε η βουλευτίνα. Και συμπλήρωσε: «Εγώ τώρα άκουσα κάποιες λεπτομέρειες για τα τυπικά του διαγωνισμού αν έγινε έγκαιρα, πόσοι έλαβαν μέρος, εγώ τώρα τα έμαθα. Αυτό που ξέρω είναι ένα άλλο ηθικό θέμα, η συντονίστρια του χώρου η κ. Χρύσα Τάπα είναι κόρη του κ. Τάπα, δηλαδή η κ. Τάπα που θα παραλαμβάνει τα τρόφιμα από τον πατέρα της και θα τα ελέγχει και υποτίθεται ότι θα πάρει και κάποια μέτρα εάν αυτά δεν είναι όπως πρέπει, είναι κόρη του προμηθευτή, δεν γίνονται αυτά τα πράγματα, αυτό είναι το ηθικά ασυμβίβαστο πέρα από την ιδιότητά του ως αναπληρωτής συντονιστής υπεύθυνος για το προσφυγικό, δεύτερο ηθικά ασυμβίβαστο, δεν γίνεται να συμβαίνουν αυτά, δεν είναι αυτός ο ΣΥΡΙΖΑ. Θεωρώ πως υπάρχει τεράστιο ηθικό θέμα και δεν θα πρέπει να το χρεωθεί συνολικά ο ΣΥΡΙΖΑ».

Ο Τάπας υποχρεώθηκε να αποσυρθεί από το διαγωνισμό και να παραιτηθεί από γραμματέας του τοπικού ΣΥΡΙΖΑ, ενώ η ίδια η Σταμπούλη άρχισε να ρίχνει τους τόνους, κινούμενη κι αυτή στη γραμμή της Εφ-Συν (ότι δηλαδή το παραφούσκωσε η αντιπολίτευση). Το παραφούσκωμα υποτίθεται ότι έγινε με πολλαπλασιασμό του ποσού του διαγωνισμού, που δεν ήταν 750.000 ευρώ, όπως γράφτηκε, αλλά 25.000 ευρώ. Αυτό αφορούσε σίτιση δέκα ημερών. Τι θα γινόταν, όμως, μετά; Δε θα συνεχιζόταν η σίτιση των προσφύγων; Δε θα την έπαιρνε ο Τάπας τη δουλειά;

Κάποιες «κακές γλώσσες» (συριζαϊκές κι αυτές) λένε πως το θέμα το φούσκωσε σκόπιμα η Σταμπούλη, που ανήκει στη φράξια των 53+, γιατί η Νομαρχιακή του ΣΥΡΙΖΑ δεν ελέγχεται από τη δική της φράξια και κινείται σε συντονισμό με τον αναπληρωτή υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης, τον πρώην πασόκο Μάρκο Μπόλαρη, με στόχο στις επόμενες εκλογές ο Μπόλαρης να επιστρέψει στις Σέρρες, την παλιά εκλογική του περιφέρεια, προκειμένου να εξασφαλίσει την επανεκλογή του, αφήνοντας εκτός κοινοβουλευτικού νυμφώνος τη Σταμπούλη. Δηλαδή, εκτός από τη λαμογιά, δίνουν στο εν λόγω σκάνδαλο και μια διάσταση πολιτικής ίντριγκας. Ας τα λύσουν μεταξύ τους (αν μπορούν...).

Οριστική αποκαθήλωση της Ρούσεφ από την προεδρία

Τον Αλ Καπόνε δεν τον έστειλε στη φυλακή το FBI, αλλά το IRS, η αμερικάνικη εφορία, συλλαμβάνοντάς τον για φοροδιαφυγή. Τηρουμένων των αναλογιών, τη Ντίλμα Ρούσεφ την απέπεμψαν από την προεδρία της Βραζιλίας όχι για συμμετοχή στα μεγάλα σκάνδαλα που συγκλονίζουν τη Βραζιλία, αλλά για τα... Brazilian statistics. Είναι να μην αισθάνεται αδικημένη και να μη φωνάζει ότι και οι προκάτοχοί της είχαν κάνει ανάλογες μαϊμουδιές στα στατιστικά στοιχεία της χώρας; Θα έπρεπε να ξέρει, όμως, ότι στην αστική πολιτική δεν κοιτάζουν τους τύπους αλλά την ουσία. Από τη στιγμή που τη θεώρησαν «τελειωμένη», κάτι θα έβρισκαν για να της δείξουν το δρόμο της εξόδου.

Με ψήφους 61 σε σύνολο 81, λοιπόν, η βραζιλιάνικη Γερουσία αποφάσισε την οριστική αποπομπή της Ρούσεφ από το προεδρικό αξίωμα. Η ψηφοφορία έγινε την περασμένη Τετάρτη, μετά από μία πενήνήμερη ακροαματική διαδικασία και ολονύκτια συνεδρίαση. Το επόμενο διάστημα θα ακολουθήσει νέα ψηφοφορία για να καθορίσει αν η Ρούσεφ θα έχει το δικαίωμα να θέσει υποψηφιότητα για κάποιο δημόσιο αξίωμα κατά την επόμενη οκταετία. Δε θέλουμε να διακινδυνεύσουμε κάποια πρόβλεψη, έχουμε όμως την αίσθηση ότι δύσκολα θα γλιτώσει τον οκταετή αποκλεισμό από αιρετά αξιώματα. Δύσκολα οι πολιτικοί της αντίπαλοι θ' αφήσουν ανεκμετάλλευτο το μομέντουμ που δημιουργήθηκε.

Η ψηφοφορία της περασμένης Τετάρτης έθεσε την ταφόπλακα στην «αριστερή» διακυβέρνηση της χώρας. Μια διακυβέρνηση που ήταν μόνο κατ'έπιφαση αριστερή, αφού άφησε άθικτο και αλώβητο τον καπιταλιστικό τομέα της οικονομίας, ενώ με την εμφάνιση της οικονομικής κρίσης δεν δίστασε να επιβάλει αντιλαϊκά μέτρα όπως αυξήσεις στις τιμές των εισιτηρίων στα λεωφορεία, περικοπές στα επιδόματα ανεργίας και τα επιδόματα κοινωνικής ασφάλισης και μείωση των φοροαπαλλαγών και διαφόρων επιδοτήσεων, προκαλώντας δυσарέσκεια στο εσωτερικό. Την ίδια στιγμή το ξέσπασμα του σκανδάλου της Petrobras (της πετρελαιοϊκής εταιρίας της οποίας η Ρούσεφ διετέλεσε πρόεδρος από το 2003 μέχρι το 2010) με τα λαδώματα στελεχών από καπιταλιστές για να πάρουν έργα, ανέδειξε όλο το διεφθαρμένο πρόσωπο του βραζιλιάνικου καπιταλισμού που δεν ομόρφυνε η «αριστερή» διαχείριση ούτε του Λούλα ούτε της Ρούσεφ.

Το παράδειγμα της Βραζιλίας αλλά και των άλλων λατινοαμερικάνικων χωρών, όπου η «αριστερή» διαχείριση του καπιταλισμού έφαγε τα ψωμιά της και τώρα βιώνει την παρακμή και τον εκφυλισμό της, αποτελεί μία ακόμα απόδειξη αυτού που οι κλασικοί του κομμουνισμού υποστήριζαν εδώ και πάνω από ενάμιση αιώνα. Οτι αν δεν καταστρέψεις το αστικό κράτος και δεν οικοδομήσεις ένα νέο, απαλλοτριώνοντας την καπιταλιστική ιδιοκτησία και οικοδομώντας νέες παραγωγικές σχέσεις, εφαρμόζοντας την πιο πλατιά δημοκρατία στα λαϊκά στρώματα και την πιο αυστηρή δικτατορία στα απομεινάρια του καπιταλισμού και σε όσους θέλουν την επιστροφή του, δεν πετυχαίνεις τίποτε. Αυτό όμως δεν γίνεται με εκλογές...

Δεν εννοούμε, βέβαια, ότι ο Λούλα, η Ρούσεφ και η παρέα τους είχαν αυταπάτες, εφάρμοσαν λάθος πολιτική και την πάτησαν, εμπλεκόμενοι στα πλοκάμια του καπιταλισμού που τους αγκάλιασε, τους έσφιξε και τους έπνιξε. Συνειδητά έδρασαν όλ' αυτά τα χρόνια. Εκπρόσωποι ενός οπορτουниστικού ρεύματος, βρέθηκαν στην εξουσία και υπηρέτησαν πιστά τον καπιταλισμό, μετατρέποντας τη Βραζιλία σε μία από τις χώρες των λεγόμενων BRICS, δηλαδή των χωρών-βιομηχανικών παραδείσεων για τα μονοπώλια των ιμπεριαλιστικών χωρών, που μετέφεραν σ' αυτές ολόκληρες παραγωγικές μονάδες, προκειμένου να εκμεταλλευτούν το πάμφθηνο εργατικό δυναμικό, τις πλουτοπαραγωγικές πηγές και ειδικά φορολογικά καθεστώτα. Και βέβαια, οι αστικές κλίκες που ανέλαβαν να «κουμαντάρουν» πολιτικά τις χώρες-παραδείσους για το χρηματιστικό κεφάλαιο, έπεσαν με τα μούτρα στο πλιάτσικο. Στον καπιταλισμό τίποτα δεν είναι αιώνιο. Η Βραζιλία αντιμετωπίζει ήδη τη βαθύτερη κρίση της ιστορίας της, τα σκάνδαλα έχουν ξεσπάσει και το σύστημα χρειάζεται εξιλαστήρια θύματα. Ποιοι άλλοι θα μπορούσαν να επιλεγούν εκτός από τους Λούλα και Ρούσεφ;

Ισπανία

Ανάπτυξη... χωρίς κυβέρνηση!

Μια καινούργια θεωρία λανσάρεται τελευταία στην Ισπανία: τι να την κάνουμε την κυβέρνηση, όταν η χώρα αναπτύσσεται ερήμην της; Φαινομενικά, τα δεδομένα συνηγορούν υπέρ αυτής της θεωρίας. Η πρόβλεψη για το 2016 είναι αύξηση του ΑΕΠ κατά 3,2% (ποσοστό που έχει χρόνια να φανεί σε χώρα-μέλος της ΕΕ). Και η Ισπανία από τον περασμένο Δεκέμβριο διοικείται από μια υπερρεσιακή κυβέρνηση που ασκεί μόνο διεκπεραιωτικό ρόλο (έχουν γίνει δυο εκλογές, το Δεκέμβριο του 2015 και τον Ιούνιο του 2016, και αυτή τη στιγμή τα πράγματα δείχνουν ότι θα υπάρξουν και τρίτες εκλογές μέσα σ' ένα χρόνο, τον επόμενο Δεκέμβριο).

Η θεωρία αυτή αδικεί πρωτίστως τον δεξιό Ραχόι. Γιατί είναι τα σκληρά νεοφιλελεύθερα μέτρα που πήρε η κυβέρνηση σή του, σε συνεννόηση με την Κομισιόν, όταν το Eurogroup αποφάσισε να δανείσει την Ισπανία μερικές δεκάδες εκατομμύρια ευρώ προκειμένου να ανακεφαλαιοποιήσει τις παραπούσεις τράπεζές της. Ο Ραχόι έπεισε τους Μέρκελ-Σόιμπλε ότι δεν χρειάζεται να του επιβάλουν Μνημόνιο και

δεσμεύτηκε να εφαρμόσει με ακρίβεια μικροχειρουργού τα μέτρα που θα προέβλεπε ένα Μνημόνιο. Το 'πε και το 'κανε. Και κέρδισε δυο διαδοχικές εκλογές, με απώλειες όμως, που δεν του επέτρεψαν να σχηματίσει κυβέρνηση. Στις εκλογές του περασμένου Ιουνίου, όμως, κατάφερε να ανακάμψει και πλέον είναι αυτός που έχει την πρωτοβουλία των κινήσεων (ενώ μετά τις εκλογές του Δεκέμβρη του 2015 είχε αρνηθεί να πάρει την εντολή σχηματισμού κυβέρνησης, πετώντας το μπαλάκι στον σοσιαλδημοκράτη Σάντσεθ, που απέτυχε επειδή αρνήθηκαν να τον στηρίξουν οι Podemos -ο...

ΣΥΡΙΖΑ Ισπανίας).

Χρειάστηκαν δύο μήνες (οι τελευταίες εκλογές έγιναν στις 26 Ιούνιο) για να καταφέρει ο Ραχόι να κλείσει εκλογική συμμαχία με τον Άλμπερτ Ριβέρα των κεντροδεξιών Ciudadanos (προηγούμενος το σοσιαλδημοκρατικό PSOE αρνήθηκε συμμετοχή σε οικουμενική κυβέρνηση, που ήταν η αρχική πρόταση του Ραχόι, ενώ η συμμαχία των ψευτοαριστερών Podemos και IU δεν πήρε καν μέρος στις σχετικές συζητήσεις). Στην πρώτη ψηφοφορία για ψήφο εμπιστοσύνης, που έγινε την περασμένη Τετάρτη και απαιτούσε απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθ-

μού των βουλευτών (δηλαδή 176 ψήφους σε σύνολο 350), ο Ραχόι έχασε με 170 έναντι 180 αρνητικών ψήφων. Η δεύτερη ψηφοφορία θα γινόταν χτες (Παρασκευή) και σ' αυτή απαιτούνταν απλή πλειοψηφία (όχι επί του συνόλου, αλλά επί των παρόντων βουλευτών. Όλα έδειχναν ότι τα μπλοκ θα παρέμεναν. Οτι δηλαδή δε θα υπήρχαν αποχές που θα επέτρεπαν στην κυβέρνηση να πάρει ψήφο εμπιστοσύνης με σχετική πλειοψηφία. Εκτός αν μεσολάβησε κάτι «υπερτερινό» που δεν ήμασταν, φυσικά, σε θέση να προβλέψουμε.

Αν πάνε έτσι τα πράγματα, αν δηλαδή οι σοσιαλδημοκράτες αρνηθούν να προσφέρουν ψήφο ανοχής στη συγκυβέρνηση του Ραχόι (απέχοντας από την ψηφοφορία), επειδή θα φοβούνται την πίεση του διδύμου Podemos-IU από τ' αριστερά του αστικού πολιτικού φάσματος, τότε η Ισπανία θα οδεύσει μοιραία σε νέες εκλογές τον προσεχή Δεκέμβριο. Υπό τις παρούσες συνθήκες, ο Ραχόι μάλλον θα βγει ακόμα πιο ενισχυμένος, οπότε είναι πολύ πιθανό οι σοσιαλδημοκράτες να βρουν μια

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

Βολιβία

Απεργοί εργάτες σκότωσαν υπουργό!

Απεργοί μεταλλωρύχοι στο Πανδούρο της Βολιβίας ξυλόκοπησαν μέχρι θανάτου τον αναπληρωτή υπουργό Εργασίας της κυβέρνησης Μοράλες, Ροδόλφο Ιλάνες, που είχε σταλεί εκεί για να διαπραγματευτεί όρους για τη λήξη της απεργίας. Ο φόνος του Ιλάνες ήρθε σαν απάντηση στη δολοφονία από τις δυνάμεις καταστολής, λίγες μέρες προτύτερα, τριών άοπλων εργατών, σε συγκρούσεις μεταξύ απεργών και αστυνομίας κοντά στα ορυχεία. Την απεργία οργάνωσε η Ομοσπονδία Συνεταιρισμών Μεταλλείων της Βολιβίας, παραδοσιακός σύμμαχος του Μοράλες, μετά το ναύαγιο των διαπραγματεύσεων μεταξύ κυβέρνησης και εργατών που ζητούν τη χαλάρωση των περιβαλλοντικών όρων για την εξόρυξη μεταλλευμάτων.

Η συντριπτική πλειοψηφία των μεταλλωρύχων της χώρας δουλεύει σε κοινοπρατίδες, οι οποίες εξορύσσουν από επιφανειακά κοιτάσματα ασήμι, κασσίτερο και ψευδάργυρο, τα οποία στη συνέχεια διοχετεύουν στη βιομηχανία. Το μεροκάματο είναι εξευτελιστικό και οι συνθήκες ζωής τους είναι

πολύ σκληρές. Επί της ουσίας, ο τρόπος δουλειάς τους δεν έχει καμία διαφορά από αυτή του εργάτη που πληρώνεται με το κομμάτι καλύπτοντας ο ίδιος τα μέσα παραγωγής.

Τα πρώτα χρόνια της κυβέρνησης Μοράλες, αυτά τα κομμάτια της εργατικής τάξης τον είχαν στηρίξει, καθώς τα κρατικά έσοδα από την εκμετάλλευση του φυσικού αερίου της χώρας είχαν δώσει τη δυνατότητα στον Μοράλες να ασκήσει μια οριακή κοινωνική πολιτική στα πρότυπα της Βενεζουέλας. Με το ξέσπασμα της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης, οι τιμές του φυσικού αερίου κατακρημνίστηκαν με αποτέλεσμα το δραστικό περιορισμό των

κοινωνικών δαπανών και τον περιορισμό της επιρροής του Μοράλες στην εργατική τάξη και στα εργαζόμενα στρώματα, κάτι που φάνηκε καθαρά και στο αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος του περασμένου Μάρτη, που δεν έδωσε τη δυνατότητα στον Μοράλες να διεκδικήσει και τέταρτη θητεία το 2019 (δείτε σχετικά: www.eksegersi.gr/issue/860/Διεθνή/25753.)

Μετά το φόνος του υπουργού, η απεργία σταμάτησε. Οι απεργοί δεν ήταν σε θέση να «σηκώσουν» αυτό το φρορτίο, ενώ ο Μοράλες σκληραίνει τη στάση του, δηλώνοντας ότι η κυβέρνηση δεν πρόκειται να ξανασυνομιλήσει με το συγκε-

κριμένο συνδικάτο. Εχουμε έτσι ένα ακόμα παράδειγμα του δράματος που βιώνει η εργατική τάξη ακόμα και σε καθεστώτα που παριστάνουν τα αριστερά και τα φιλολαϊκά. Σπρωγμένοι από το βάλθμα της φτώχειας τους, οι εργάτες αυτών των συνεταιρισμών ζητούν να χαλαρώσουν οι περιβαλλοντικοί όροι, προκειμένου να μπορέσουν να επιβιώσουν στις πιο άθλιες συνθήκες. Η «δική τους» κυβέρνηση τους αντιμετωπίζει με την αστυνομική βία, αυτοί ξεσπούν στον υπουργό που θεωρούνταν «δικός τους», χωρίς όμως να μπορούν ούτε να ελέγξουν το ξέσπασμα της οργής τους, ούτε να το εντάξουν σε κάποια απεργιακή τακτική.

Τίποτα το ντροπιαστικό δεν υπάρχει στην απελπισία και στις παλινωδίες ανθρώπων που μάχονται για το ψωμί τους και το ψωμί των οικογενειών τους. Ντροπιαστική είναι η προπαγάνδα κάποιων «αριστερών», που επί χρόνια παρουσίαζαν τον Μοράλες (μαζί με το δίδυμο Τσάβες-Μαδούρο και το δίδυμο Λούλα-Ρούσεφ) ως ελπίδα για το... σοσιαλισμό του 21ου αιώνα.

Τουρκική εισβολή στη Συρία

Πιο περίπλοκο το κουβάρι του πολέμου

Η τουρκική εισβολή στη Συρία, που ξεκίνησε στις 24 Αυγούστου (την ίδια μέρα ο αμερικανός αντιπρόεδρος Τζο Μπάιντεν επισκεπτόταν την Τουρκία) με αμερικανική αεροπορική κάλυψη, με την επωνυμία «Ασπίδα του Ευφράτη», περιπλέκει ακόμα περισσότερο την ήδη αδιέξοδη κατάσταση που επικρατεί στη Συρία, πέντε χρόνια μετά από το ξέσπασμα του εμφυλίου (με άμεση ανάμιξη, πολιτική και στρατιωτική, των ιμπεριαλιστικών χωρών και των περιφερειακών δυνάμεων της περιοχής) πολέμου.

Οι στόχοι της τουρκικής πολιτικής ηγεσίας είναι σαφείς. Να «καθαρίσει» όσο μπορείς μεγαλύτερο τμήμα της συριακής επικράτειας από τους κούρδους αντάρτες και να πλήξει τις δυνάμεις των Κούρδων της Συρίας, που έχουν συστρατευτεί με τους Αμερικάνους στον πόλεμο κατά του Ασαντ και κατά του ISIS.

Από την άλλη, οι Αμερικανοί αναγκάζονται να χειριστούν την κατάσταση ελυσόμενοι μεταξύ των αντιτιθέμενων συμφερόντων των συμμάχων τους, της Τουρκίας από τη μια και των Κούρδων της Συρίας από την άλλη, με στόχο να εδραιώσουν τον επιδιαιτητικό τους ρόλο στην περιοχή και να ανακόψουν τη ρωσική επέλαση που έγειρε την ζυγαριά του πολέμου υπέρ του Ασαντ.

Εδώ όμως είναι που τα πράγματα περιπλέκονται. Γιατί η Τουρκία που χρόνια τώρα ζητά από τους Αμερικανούς να σταματήσουν να στηρίζουν τους «τρομοκράτες» του YPG (της ένοπλης πτέρυγας του κόμματος της Δημοκρατικής Ενωσης - PYD των Κούρδων της Συρίας, που εδρεύουν στην περιοχή της Ροτζάβα) δείχνει αποφασισμένη να συνεχίσει τον

πόλεμο εναντίον τους. Ο διοικητής της τουρκμενικής ταξιαρχίας «Σουλτάν Μουράντ» (που υποστηρίζεται από την Τουρκία, αλλά ανήκει στον Ελεύθερο Συριακό Στρατό), Αχμέντ Οσμάν, δήλωσε την προηγούμενη βδομάδα ότι η κατάπαυση του πυρός, που υποτίθεται ότι επιτεύχθηκε μεταξύ Τουρκίας και κούρδων μαχητών και την καλωσόρισε ο εκπρόσωπος τύπου του Λευκού Οίκου, Τζος Ερνεστ, δεν είναι παρά μια προσωρινή ανάπαυλα και ότι η ταξιαρχία του θα επιχειρήσει την κατάληψη της πόλης Μαντζίμπ. Η πόλη αυτή, που βρίσκεται στα δυτικά του Ευφράτη, ανήκε στους τζιχαντιστές αλλά καταλήφθηκε από τις δυνάμεις της συριακής αντιπολίτευσης (και συγκεκριμένα των Συριακών Δημοκρατικών Δυνάμεων) στις 12 Αυγούστου. Στις Συριακές Δημοκρατικές Δυνάμεις, που υποστηρίζονται από τις ΗΠΑ και δημιουργήθηκαν τον Οκτώβριο του 2015, εντάσσονται ομάδες του Ελεύθερου Συριακού Στρατού αλλά και η ένοπλη πτέρυγα των Κούρδων της Συρίας (YPG - Ομάδες Λαϊκής Προστασίας). Η ενίσχυση των δυνάμεων αυτών με την κατάληψη της Μαντζίμπ και άλλων περιοχών,

τις οποίες αφαίρεσαν από το ISIS, ήταν που οδήγησε την Τουρκία στην απόφαση να τους κόψει τον αέρα, εισβάλλοντας στη Συρία και καταλαμβάνοντας την πόλη Τζαραμπλούς, στα τουρκοσυριακά σύνορα και πολύ κοντά στον ποταμό Ευφράτη.

Μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Τετάρτη βράδυ), κάθε προσπάθεια για κατάπαυση του πυρός μεταξύ Τουρκίας και κούρδων ανταρτών έχει πέσει στο κενό, παρά τις προσπάθειες των Αμερικανών. Χαρακτηριστικό του κλίματος που επικρατεί είναι οι αλληλοσυγκρουόμενες δηλώσεις που έγιναν την περασμένη Τετάρτη (31/8) από τους Αμερικανούς και από την Τουρκία. Οι πρώτοι υποστήριξαν ότι επιτεύχθηκε εκεχειρία, ενώ την ίδια στιγμή η Τουρκία διέψευθε!

Η Τουρκία απαιτεί την υποχώρηση των δυνάμεων των YPG ανατολικά του Ευφράτη. Στην ημερήσια συνέντευξη της εκπροσώπου του State Department στις 24ης Αυγούστου (βλ. <http://www.state.gov/r/pa/prs/dpb/2016/08/261239.htm#SYRIA>), η εκπρόσωπος Τύπου Ελίζαμπεθ Τρι-

ντό υποστήριξε ότι οι Κούρδοι έχουν δεσμευτεί να αποχωρήσουν από τις «απελευθερωμένες» περιοχές δυτικά του Ευφράτη και να τις παραδώσουν στους κατοίκους τους. Την ίδια στιγμή, ο εκπρόσωπος των YPG Ρεντούλ Χελίλ δήλωνε το ακριβώς αντίθετο (<http://kurdishquestion.com/article/3382-we-will-not-retreat-to-east-of-euphrates-ypg-spokesman-redu-xelil>)! Η «αντίσταση» των μαχητών της Ροτζάβα στις αμερικανικές επιταγές κράτησε λιγότερο από πέντε μέρες. Οι Αμερικανοί είχαν ζητήσει επιτακτικά από τους Κούρδους να υποχωρήσουν ανατολικά του Ευφράτη απειλώντας τους ότι θα σταματήσουν πια να τους στηρίζουν. Έτσι, την περασμένη Δευτέρα, ο εκπρόσωπος Τύπου των Κούρδων της Συρίας και επικεφαλής του Γραφείου Ενήμερωσης της Ροτζάβα, Ιμπραχίμ Ιμπραχίμ, δήλωσε στο πρακτορείο Ρόιτερς (<http://af.reuters.com/article/worldNews/idAFKCN1140F4>) ότι οι πόλεις Τζαραμπλούς και Μαντζίμπ ενισχύονται από ομάδες των Συριακών Δημοκρατικών Δυνάμεων αλλά όχι των YPG, που έχουν υποχωρήσει σε θέσεις ανατολικά του Ευφράτη.

Οι Αμερικανοί, προσπαθώντας να συγκρατήσουν την τουρκική επέλαση που πλήττει θέσεις των Κούρδων της Συρίας (όχι μόνο δυτικά αλλά και ανατολικά του Ευφράτη), εμφανίζονται σφόδρα ενοχλημένοι από τις συγκρούσεις μεταξύ των συμμάχων τους και θεωρούν ανεπίτρεπτο το ότι συνεχίζονται, όπως δήλωσε ο υπουργός Πολέμου, Κάρτερ. Όμως, δε μπορούν να εμποδίσουν την Τουρκία να χτυπάει κούρδικους στόχους κι αυτό είναι ένα πρόβλημα που δύσκολα θα λυθεί.

Από την άλλη, η Δαμασκός καταγ-

γέλλει τις χώρες που στηρίζουν την Τουρκία ως υποστηρικτές της παγκόσμιας τρομοκρατίας! Η καταγγελία έγινε σε ανακοίνωση του υπουργείου Εσωτερικών της Συρίας, σύμφωνα με το κρατικό ειδησεογραφικό πρακτορείο SANA την περασμένη Δευτέρα (<http://sana.sy/en/?p=86741>) και αποτυπώνει την ενόχληση του Ασαντ από την τουρκική επέλαση.

Την ίδια στιγμή, η Ρωσία εμφανίζεται επιφυλακτική. Σε δηλώσεις του ρωσικού υπουργείου Εξωτερικών την ίδια μέρα που ξεκίνησε η επιχείρηση «Ασπίδα του Ευφράτη», αναφέρεται ότι η συριακή κρίση θα πρέπει να επιλυθεί μέσω διαλόγου και στη βάση του διεθνούς δικαίου, εκφράζοντας «ανησυχία» για την τουρκική εισβολή στη βόρεια Συρία (<http://sputniknews.com/middleeast/20160824/1044600373/russia-turkey-jarablus-syria.html>). Η υποκρίσια στο απόγειό της. Μετά από μήνες ρωσικών βομβαρδισμών να μιλάει η Ρωσία για «διάλογο»!

Αυτή η ρευστή κατάσταση μπορεί να κρατήσει καιρό, καθώς η Τουρκία δε φαίνεται διατεθειμένη να υποχωρήσει πριν πετύχει τους στόχους της, ενώ δεν έχει επιτευχθεί ακόμα κάποια συμφωνία επί του ζητήματος μεταξύ ΗΠΑ και Ρωσίας. Και οι «επαναστάτες» κούρδοι μαχητές, που περίμεναν να τους δώσουν κάποιο ρόλο οι Αμερικανοί, θα καθήσουν στα «κιλά τους» προκειμένου να μη διαταραχτεί η αμερικανική πολιτική στη Συρία, που πρέπει να λάβει υπόψη της και τα συμφέροντα του τουρκικού καθεστώτος. Όσο για το πολεμικό σφαγείο, αυτό θα συνεχιστεί επ' αόριστον, χωρίς δυστυχώς καμία πλευρά να μπορεί να υποστηρίξει ένα δίκαιο πόλεμο.

Ρατσισμός ακόμα και στις παραλίες

Φανταστείτε τι θα γινόταν αν πάνοπλοι μπάτσοι πλησίαζαν γυναίκα σε κάποια ελληνική παραλία ζητώντας της να γδυθεί. Θα ξεσηκώνονταν και οι πέτρες! Στην «πολιτισμένη» Γαλλία, οι μπάτσοι δε ζήτησαν να γδυθεί η μουσουλμάνα που liaζόταν ανέμελα στην παραλία της Νίκαιας (εκεί που έγινε η επίθεση από τον «τρελαμένο» Γαλλοτύνησιο τον περασμένο Ιούλη), της ζήτησαν όμως να βγάλει ορισμένα από τα ρούχα της: τη μαντίλα και τη μακριά πουκαμίσια! Της έβαλαν και πρόστιμο, με το αιτιολογικό ότι αυτά που φορούσε «δεν συνάδουν με τα ήθη και τον κοσμικό χαρακτήρα». Έτσι, η 34χρονη μουσουλμάνα αναγκάστηκε να βγάλει τα ρούχα της, υπό τις βρισιές ορισμένων λουόμενων που χειροκροτούσαν τους μπάτσους και ζητούσαν από τη γυναίκα να πάει σπίτι της, την ίδια στιγμή που η κόρη της ξεπούσε σε λυγμούς.

Το περιστατικό συνέβη στα

τέλη Αυγούστου και πήρε δημοσιότητα καθώς οι φωτογραφίες με τη γυναίκα να περιτοιχίζεται από τέσσερις μπάτσους στην παραλία έκαναν το γύρο του κόσμου (βλ. <https://www.theguardian.com/world/2016/aug/24/french-police-make-woman-remove-burkini-on-nice-beach>). Φυσικά, το αυτί των μπάτσων δεν ίδρωσε, αφού έδρασαν «νόμιμα» ευθυγραμμισμένοι με τη ρατσιστική υστερία που μαστίζει τη Γαλλία, στο πλαίσιο της οποίας δεκαπέντε γαλλικές πόλεις απαγόρευσαν το «μπουργκίνι». Κι ύστερα, κάποιοι απορούν που υπάρχουν μετανάστες στη Γαλλία (και άλλες ευρωπαϊκές χώρες) γεμάτοι με μίσος όχι μόνο για το γαλλικό ρατσιστικό κράτος αλλά και για τους απλούς γάλλους πολίτες.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι στις ισλαμικές κοινωνίες επιβιώνουν σκοταδιστικά έθιμα. Κι αυτά δεν αφορούν μόνο τις γυναίκες, αλλά και τους άνδρες (εκτός αν θεωρήσουμε ότι το

να «κουτουλάει» κάποιος το μέτωπό του πεντάκις ημερησίως στο πάτωμα δεν είναι και

τόσο... σκοταδιστικό). Εξίσου σκοταδιστικές επιβιώσεις επικρατούν, όμως, και στις καπιτα-

λιστικές κοινωνίες της Δύσης, όπου επικρατούν ο χριστιανισμός ή ακόμα και ο αθεϊσμός (η Γαλλία και η Τσεχία είναι οι χώρες με τα μεγαλύτερα ποσοστά αθέων). Τι να πει κανείς για την απαγόρευση των αμβλώσεων από την Καθολική Εκκλησία; Τι να πει για την έννοια της καθημερινής «τιμωρίας» που προεβύει ο προτεσταντισμός; Όλες οι θρησκείες είναι εξίσου αντιδραστικές.

Είναι, βέβαια, διαφορετική η επιρροή τους στην κοινωνική ζωή. Αυτό όμως δεν εξαρτάται από το είδος της θρησκείας, αλλά από την ανάπτυξη του καπιταλισμού, που ενίσχυσε διάφορες κοσμικές ιδεολογίες και αδυνάτισε το ρόλο της θρησκείας. Είναι, όμως, αυτές οι κοσμικές ιδεολογίες εξορισμού προοδευτικές έναντι των θρησκευτικών γενικά και του ισλαμισμού ειδικότερα; Τι θα λέγαμε, για παράδειγμα, για το φιλελευθερισμό (παλιό και νέο) και τα αγριανθρωπικά φαινόμενα που παράγει;

Επειτα, δεν πρέπει να στεκόμαστε μόνο στα εξωτερικά στοιχεία. Δε συμβολίζουν αυτά την καταπίεση της γυναίκας. Εκτός αν πιστέψουμε ότι στην επικράτεια του νικάμπ και του χετζάμπ η γυναίκα είναι καταπιεσμένη, ενώ στην επικράτεια της μίνι φούστας και του ξώπλατου έχει κατακτήσει την ισότητα.

Τέλος, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι ιμπεριαλιστές, αυτοί που σήμερα προσπαθούν με κατασταλτικές μεθόδους να αντιμετωπίσουν τις μουσουλμάνες στις δυτικές χώρες, είναι οι ίδιοι που ιστορικά ενίσχυσαν τα θρησκευτικά ρεύματα στην Ανατολή, προκειμένου αυτά να μπορέσουν να κυριαρχήσουν πάνω στα κοσμικά ρεύματα. Βλέπετε, τα κοσμικά ρεύματα (από τον μικροαστικό και αστικό εθνικισμό μέχρι τον κομμουνισμό) είχαν αντιαποικιοκρατικό-αντιιμπεριαλιστικό χαρακτήρα. Ας μην τσιμπάμε, λοιπόν, στον γιαλαντζί προοδευτισμό.

στο ψαχνό

Σαν να πέρασε αιώνας

Σε μια βδομάδα, ο Τσίπρας θα κάνει την καθιερωμένη περατζάδα από τη Θεσσαλονίκη, όπου κάθε χρόνο τέτοια εποχή είθισται οι επικεφαλής των αστικών κομμάτων να παρουσιάζουν την οικονομική και κοινωνική τους πολιτική. Προχθές δέχτηκε στο Μαξίμου τους «φορείς» της Βόρειας Ελλάδας, για ν' ακούσει υποτίθεται τα αιτήματά τους και να ενσωματώσει ό,τι μπορεί στην ομιλία του.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το επιτελείο προπαγάνδας του Μαξίμου κάτι θα σκαρφιστεί για να γράψουν οι λογογράφοι του Τσίπρα κάποια «οραματική» ομιλία. Δε γίνεται κοτζάμ πρωθυπουργός ν' ανέβει στη ΔΕΘ και να μην έχει «κατιτίς» να υποσχεθεί στο πόπολο. Αλλωστε, οι υποσχέσεις τζάμπα είναι.

Πριν από δύο χρόνια τέτοια εποχή, ο Τσίπρας ανέβηκε στη ΔΕΘ και εκφώνησε την «ιστορική» ομιλία του για το κυβερνητικό πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ, που πολιτογραφήθηκε ως «πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης». Η ιστορικότητα αυτής της ομιλίας έγκειται μόνο στο ότι τίποτα απ' όσα παρουσίασε ο Τσίπρας δεν έγινε πράξη από την κυβέρνησή του. Τίποτα. Ούτε καν το φιλανθρωπικό σκέλος του προγράμματος, το οποίο έχει πετσοκοπεί τόσο που να έχουν απομείνει μόνο κάποια οριακά φιλανθρωπικά μέτρα, κόστους περί τα 100 εκατ. ευρώ το χρόνο.

Από αρκετούς το «πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης» είχε χαρακτηριστεί συντηρητική στροφή του ΣΥΡΙΖΑ. Δε φαντάζονταν οι δυστυχείς ότι δε θα εφαρμοζόταν ούτε αυτό, αλλά στη θέση του θα έμπαινε ένα τρίτο Μνημόνιο, τα μέτρα του οποίου προστέθηκαν σ' εκείνα των προηγούμενων Μνημονίων.

Εχουν περάσει από τότε δυο χρόνια και σε πολλούς φαίνεται σα να έχει περάσει ολόκληρος αιώνας. Όταν κάποιος θυμίζει στους συριζαίους τι έλεγαν το 2014, με τι πρόγραμμα εκλέχτηκαν, απαντούν με θράσος ότι έγιναν κι άλλες εκλογές το 2015, από τις οποίες ο ΣΥΡΙΖΑ πήρε εντολή να εφαρμόσει το τρίτο Μνημόνιο, επομένως ουδείς δικαιούται να τον κατηγορεί ότι εξαπάτησε το λαό!

Η μεγαλύτερη υπηρεσία του ΣΥΡΙΖΑ στο καπιταλιστικό σύστημα δεν είναι η συνέχιση των Μνημονίων, αλλά το σκόρπισμα βαθιάς απογοήτευσης στα πιο φτωχά στρώματα του λαού και σ' ένα μαχητικό κομμάτι της νεολαίας, που είχε εφησυχαστεί, θεωρώντας ότι δημιουργούνται οι όροι για να μπει ένα φρένο στην πολιτική των Μνημονίων. Ιδιαίτερα μετά το δημοψήφισμα του Ιούλη του 2015, που ήταν τόσο καλά φενακισμένο ώστε να μη φαίνονται οι πραγματικές του στοχεύσεις.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι για τον κυβερνητικό ΣΥΡΙΖΑ έχει αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση. Δε θα μπορούσε να έχει διαφορετική τύχη από τα άλλα αστικά κόμματα εξουσίας, από τη στιγμή που δεν έκανε τίποτα διαφορετικό απ' αυτά. Το ζήτημα, όμως, είναι τα συντρίμια σε επίπεδο συνείδησης που σώριασε και εξακολουθεί να σωριάζει. Γιατί είναι άλλο πράγμα να σε εξαπατά η ΝΔ που διαδέχεται το ΠΑΣΟΚ ή το ΠΑΣΟΚ που διαδέχεται τη ΝΔ, δηλαδή τα φθαρμένα κόμματα του παλιού δικομματισμού, και άλλο να σε εξαπατά ένα κόμμα που αναρριχήθηκε στην εξουσία με τη φρεσκάδα του αμόλυντου και με τον αέρα της αριστεροσύνης.

Αυτά τα συντρίμια πρέπει να καθαριστούν. Η κοινωνική ανασύνταξη δεν είναι εύκολη υπόθεση, βέβαια, όμως δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Χρειάζεται «δουλειά μυρμηγκιού», η οποία υποχρεωτικά πρέπει ν' αποβλέπει στην πολιτική ενότητα της πρωτοπορίας της εργατικής τάξης στη βάση ενός επαναστατικού προγράμματος μετάβασης στον κομμουνισμό. Το μεγάλο πολιτικό κενό πρέπει να κλείσει.

Μπορεί να είναι... ό,τι είναι, αλλά αυτή τη φορά η Ραχήλ Μακρή ρούμπωσε τους συριζαίους και ειδικά τον Τσακαλώτο που διαδηλώνει καμαρωτός κατά του ΕΝΦΙΑ (δεύτερος από δεξιά). Η φωτογραφία δημοσιεύτηκε από την πρώην βουλευτίνα του Καμμένου, πρώην βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ, πρώην υποψήφια της ΛΑΕ και νυν στέλεχος του κόμματος Ζωής (!) τη μέρα που οι φορολογούμενοι έβλεπαν στους λογαριασμούς τους τα ραβασάκια του ΕΝΦΙΑ (αυξημένα σε αρκετές περιπτώσεις).

KONTRES

Ξεδιάντροποι απατεώνες

Ο Κατρούγκαλος έδωσε το νέο ορισμό της φτώχειας: όποιος παίρνει 384 ευρώ (την εθνική σύνταξη) δε θα θεωρείται πλέον φτωχός. Κάνοντας, μάλιστα ένα βήμα παραπέρα, εξήγησε ότι το ΕΚΑΣ καταργήθηκε για να αντικατασταθεί από την εθνική σύνταξη. Διότι το ΕΚΑΣ ήταν ένα επίδομα που δινόταν σε ορισμένους συνταξιούχους με εισοδηματικά κριτήρια, ενώ την εθνική σύνταξη θα την παίρνουν όλοι χωρίς εισοδηματικά κριτήρια!

Φυσικά, άλλη ήταν η λογική του ΕΚΑΣ. Θεσπίστηκε εναλλακτικά στην απώλεια της κατώτερης σύνταξης του ΙΚΑ, όταν η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν ήθελε να επαναφέρει την κατώτερη σύνταξη στο επίπεδο των 20 ημερομισθίων ανειδίκευτου εργάτη. Αντί για πλήρης κατώτερη σύνταξη σε όλους, δόθηκε ως επίδομα-συμπλήρωμα το ΕΚΑΣ, με εισοδηματικά κριτήρια. Τώρα, ο Κατρούγκαλος λέει στους εργαζόμενους ότι η εθνική σύνταξη (κάτι πάνω από το μισό της κατώτερης του ΙΚΑ) είναι επαρκέστατη για όλους τους χαμηλοσυνταξιούχους, ώστε να ζούνε σαν πασάδες.

Αλλα, όμως, έλεγε στη Βουλή ο υφυπουργός του Αν. Πετρόπουλος, απαντώντας στις 18 Ιούλη σε επίκαιρη ερώτηση του πασόκου Β. Κεγκέρογλου. Ο Πετρόπουλος έλεγε ότι «εμείς δεν είμαστε ικανοποιημένοι ούτε δηλώσαμε ικανοποίηση για την απώλεια εισοδημάτων για τους μικροσυνταξιούχους». Μόνο που γι' αυτό έφταιγαν -πάντα κατά τον υφυπουργό Πετρόπουλο- το mail Χαρδούβελη και η πίεση που ασκούσαν από την αντιπολίτευση στην πρώτη κυβέρνηση των Τσιπροκαμένων να κλείσει οπωσδήποτε συμφωνία.

Ο υφυπουργός θρηνεί για το χαμένο ΕΚΑΣ και αποδίδει την απώλειά του στην αντιπολίτευση, ενώ ο υφυπουργός καμαρώνει για την κατάργησή του, διότι θα αντικατασταθεί από την... πλουσιοπάροχη εθνική σύνταξη!

Κατόπιν εορτής

Σύμφωνα με όσα δήλωσε ο Κουμουτσάκος, η ΝΔ θα καταργήσει το νόμο Παππά για τις τηλεοπτικές άδειες. «Τις άδειες, βεβαίως δεν θα τις πάρουμε πίσω. Εμείς θα ανοίξουμε την αγορά», συμπλήρωσε ο εκπρόσωπος Τύπου της ΝΔ, εξηγώντας πως «αφού το τηλεοπτικό φάσμα το επιτρέπει αυτό, θα μπουν και άλλοι σταθμοί, με αυστηρά ποιοτικά κριτήρια, να είναι γνωστή και απόλυτα διαυγής η προέλευση των χρημάτων, να υπάρχει ένα τίμημα εισόδου, γιατί για μας αυτός ο πλειοδοτικός διαγωνισμός είναι μια γκριζα διαδικασία».

Θα έρθει, δηλαδή, η κυβέρνηση Κούλη και θα ορίσει ένα τίμημα, ώστε όποιος επιθυμεί να φτιάξει κανάλι να το πληρώσει και να πάρει άδεια. Και θα καθήσουν με σταυρωμένα χέρια όσοι θα έχουν πάρει με το διαγωνισμό Παππά τη μία από τις τέσσερις τηλεοπτικές άδειες, παρακολουθώντας κάποιους άλλους να παίρνουν άκοπα μια άδεια, μ' ένα τίμημα χαμηλότερο απ' αυτό που οι ίδιοι θα έχουν πληρώσει!

Κατόπιν εορτής, το μόνο που θα μπορέσει να κάνει η ΝΔ είναι να ζητήσει την αναδιανομή της πίτας προς όφελος ενός-δυο καπιταλιστών που θα έχουν «ριχτεί» από τον ΣΥΡΙΖΑ, αν και όπως όλα δείχνουν κανένα από τα μεγάλα ονόματα των βαρόνων των μίντια δε θα αισθάνεται ριγμένο, πλην ίσως του Ψυχάρη που αντιμετωπίζει γενικότερα προβλήματα. Αν οι «μεγάλοι» τα έχουν βρει με τους Τσιπραίους, η ΝΔ δε θα μπορεί να κάνει τίποτα το ουσιαστικό. Σ' αυτές τις περιπτώσεις ισχύει το «όποιος πρόλαβε πρόλαβε».

Τραγέλαφος

Η Γενική Γραμματεία Ενημέρωσης και Επικοινωνίας ενημέρωσε τους υποψήφιους καναλάρχες ότι το πρωτόκολλό της θα έκλεινε στις 3μμ της περασμέ-

νης Δευτέρας. Η εταιρία του Καλογρίτσα κατέθεσε την εγγυητική της επιστολή στις 3:40μμ της ίδιας μέρας. Οι άλλοι υποψήφιοι άρχισαν τις καταγγελίες ζητώντας να ακυρωθεί η υποψηφιότητα Καλογρίτσα. «Κύκλοι» της ΓΓΕΕ έλεγαν ότι οι εγγυητικές κατατέθηκαν στον γενικό γραμματέα, ο οποίος έχει δικό του πρωτόκολλο που παραμένει ανοιχτό για όση ώρα ο γενικός βρίσκεται στο κτίριο! Ο δικηγόρος του δημοσίου Ι. Ματζουράνης δήλωσε πως εισηγήθηκε να γίνει δεκτή η εγγυητική Καλογρίτσα, διότι εκπρόθεσμη θα ήταν μετά τις 7μμ.

Τα συμπεράσματα δικά σας.

Κουμπαριές

«Μας κατηγορείτε, λοιπόν, γιατί ο συγκεκριμένος εργολάβος

Τάπωμα

Κάποιοι συριζαίοι κυκλοφορούσαν φήμες το προηγούμενο Σαββατοκύριακο, σύμφωνα με τις οποίες ο Μοσκοβισί υπέγραψε τη γνωστή επιστολή της Κομισιόν, με την οποία οι Βρυξέλλες ανέλαβαν υπό την προστασία τους τον τέως πρόεδρο της ΕΛΣΤΑΤ Α. Γεωργίου, απαιτώντας την αθώωσή του από τα ελληνικά δικαστήρια, χωρίς καλά-καλά να γνωρίζει το θέμα. Οτι υπέγραψε τυπικά και μόνο, ως συναρμόδιος επίτροπος.

Τη Δευτέρα, ο εκπρόσωπος του Γιούνκερ Μ. Σχοινάς φρόντισε να διαψεύσει αυτές τις φήμες, σημειώνοντας με νόημα ότι «η Επιστολή της Επιτροπής ήταν πολύ σαφής» και υπενθυμίζοντας ότι αυτή φέρει την υπογραφή τριών επιτρόπων (και του Μοσκοβισί δηλαδή) και ως εκ τούτου το περιεχόμενό της δεν μπορεί να υποτιμηθεί. Ηρθε δηλαδή η Κομισιόν και με τον πιο επίσημο τρόπο τάπωσε τους «ψιθυριστές» της συριζικής προπαγάνδας.

πρόσκειται -λέει- στην Κυβέρνηση και έχει φιλικές σχέσεις. Εγώ έχω με τον γιο του, να ξέρετε, για να μην μπερδεύεστε». Αυτή την απάντηση έδωσε ο υπουργός Σπίρτζης (τέως πασόκος) στο βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Κουτσούκο, που αναφέρθηκε στις εργολαβίες που πήρε ο Καλογρίτσας στον αυτοκινητόδρομο Πάτρα-Πύργος. Πατέρας και γιος Καλογρίτσας, βέβαια, είναι μαζί στις μπίζνες (η αίτηση για κανάλι, για παράδειγμα, έχει γίνει στο όνομα του γιου), γι' αυτό και ο Σπίρτζης κατέφυγε στο ύστατο επιχείρημα: «Ρωτήστε, όμως, τα στελέχη, τους βουλευτές σας, κύριε Κουτσούκο, για τον ίδιο τον εργολήπτη. Φιλικότερες σχέσεις για δεκαετίες είχαν. Ούτε στον χώρο του Τύπου είναι νέος ο κ. Καλογρίτσας, παλιός είναι. Ρωτήστε το κόμμα σας, τον ξέруον καλά. Τους υπουργούς, τους παλιούς, που είχατε, ρωτήστε τους. Εγώ θα σας πω για τον γιο του ό,τι θέλετε»!

Απάντηση με τη λογική του συμψηφισμού: αυτά κάνατε εσείς, τα ίδια κάνουμε κι εμείς, δε δικαιούστε για να ομιλείτε! Ο Καμμένος, βέβαια, έχει χαλάσει την κουμπαριά του με τον Καλογρίτσα και τον έβαλε στο στόχαστρο, ενώ όλοι οι άνθρωποί του είναι στο επιτελείο του Σαββίδη! Κατά τα άλλα, οι άνθρωποι αυτοί καταπολεμούν τη διαπλοκή...

Καθόλου αθώα

Το σκάνδαλο με τα μαγαζιά «εκπαίδευσης» του ομίλου Ξυνή είναι γνωστό από παλιά. Το γεγονός όμως ότι η ποινική πτυχή του έγινε επί μέρες είδηση σε συγκεκριμένα συγκροτήματα ΜΜΕ, τις μέρες που αρχίζουν οι εγγραφές σ' αυτά τα «μαγαζιά» για τη νέα χρονιά (μετά από τη δημοσίευση των βάσεων εισαγωγής σε ΑΕΙ-ΤΕΙ) ούτε συμπτωματικό ούτε αθώο είναι. Δείτε ποιοι ανταγωνιστές του ομίλου Ξυνή διαφημίζονται στα συγκεκριμένα συγκροτήματα και θα καταλάβετε ότι τα δημοσιεύματα είναι μέρος της... διαφημιστικής καμπάνιας τους, καθώς καλλιεργούν στους γονείς το φόβο ότι το μαγαζί του Ξυνή μπορεί να κλείσει και τα λεφτά τους να πάνε στο βρόντο. Η είδηση για το βούλευμα που παραπέμπει (όχι τα αφεντικά του ομίλου Ξυνή, αλλά) υπαλλήλους του Εθνικού Οργανισμού Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού του υπουργείου Παιδείας είναι αληθινή, όμως αυτή θα περνούσε στα ψιλά αν δεν είχαν βάλει το «χεράκι» τους οι ανταγωνιστές. Βλέπετε, ακόμα και σε εποχές κρίσης, είναι πολλά τα λεφτά που «ακουμπάει» ο κοσμάκης σ' αυτά τα μαγαζιά κι επειδή η πίτα λιγότεψε, ο ανταγωνισμός έγινε πιο σκληρός.

Χεσμεντέ

Όπως μας πληροφόρησε από το αγαπημένο του facebook (και όχι με δελτίο Τύπου του υπουργείου Υγείας), ο Πολάκης πραγματοποίησε επίσκεψη στον «Ευαγγελισμό», «για ενημέρωση και επιθεώρηση της πορείας των κατασκευαστικών εργασιών του νέου κτιρίου χειρουργείων και ΜΕΘ που φτιάχνεται με χορηγία της Εθνικής Τράπεζας». Δημοσίευσε και φωτογραφία του με την υποδιοικήτρια της 1ης ΥΠΕ και τη διοικήτρια του «Ευαγγελισμού». Με ανθρώπους της εμπιστοσύνης του, φυσικά, και όχι με γιατρούς, νοσηλευτές και λοιπό προσωπικό του μεγαλύτερου νοσοκομείου της χώρας. Γι' αυτό, άλλωστε, φρόντισε να κάνει την επίσκεψη Κυριακή απόγευμα, ώστε να ελαχιστοποιήσει τον κίνδυνο να τον δει κάνα μάτι, να πέσει «σύρμα» και να οργανωθεί στα γρήγορα ειδική... τελετή υποδοχής από τους εργαζόμενους. Η μαγκία του Πολάκη επιδεικνύεται μόνο μέσω facebook (κατά προτίμηση σε «μονομαχία» με τον Πατούλη) ή ενώπιον επιλεγμένου συριζαϊκού ακροατηρίου.

Να τον χαίρονται

Τη στιγμή που γράφεται αυτό το σημείωμα, δε γνωρίζουμε αν ο Ιβάν Σαββίδης πήρε μία από τις τέσσερις τηλεοπτικές άδειες (αν και μας φαίνεται κομματάκι δύσκολο να πήγε ο ίδιος στο διήμερο big brother απέναντι από το Πάντειο, χωρίς να είναι σίγουρος ότι θα κερδίσει). Έχουμε, όμως, μπροστά μας μια ευχарιστήρια επιστολή που ο Σαββίδης απηύθυνε στον Τσίπρα στα τέλη του Ιούλη. Όχι με την ιδιότητα του προέδρου του ΠΑΟΚ ή του ιδιοκτήτη της ΣΕΚΑΠ και του «Μακεδονία Παλλάς», αλλά «εκ μέρους της ελληνικής διασποράς της Ρωσίας», ως «πρόεδρος της Εθνοπολιτιστικής Αυτονομίας των Ελλήνων της Ρωσίας».

Δεν ξέρουμε αν πρόκειται για κάποιο υπαρκτό «μαγαζί», είμαστε όμως βέβαιοι ότι δεν έχει καμιά σχέση με τον τίτλο του. Η λεγόμενη «πολιτιστική αυτονομία» προβαλλόταν στις αρχές του 20ού αιώνα ως αντίδοτο στο αίτημα της εθνικής απελευθέρωσης και στο δικαίωμα κρατικού αποχωρισμού, που ήγειραν τα καταπιεσμένα έθνη της τσαρικής αυτοκρατορίας. Αυτό που προβάλλει ο Σαββίδης δε θα μπορούσε να έχει καμιά σχέση μ' εκείνο το παλιό αίτημα. Το πολύ-πολύ να έχει στήσει κάποιο «μαγαζί» με τις ευλογίες του Πούτιν. Αλλωστε, την επιστολή στον Τσίπρα την έστειλε για να τον ευχαριστήσει που στη Σύνοδο Κορυφής του ΝΑΤΟ στη Βαρσοβία απηύθυνε έκκληση «για τον τερματισμό της αντιπαράθεσης και για τη θέσπιση συνεργασίας με τη Ρωσική Ομοσπονδία». Και τι είδους «εθνοπολιτιστική αυτονομία» να εκφράσει κάποιος που δεν ξέρει ούτε λέξη στα ελληνικά; Μπιζνες κάνει ο τύπος, είτε δικές του είτε ως «μπροστινός» άλλων.

ZOOM

Η εργαλειοποίηση της στατιστικής

Και να που η συζήτηση για τα Greek statistics επανέρχεται, πέντε-έξι χρόνια μετά από τότε που έκανε θραύση στα εγχώρια (αλλά και τα ευρωπαϊκά) μίντια. Αφορμή η παραπομπή για κακούργημα του πρώην προέδρου της ΕΛΣΤΑΤ Ανδρέα Γεωργίου. Η παραπομπή προέκυψε μετά από αναίρεση που άσκησε το Σεπτέμβριο του 2015 η τότε αντεισαγγελέας και νυν εισαγγελέας του Αρείου Πάγου Ξένη Δημητρίου κατά βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών, που παρέπεμπε τον Γεωργίου μόνο για πλημμέλημα (παράβαση καθήκοντος, διότι δεν παραιτήθηκε από τη θέση που κατείχε επί 21 χρόνια στο ΔΝΤ, όταν διορίστηκε πρόεδρος της ΕΛΣΤΑΤ). Το Ποινικό Τμήμα του Αρείου Πάγου έκανε εν μέρει δεκτή την αναίρεση Δημητρίου, με αποτέλεσμα ο Γεωργίου να παραπέμπεται και πάλι στο συμβούλιο Εφετών κατηγορούμενος και για το κακούργημα της ψευδούς βεβαίωσης (τεχνητή διόγκωση του χρέους του 2009).

Δυο επιλογές του ΣΥΡΙΖΑ στην προεδρία και την εισαγγελία του Αρείου Πάγου συν ο απαραίτητος Παπαγγελόπουλος, γνωστός για τα καραμανλικά του φρονήματα, δεν ήθελε και πολύ να φουτώσει η φημολογία για υπόγειες σχέσεις Τοιπροκαμμένων-Καραμανλή, με τους πρώτους να βοηθούν (χρησιμοποιώντας την ηγεσία του δικαστικού μηχανισμού) τον δεύτερο να αποτινάξει το άγος του «μαγειρέματος» του ελλείμματος του 2009. Μια χαρά ήταν τα στοιχεία της κυβέρνησης Καραμανλή, αλλά τα «μαϊμούδισε» ο Γεωργίου, κατ' εντολήν ΓΑΠ και Παπακωνσταντίνου, για να φέρουν το ΔΝΤ και να χάσουν τη χώρα στο Μνημόνιο. Αυτό υποστηρίζει η περιρρέουσα προπαγάνδα των ημερών, που ξεσήκωσε ήδη την μήνιν της Κομισιόν, η οποία έστειλε μια ξεγυρισμένη απανταχούσα στον Τσακαλώτο, με την υπογραφή του αντιπροέδρου της και δύο κομισάριων, όπως αναλυτικά γράφουμε στη σελίδα 16.

Όπως σημειώνουμε και στο προμνησθέν ρεπορτάζ, επί της ουσίας ο Γεωργίου δεν αντιμετωπίζει κανένα κίνδυνο. Διότι όλες οι κυβερνήσεις, μηδέ της σημερινής εξαιρουμένης, έχουν αποδεχτεί ως σωστά τα στοιχεία του 2010 (επί των ημερών του) και όλοι οι κρατικοί προϋπολογισμοί έχουν καταρτιστεί και εξακολουθούν να καταρτίζονται βάσει εκείνων των στοιχείων. Ετσι, έχουμε το φαινομενικά παράδοξο, η μεν συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ να καταρτίζει προϋπολογισμούς βάσει των στοιχείων του 2010, η δε προπαγάνδα των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ να υποστηρίζει ότι αυτά τα στοιχεία τα «μαϊμούδισε» ο Γεωργίου, ο οποίος εκτέλεσε διατεταγμένη υπηρεσία για να μπει η χώρα στο Μνημόνιο. Αντίθετα, οι περί τον ΓΑΠ πασόκοι και ο ίδιος ο ΓΑΠ θεωρούν ως δικαίωσή τους την αυστηρή επιστολή της Κομισιόν και τις δημόσιες δηλώσεις της επιτρόπου Τίσεν και του εκπροσώπου Τύπου Σχοινά, ενώ στη ΝΔ διχάζονται ανάμεσα σε καραμανλικούς και σαμαρικούς, με τον Κούλη να παρακολουθεί αμήχανα το όλο προπαγανδιστικό νταραβέρι και να περιμένει υπομονετικά να ξεφουσκώσει.

Τελικά «μαϊμούδισε» ή όχι τα στοιχεία ο Γεωργίου; Λάθος ερώτημα. Γιατί τα στοιχεία ήταν και πριν «μαϊμούδισμένα». Είναι πάντοτε «μαϊμούδισμένα», καθώς η

στατιστική έχει απεκδυθεί κάθε επιστημονικής αντικειμενικότητας και αποτελεί ένα απλό εργαλείο στήριξης πολιτικών επιλογών. Τα στοιχεία «μαϊμούδιζονται» κάθε φορά με διαφορετικές τεχνικές παραδοχές, προκειμένου να στηρίξουν πολιτικές αποφάσεις που έχουν ήδη παρθεί. Γι' αυτό κι εμείς από το 2010, όταν ξεκίνησε ο σχετικός ντόρος, γράφαμε ότι δεν υπάρχουν Greek statistics αλλά European statistics.

Όπως έχουμε ξαναγράψει, η «δημιουργική λογιστική», όπως έχει επικρατήσει να αποκαλούνται οι μαϊμούδιές στην αστική δημοσιολογία, δεν ήταν μόνο συνήθεια των κυβερνήσεων του παρελθόντος, ούτε μόνο ελληνική συνήθεια. Τη χρησιμοποιούσαν και τη χρησιμοποιούν κατά κόρον και τα επίσημα ευρωενωστικά όργανα.

Η στατιστική, έτσι όπως χρησιμοποιείται, είναι μια **πολιτικά οργανωμένη** επιστήμη. Υπηρετεί πολιτικές σκοπιμότητες. Οι πάντες στην Ευρώπη γνώριζαν ότι η Ελλάδα, αλλά και άλλες χώρες, μπήκαν στην ΟΝΕ με «μαϊμούδισμα» στοιχείων, επειδή δεν πληρούσαν τους ονομαστικούς όρους της συνθήκης του Μάαστριχτ. Μπήκαν γιατί αυτή ήταν η πολιτική απόφαση των κυρίαρχων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, που είχαν καθορίσει τα πρώτα όρια της Ευρωζώνης. Ακόμη και οι πέτρες γνωρίζουν ότι ο Παπαδήμος υπήρξε ο αρχιτέκτονας των Greek statistics. Μέχρι και ειδικό μαθηματικό τύπο έφτιαξε, για να μαϊμούδιστούν τα στοιχεία για τον πληθωρισμό και να μπει η Ελλάδα στην ΟΝΕ, «πληρώντας» τα κριτήρια του Μάαστριχτ. Για να μην τον αδικούμε, όμως, πρέπει να πούμε ότι ο ίδιος εκπλήρωσε σαν καλός αρχιτέκτονας τις εντολές των ιδιοκτητών. Σε όλη την ΕΕ γίνονταν τότε μαϊμούδιές, γιατί ήταν πολιτική απόφαση ποιες χώρες θα μπουν στην ΟΝΕ και η Ελλάδα ανήκε σ' αυτές. Μαϊμούδιές έκαναν ακόμη και η Γαλλία και η Γερμανία. Ό,τι έκανε ο Παπαδήμος ήταν σε πλήρη γνώση και της τότε κυβέρνησης και των μεγάλων αφεντικών της ιμπεριαλιστικής Ευρώπης.

Ο Παπαδήμος αποδείχτηκε ένας ικανός και πειθήνιος μάνατζερ και γι' αυτό ανταμείφθηκε με μια θέση αντιπροέδρου της ΕΚΤ (υπό τον γάλλο Τρισέ που ήταν ο πρώτος διοικητής της κεντρικής ευρωτράπεζας) και αργότερα με μια θέση μνημονιακού πρωθυπουργού της Ελλάδας. Όταν ο Σαρκοζί, σπάζοντας την ομερτά γύρω από τον τρόπο συγκρότησης της Ευρωζώνης, δήλωσε ότι κακώς μπήκε η Ελλάδα στην ΟΝΕ, πράγμα για το οποίο δεν ευθύνονται ο ίδιος και η Μέρκελ (δεν ήταν τότε στις κυβερνήσεις Γαλλίας και Γερμανίας), η Monde παραχώρησε τις στήλες της στον Σημίτη, προκειμένου να υπερασπιστεί τον εαυτό του (και τον Παπαδήμο) έναντι των κατηγοριών του Σαρκοζί.

Τη δεκαετία του 2000 «μαϊμούδισαν» τα ελληνικά στατιστικά στοιχεία για να βάλουν την Ελλάδα στην ΟΝΕ, όπως είχαν προαποφασίσει (ήταν ο μόνος τρόπος για να χωρέσει στο στενό κορσέ του Μάαστριχτ), ενώ τη δεκαετία του 2010 έκαναν το αντίστροφο «μαϊμούδισμα» για να μπορέσουν να προωθήσουν την κινεζοποίηση και την αποικιοποίηση μέσω των Μνημονίων. Και οι συνεχείς αναθεωρήσεις του ελληνικού ελλείμματος ήταν μια πολιτική και όχι μια μαθηματική

πράξη. Το έλλειμμα ήταν ένα εργαλείο για να στηρίζεται η μνημονιακή πολιτική και να δικαιολογούνται τα συνεχή πακέτα αντιλαϊκών μέτρων.

Μεταφέρουμε στοιχεία από το αρχείο της «Κόντρας». Στις 6 Απριλίου του 2010, ο Παπακωνσταντίνου εμφανίζεται στο αγαπημένο του δελτίο ειδήσεων του Mega και υπό την τρυφερή προστασία των Τρεμπορεπτεντέρηδων διαβεβαιώνει ότι το έλλειμμα του 2009 θα είναι 12,9% του ΑΕΠ, συν μια πολύ μικρή αύξηση που θα προσθέσει η Eurostat. Όταν τον ρώτάνε αν αυτή η αύξηση θα είναι μια μονάδα, το αποκλείει κατηγορηματικά. Χαρακτηρίζει εκτός πραγματικότητας κάθε τέτοια εκτίμηση. Τελικά, σε πείσμα των διαβεβαιώσεων του Παπακωνσταντίνου, η Eurostat ανακοινώνει έλλειμμα 13,6% με την υποσημείωση ότι αυτό θα αυξηθεί και άλλο, διότι δεν έχουν περιληφθεί τα πάντα στη λεγόμενη Γενική Κυβέρνηση! Εξι μήνες μετά, έγινε νέα αναθεώρηση και το έλλειμμα του 2009 ανέβηκε πάνω από το 15%! Εκτοτε, όπως αναφέραμε παραπάνω, όλοι οι υπολογισμοί γίνονται με παραδοχή ότι το έλλειμμα του 2009 ήταν 15,4%. Το αποδέχτηκε η ΝΔ συμμετέχοντας στη συγκυβέρνηση Παπαδήμου και στη συνέχεια σχηματίζοντας δυο συγκυβερνήσεις με πρωθυπουργό τον Σαμαρά, το αποδέχτηκαν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και το 2015 και το 2016. Ο πρωταθλητής της συνημοσιολογίας Καμμένος (ποιος δε θυμάται εκείνα τα σαρταριστά σενάρια με την οικογένεια Παπανδρέου και τα CDS;) δεν έχει κανένα πρόβλημα να συμμετέχει σε μια κυβέρνηση που αποδέχεται ως αφετηρία το «έλλειμμα Γεωργίου», το οποίο ο ίδιος κατήγγειλε ως «μαϊμούδιά» για να κονομήσουν οι Παπανδρέου (και άλλοι) με τα CDS.

Φυσικά, στελέχη όπως ο Γεωργίου δεν είναι άμοιρα ευθυνών. Αυτά, όμως, είναι απλά εκτελεστικά όργανα. Δεν είναι τυχαίο ότι τον Γεωργίου τον έφεραν κατευθείαν από το ΔΝΤ (στο οποίο εργαζόταν επί 21 συναπτά έτη) και τον «φύτεψαν» στην ΕΛΣΤΑΤ, σε μια περίοδο που απαιτούνταν «στατιστική προσαρμογή» για να στηριχτεί η μνημονιακή λαίλαπα. Ούτε είναι τυχαίο ότι η Κομισιόν επιμένει για την «πλήρη αποπολιτικοποίηση» μηχανισμών όπως η ΕΛΣΤΑΤ και η γενική γραμματεία Δημοσίων Εσόδων, προκειμένου να ασκεί απευθείας έλεγχο σε σημαντικά τμήματα του δημοσιονομικού μηχανισμού και της δημοσιονομικής πολιτικής.

Η άποψη που υποστηρίζει ότι το Μνημόνιο το έφεραν οι «μαϊμούδιές» του Γεωργίου είναι πολιτικάντικος λαϊκισμός. Η κρίση του ελληνικού καπιταλισμού και η υποταγή του στους ιμπεριαλιστές δανειστές έφεραν τα Μνημόνια. Οι «μαϊμούδιές» του Γεωργίου χρησιμοποιήθηκαν απλά ως βοηθητικό εργαλείο. Αλλωστε, οι «αγορές» είχαν ανάψει κόκκινο στο δανεισμό του ελληνικού κράτους πριν από το Μνημόνιο και πριν από το «φύτεμα» του Γεωργίου στην ΕΛΣΤΑΤ. Και επαναλαμβάνουμε: αυτές τις «μαϊμούδιές» τις έχουν αποδεχτεί έκτοτε όλες οι κυβερνήσεις. Εξακολουθούν, όμως, ορισμένοι (όπως οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και οι καραμανλικοί της ΝΔ) να πουλάνε το παραμύθι του «μεγάλου ενόχου» Γεωργίου, την ίδια ώρα που αποδέχονται τα στοιχεία του.

Πέτρος Γιώτης

«Κινητικότητα» στο Δημόσιο

Στόχος η συρρίκνωση της απασχόλησης

Η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων παρουσιάζει την περιβόητη κινητικότητα στο Δημόσιο σαν κάτι διαφορετικό από την κινητικότητα των προηγούμενων μνημονιακών κυβερνήσεων, που λειτούργησε σαν λαιμητόμος που αποκεφάλιζε εργαζόμενους στο δημόσιο τομέα. Όπως θα δούμε στην συνέχεια, όμως, η στόχευσή τους είναι η ίδια. Δηλαδή, να συρρικνώνουν και άλλο τον δημόσιο τομέα, στέλνοντας δεκάδες χιλιάδες δημόσιους υπάλληλους -είτε μήνιους είτε ΙΔΑΧ (Ιδιωτικό Δικαίου Αορίστου Χρόνου)- στην ανεργία.

Λανσάροντας τη «δική τους» κινητικότητα σαν κάτι το διαφορετικό και χρήσιμο για τους δημόσιους υπάλληλους, αναφέρουν στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου ότι «βασική καινοτομία του προτεινόμενου συστήματος (Ενιαίο Σύστημα Κινητικότητας-ΕΣΚ) είναι ο αμιγώς εθελούσιος χαρακτήρας της κινητικότητας και ειδικότερα η δυνατότητα κάθε υπάλληλου να έχει πρόσβαση στο σύνολο των προς κάλυψη θέσεων, βάσει ενιαίων κανόνων αναφορικά με τους όρους, τις προϋποθέσεις και εν γένει τις ακολουθούμενες διαδικασίες». Παράπέρα, αφήνουν -εμμέσως πλην σαφώς- να σχηματιστεί στο «πόπολο» η εντύπωση ότι αυτοί, σε αντίθεση με τους προκατόχους τους, μέσω της κινητικότητας θα δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας.

Αυτό είναι το τυράκι που δολώνει τη φάκα. Και η φάκα είναι ότι της κινητικότητας θα προηγηθεί αναδιάρθρωση των υπηρεσιών, συγχώνευση φορέων ή μεταβολή του ιδιοκτησιακού τους καθεστώτος. Αυτό σημαίνει ότι θα έχουμε νέα φουρνιά απολύσεων, χιλιάδων εργαζόμενων στο δημόσιο, και ότι υπό την απειλή της απόλυσης θα υποχρεώνουν τους δημόσιους υπάλληλους να δεχτούν

«εθελοντικά» τη μετακίνησή τους σε άλλη υπηρεσία, που μπορεί να βρίσκεται σε οποιοδήποτε μέρος της Ελλάδας.

Αυτό δεν το εξάγουμε εμείς από την ανάλυση των συμφραζόμενων. Το λένε οι ίδιοι οι συντάκτες του νομοσχεδίου στο 5ο άρθρο του: «*Άρθρο 5 - Κεντρική Επιτροπή Κινητικότητας*: Στο Υπουργείο Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης συνιστάται Κεντρική Επιτροπή Κινητικότητας η οποία συντονίζει και επιβλέπει την εφαρμογή του ΕΣΚ [...] *ανακατανέμει το προσωπικό της υπηρεσίας των υπηρεσιών, συγχώνευση φορέων ή μεταβολή του ιδιοκτησιακού καθεστώτος των φορέων*».

Ομολογούν ανοιχτά, λοιπόν, ότι θα συγχωνεύσουν και θα ιδιωτικοποιήσουν δημόσιες υπηρεσίες, που ως αποτέλεσμα θα έχουν -κατά την άποψή μας- την απόλυση χιλιάδων υπαλλήλων. Οι Τσιπροκαμμένοι, ως συνεπείς διαχειριστές του ελληνικού καπιταλισμού, συνεχίζουν το έργο των προκατόχων τους. Δεν είναι ικανοποιημένοι από το εργατικό αίμα που χύθηκε στα επτά μνημονιακά χρόνια. Ζητούν κι άλλο, όπως θα δούμε στη συνέχεια.

Θα επιδιώξουν και αυτοί τη (νέα) συρρίκνωση των δημόσιων υπηρεσιών, γιατί και αυτοί είναι οπαδοί των συγχωνεύσεων και της ιδιωτικοποίησης δημόσιων υπηρεσιών, ενώ δε διατίθουν να εμφανιστούν ως οπαδοί του λεγόμενου επιτελικού κράτους. Αυτό αναφέρεται ρητά και κατηγορηματικά στο νόμο 4368/2016, που ψήφισε η σημερινή συγκυβέρνηση: «*Άρθρο 5 - Σύσταση Επιτροπής για την αναθεώρηση του θεσμικού πλαισίου της Τοπικής Αυτοδιοίκησης*: Συστήνεται στο Υπουργείο Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης Επιτροπή για την αναθεώρηση του θεσμικού πλαισίου της Το-

πικής Αυτοδιοίκησης. Βασικές κατευθύνσεις των επεξεργασιών της Επιτροπής είναι η **δημιουργία επιτελικού κράτους** και η **αναβάθμιση του ρόλου της τοπικής αυτοδιοίκησης**».

Αντιλαμβάνετε λοιπόν τι περιεχόμενο δίνουν στον ορισμό του επιτελικού κράτους. Μικρές δημόσιες υπηρεσίες, με επιτελικό ρόλο, και όλες οι αρμοδιότητες και δράσεις στον ιδιωτικό καπιταλιστικό τομέα. Πρόκειται για το ίδιο επιτελικό κράτος στο οποίο αναφέρονταν όλες οι προηγούμενες μνημονιακές κυβερνήσεις, αλλά και προ-μνημονιακές κυβερνήσεις. Η φιλολογία περί επιτελικού κράτους κορυφώθηκε την περίοδο του σημερινού «καυγχορνιασμού και έκτοτε απετέλεσε βασική ιδεολογική συνιστώσα του πολιτικού λόγου όλων των κυβερνήσεων. Η περίοδος των Μνημονίων έδωσε στο σύστημα την ευκαιρία να κάνει πράξη αυτή την κατεύθυνση, με βίαιο-αντεργατικό τρόπο.

Η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, οπαδός του επιτελικού κράτους πλέον (περασμένα ξεχασμένα όσα έλεγαν παλαιότερα οι συριζαίοι) δεν περιορίστηκε στην διακήρυξη περί επιτελικού κράτους. Προχώρησε ήδη στις συγχωνεύσεις ΚΕΠ και άλλων δημόσιων υπηρεσιών. Έχουν ήδη εκδοθεί τέτοιες αποφάσεις από τον υφυπουργό Εσωτερικών Ι. Μπαλάφα. Αυτός δεν περιορίστηκε μόνο στη συγχώνευση μικρών δημόσιων υπηρεσιών, όπως είναι τα ΚΕΠ ή τα λεγόμενα κράτους. Προχώρησε παραπέρα. Με εκτελεστική διαταγή, που εκδόθηκε στις 5 Ιουλίου του 2016, απαίτησε από τους δημόσιους που έστελναν προγράμματα προσλήψεων τακτικού προσωπικού να προχωρήσουν στην κατάργηση των οργανικών κενών, εφαρμόζοντας σχετική μνημονιακή δέσμευση της κυβέρνησης του Γ. Παπανδρέου, που είχε ενσωματω-

θεί με διάταξη στο νόμο 4024 της 11ης Οκτωβρίου του 2011.

Αναφέρει ο Μπαλάφας στην εγκύκλιο διαταγή, με την οποία απευθύνθηκε σε πενήντα δημόσιους φορείς που είχαν υποβάλει στο υπουργείο Εσωτερικών πρόγραμμα προσλήψεων τακτικού προσωπικού:

«*Με την [τάδε] εγκύκλιο και το [τάδε] έγγραφό μας, δόθηκε η δυνατότητα στους ΟΤΑ α' και β' βαθμού να υποβάλουν στην υπηρεσία μας αιτήματα που αφορούν τον προγραμματισμό των άμεσων αναγκών σε εξειδικευμένο τακτικό προσωπικό για το τρέχον έτος... Κατά τον έλεγχο των απαιτούμενων δικαιολογητικών προέκυψαν τα εξής:*

α) Αρκετά ΝΠΔΔ, παρά την παρέλευση έξι ετών από την έναρξη ισχύος του ν. 3852/2010 δεν έχουν ακόμη ολοκληρώσει, ως όφειλαν, την διαδικασία κατάρτισης των Οργανισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας (ΟΕΥ) τους...

β) Διαπιστώσαμε ότι υπάρχουν ΟΤΑ α' βαθμού οι οποίοι δεν έχουν προβεί ως όφειλαν στην κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παρ.1α του άρθρου 33 του νόμου 4024/2011, όπως ισχύει, διαδικασία κατάργησης /διατήρησης των κενών οργανικών θέσεων τους.

Για τις εν λόγω περιπτώσεις σας γνωρίζουμε ότι ο φόσος η υπηρεσία σας εκδώσει τη σχετική διαπιστωτική πράξη για την αυτοδίκαιη κατάργηση κενών οργανικών θέσεων με σχέση εργασίας δημοσίου δικαίου, με συμπληρωμένους τους σχετικούς πίνακες, την δημοσιεύσει στο ΦΕΚ και την αποστείλει στην υπηρεσία μας συνοδευόμενη από ειδική και επιμερισμένη εισήγηση διατήρησης θέσεων, η υπηρεσία μας θα προωθήσει το σχετικό αίτημα για έγκριση στην επιτροπή ΠΥΣ 33/2006, όπως ισχύει».

Η προθεσμία που τους έθεσε ο Ι. Μπαλάφας για να στείλουν τη διαπιστωτική πράξη ήταν η 31 Αυγούστου του 2016.

Η παράγραφος 1α του άρθρου 33 του νόμου 4024 του 2011 είναι μνημονιακή υποχρέωση, που ανέλαβε η κυβέρνηση του Γ. Παπανδρέου. Προϋπόθεση για να γίνει πρόσληψη οποιουδήποτε τακτικού προσωπικού είναι να καταργήσουν τις κενές οργανικές θέσεις οι ΟΤΑ που δεν τις κατήργησαν ως τώρα! Όπως αντιλαμβάνεστε, το ίδιο θα ισχύσει και στην περίπτωση που ένας δήμος ή μια δημόσια υπηρεσία ζητήσει να μεταταγούν ή να αποσπαστούν μόνιμοι ή ΙΔΑΧ δημόσιοι υπάλληλοι από μια άλλη δημόσια υπηρεσία.

Αρα, της κινητικότητας θα προηγηθεί και άλλη συρρίκνωση του δημόσιου, μέσω της συγχώνευσης ή ιδιωτικοποίησης δημόσιων υπηρεσιών και της δημιουργίας χιλιάδων αν όχι δεκάδων χιλιάδων «υπεράριθμων» δημόσιων υπαλλήλων.

Τα λεγόμενα των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ για εθελούσια κινητικότητα είναι παραμύθια Χαλιμάς. Το λέμε αυτό γιατί κάτω από το βάρος των δεκάδων χιλιάδων «υπεράριθμων» και την απειλή της απόλυσης, οι εργαζόμενοι θα εξαναγκαστούν να υποβάλουν αίτημα κινητικότητας, που μπορούμε να καταλάβουμε πόσο εθελούσια θα είναι. Αυτή η κινητικότητα δε θα έχει γεωγραφικούς περιορισμούς και δε θα παίρνει υπόψη τις τις οικογενειακές τους ανάγκες και υποχρεώσεις.

Επειδή υπάρχει αυτή η προοπτική, γι' αυτό οι Τσιπροκαμμένοι προβλέπουν ως όργανο που θα εξετάζει τις μετατάξεις τις τριμελείς επιτροπές που θα απαρτίζονται από υψηλόβαθμα στελέχη του δημοσίου, ανώνωντας τα υπηρεσιακά συμβούλια.

Το επίδομα ανεργίας γίνεται επίδομα καπιταλιστικής εργοδοσίας!

Δεν είναι η πρώτη φορά που το επίδομα ανεργίας, που παίρνει ένας μικρός αριθμός ανέργων (οι πρόσφατα απολυμένοι) μετατρέπεται σε επίδομα... εργασίας και χαρίζεται στους καπιταλιστές. Στο πλαίσιο των λεγόμενων «ενεργητικών πολιτικών απασχόλησης» (το επίδομα ανεργίας θεωρείται «παθητική πολιτική») έχει ξαναγίνει, καθώς αυτό είναι κατεύθυνση της ευρωεναώστικης πολιτικής. Είναι η πρώτη φορά που μια κυβέρνηση που επιμένει να αυτοχαρακτηρίζεται ως αριστερή εφαρμόζει αυτό το μέτρο (περιττεύει να πούμε ότι στο παρελθόν το κατήγγειλε μετά βδελυγμίας).

Κατρούκαλος και Αντανοπούλου ανακοίνωσαν με πολλά ταρατατζούμ (σε συνάντησή τους με καπιταλιστικές οργανώσεις) ότι θα εφαρμοστεί πιλοτικά σε 10.000 επιδοτούμενους από τον ΟΑΕΔ ανέργους η μετατροπή του επιδόματος ανεργίας σε «επίδομα απασχόλησης», προκειμένου «να ενισχυθεί η απασχόληση και η επιχειρηματικότητα στο χώρο των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων». Ο εργοδότης που θα προλαμβάνει έναν τέτοιο άνεργο θα παίρνει το επίδομα ανεργίας και θα βάζει τη διαφορά.

Μια κορδέλα την ημέρα τη... διαπλοκή την κάνει πέρα!

Στην πρώτη φωτογραφία, ο

Σουφλιάς χορεύει τσάμικο υπό το λογότυπο του ΑΚΤΩΡΑ (Μπόμπολας). Στη δεύτερη φωτογραφία, Σαμαράς και Βενιζέλος ποζάρουν μπροστά σε έργα της εθνικής οδού Κορίνθου-Πάτρας υπό το λογότυπο του ΑΚΤΩΡΑ. Δυστυχώς, η φωτογραφία του Τσίπρα κάτω από το ίδιο λογότυπο τραβήχτηκε χτες και δεν την προλάβαμε (γι' αυτό βάλαμε φωτογραφία από τα εγκαίνια του νοσοκομείου της Σαντορίνης).

Τέλειωσε επιτέλους ο αυτοκινητόδρομος Κορίνθου-Πατρών; Ο σταματήσουμε επιτέλους να ταξιδεύουμε με την ψυχή στο στόμα, αντικρίζοντας τις γνωστές γκραν-γκινιόλ γιγαντοπινιακίδες που μας ενημερώνουν ότι «στα επόμενα δύο χιλιόμετρα γίνονται θανατηφόρα αυτοκινητιστικά δυστυχήματα»; Θα μπορούμε πλέον να πούμε ότι «πληρώνουμε διόδια, αλλά τουλάχιστον ταξιδεύουμε με ασφάλεια και όχι παίζοντας τη ζωή μας κορόνα-γράμματα; Όχι βέβαια. Τότε τι πήγε να εγκαταλείψει ο Τσίπρας; Δυσ' αργάσει πάει να εγκαταλείσει. Αυτές που είχαν εγκαταλείψει (στο ξεκίνημά τους) οι Σαμαράς με τον Βενιζέλο. Θα «επιθεωρήσει» και τα υπόλοιπα έργα. Τα ίδια που είχαν «επιθεωρήσει» ο Σαμαράς με τον Βενιζέλο.

Τη μέθοδο των «εγκαίνων με το χιλιόμετρο» την είχε εφεύρει ο μετρο της προπαγάνδας Λαλιώτης. Τη συνέχισε ο Σουφλιάς (έπαιρνε και τον Καραμανλή να κόψει την κορδέλα, αδημονώντας τότε θα στρωθούν για κοιψίδια) και έκτοτε αποτελεί σταθερά για κάθε κυβέρνηση. Περιμένει μήπως να διαφοροποιηθούν οι Τσιπρο-

Μέχρι πού; Μέχρι τον κατώτατο μισθό, φυσικά, ανεξάρτητα από το αν ο άνεργος είναι ειδικευμένος και θα έπρεπε να πληρώνεται με βάση την κλαδική ή ομοιοεπαγγελματική συλλογική σύμβαση εργασίας.

Δηλαδή, ο εργοδότης θα παίρνει τα 360 ευρώ του επιδόματος ανεργίας και με 226 ευρώ (ή 151 ευρώ αν ο άνεργος είναι κάτω των 25 ετών) θα έχει έναν εργαζόμενο, που δε θα είναι μόνο φτηνός, αλλά και απόλυτα πειθηνίος, προσβλέποντας στη συνέχιση της πρόσληψής του και μετά το δωδεκάμηνο της επιδότησης.

Μοναδικές υποχρεώσεις του καπιταλιστή είναι να μην έχει κάνει απολύσεις τρεις μήνες πριν από την πρόσληψη του επιδοτούμενου ανέργου (εδώ γελάνε, γιατί δεν υπάρχουν ελεγκτικοί μηχανισμοί, για να μη μιλήσουμε για το κόλπο των «συγγενών» εταιριών) και να τον κρατήσει στη δουλειά και τρεις μήνες μετά τη λήξη της περιόδου επιδότησης.

Με περισσό θράσος η Αντωναπούλου δήλωσε πως πρόκειται για μέτρο που αποσκοπεί στη μείωση της ανεργίας, όταν ξέρει

πολύ καλά ότι διαχρονικά όλα αυτά τα προγράμματα δε συνείναιαν ούτε κατ' ελάχιστο στη μείωση της ανεργίας, αλλά απέβλεπαν μόνο στο να μεταφέρουν λεφτά των εργατών, προοριζόμενα για τους ανέργους, στις τσέπες των καπιταλιστών. Γιατί οι καπιταλιστές θα προσλάβουν μόνον όσους χρειάζονται, όχι περισσότερους. Όταν ένα μέρος απ' αυτούς είναι επιδοτούμενοι με χρήματα που προσορίζονται για ανέργους, τότε οι καπιταλιστές εξασφαλίζουν τζάμπα εργατική δύναμη και οι επιδοτούμενοι άνεργοι που πιάουν δουλειά αντικαθίστανται από άλλους στο στρατό των ανέργων. Πίνεται έτσι μια ανακύκλωση των ανέργων, που στην πλειοψηφία τους παραμένουν μη επιδοτούμενοι (μόλις το 10% των ανέργων παίρνει αυτό το γλισχρό επίδομα ανεργίας).

Και βέβαια, αυτά τα μέτρα καλλιεργούν στους εργάτες μια ορισμένη μορφή συνειδησης. Μια συνειδηση αυτοεξευτελισμού ή υποταγής στις πιο αντεργατικές απαιτήσεις των καπιταλιστών, όπως και αποδοχής μιας κατάστασης συνεχούς περάσματος από σύντομες περιόδους εργασίας σε μακρές περιόδους ανεργίας.

από τα κυρελήσουν τον παπάδων και των δεσποτάδων και από τις δηλώσεις του Τσίπρα για την «τεράστια σημασία που έχει το έργο για την ανάπτυξη της εθνικής μας οικονομίας».

Πέρα από τη χυδαία προπαγάνδα των εγκαίνιων (που τόσο θυμίζει τον Παττάκο της χούντας), υπάρχει εν προκειμένω και μια άλλη διάσταση. Μόλις την περασμένη Δευτέρα, εφαρμόζοντας τη γνώμη ο' αυτόν τακτική «παίζω επίθεση για να κρύψω τις πομπές μου», ο Σπίρτζης, απαντώντας σε ερώτηση του πασόκου Κουτσούκου, κατήγγειλε τους συγκεκριμένους εργολάβους ως αρπακτικά, που πήραν τα έργα λόγω διαπλοκής και χωρίς να δώσουν έκπτωση, ενώ αυτός έκοψε το Πάτρα-Πύργος σε μικρά κομμάτια και το δημοπράτησε παίρνοντας εκπτώσεις γύρω στο 50% (τις μισές εργολαβίες τις πήρε ο κουμπάρος του ο Καλογριτάς). Κι αφού τα είπε αυτά κομπορρημονώντας, επέστρεψε στο γραφείο του για να ετοιμάσει τις λεπτομέρειες της φιέστας εγκαίνιων που θα έκανε μαζί με τον Τσίπρα στο έργο αυτών που κατήγγειλε ως διαπλεκόμενους και λαμόγια!

Τη δικαιολογία την ξέρουμε: «Αυτές τις συμβάσεις παραχώρησης της κληρονομιάς από τις προηγούμενες κυβερνήσεις, τι να κάνουμε». Αφήνοντας στην άκρη το «τι να κάνουμε», μόνιμη καρμέλα των Τσιπραίων για τα πάντα, ρωτάμε: ποιος τους υποχρεώνει να εγκαταλείψουν έργα με το χιλιόμετρο, παρά με τους διαπλεκόμενους; Η ανάγκη της προπαγάνδας, που οδηγούσε τον Καραμανλή σε φιέστες με αυτούς που αποκαλούσε νταβατζήδες.

Σε ασφυκτικό μνημονιακό κλοιό

Μπορεί στο πόπολο να προσφέρονται σόου σαν το big brother της δημοπράτησης των τηλεοπτικών αδειών και τις ψευτομαγικές της «Αυγής» για την παραποίηση των στατιστικών στοιχείων από τον Γεωργίου της ΕΛΣΤΑΤ, όμως στο πεδίο της πραγματικής πολιτικής η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ βρίσκεται και πάλι σε ασφυκτικό κλοιό από τους ιμπεριαλιστές δανειστές και αναλογίζεται με δέος ότι αυτά που πρέπει να νομοθετήσει μέχρι το Νοέμβριο (τότε τοποθετεί πλέον την ολοκλήρωση της δεύτερης αξιολόγησης) μπορεί να της προκαλέσουν κάποιο «ατύχημα» που θα την αναγκάσει να αποχαιρετήσει την εξουσία.

Η «τρόικα εσωτερικού» (Τσακαλώτος, Σταθάκης, Χουλιαράκης) πήγε στις Βρυξέλλες για την παραποίηση των στατιστικών στοιχείων. Αφήνοντας στην άκρη το συμβολισμό της συνάντησης (τρεις υπουργοί μεταβαίνουν στην έδρα του επιτρόπου, αντί να συμβεί το αντίθετο), στεκόμαστε στην ουσία: συζήτηση στην υλοποίηση 15 προαπαιτούμενων προκειμένου να εκταμειωθεί η δεύτερη υποδότη της πρώτης αξιολόγησης (2,8 δισ. ευρώ). Από πλευράς κυβέρνησης καταβλήθηκε προσπάθεια να παρουσιαστεί το όλο ζήτημα σαν ζήτημα ρουτίνας, όμως το ότι σγκώθηκαν τρεις υπουργοί και πήγαν στις Βρυξέλλες άλλα δείχνει. Γιατί μέσα στα προαπαιτούμενα είναι και κάποια όπως ο διορισμός του Εποπτικού Συμβουλίου της νέας εταιρίας ξεπουλητήματος, το οποίο θα επιλέξει στη συνέχεια το Διοικητικό Συμβούλιο. Οι Βρυξέλλες (και το Βερολίνο) έχουν τις απαιτήσεις τους για τα πρόσφατα που θα τοποθετηθούν και πρέπει να θεωρείται βέβαιο πως θα τις επιβάλλουν. Διότι η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δεν είναι σε θέση ούτε αυτό να διαπραγματευθεί.

Αν θέλατε μια εμπειρική ένδειξη, μπορείτε να δείτε τον ιταμό τρόπο με τον οποίο η Κομισιόν (ένανς από τους επιτρόπους που υπεργράφει την σχετική επιστολή ήταν ο... φιλέλληνας Μοσκοβισί) απαίτησε από την ελληνική κυβέρνηση να σταματήσει τη διώξη κατά του πρώην προέδρου της ΕΛΣΤΑΤ Γεωργίου (αναλυτικά γράφουμε στη σελίδα 16). Οι εξελίξεις γύρω απ' αυτό το (ασήμαντο από άποψη ουσίας) ζήτημα δείχνει ποιος είναι ο παντοδύναμος ανάμεσα στα δυο μέρη. Αν θέλατε μια οικονομική ένδειξη, μπορείτε να δείτε την αναθεώρηση προς το δυσμενέστερο της πρόβλεψης για την εξέλιξη του ΑΕΠ το 2016, που υποτίθεται ότι θα είναι «έτος ανάπτυξης». Το ΑΕΠ υποχώρησε κατά 1% το πρώτο τρίμηνο (έναντι αρχικής πρόβλεψης για -0,8%) και κατά 0,9% το δεύτερο τρίμηνο (έναντι αρχικής πρόβλεψης για -0,7%). Σύμφωνα με το Μνημόνιο, η ύφεση σε ετήσια βάση θα είναι -0,3%, ενώ το δεύτερο εξάμηνο θα υπάρξει ανάπτυξη. Αυτό σημαίνει ότι το δεύτερο εξάμηνο πρέπει να περάσουμε από το -0,95% του πρώτου εξάμηνου στο +0,35% κατά μέσο όρο. Εξαιρετικά δύσκολο, για να μην πούμε απίθανο. Αρκεί να σκεφτούμε την εικόνα που έρχεται από τα τουριστικά μέρη: «πάνω οι αφιέρες τουριστών, κάτω ο τζίρος». Η την κάτω από κάθε προσδοκία κίνηση των θερινών εκπτώσεων. Ή το ότι στατιστικά μετρήθηκε μείωση ακόμα και του τζίρου στα σουπερ μάρκετ το πρώτο εξάμηνο, ενώ πληροφορίες λένε πως υπήρξε μεγάλη υστέρηση στην πληρωμή της πρώτης δόσης του φόρου εισοδήματος. Όλ' αυτά φέρνουν πιο κοντά την ενεργοποίηση του γνωστού «κόφτη».

Εμείς, όμως, θέλουμε να σταθούμε στην απάντηση που έδωσε γραπτά ο Μάριο Ντράγκι, απαντώντας σε ερώτηση του συριζαίου ευρωβουλευτή Παπαδημιού για το πότε η ΕΚΤ θα εντάξει την Ελλάδα στο περιβόητο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης. Δεν ξέρουμε αν ο Παπαδημιούλης ενήργησε από άγνοια κινδύνου ή απλά επειδή είναι χολωμένος για τον αποκλεισμό του από το «σύστημα εξουσίας ΣΥΡΙΖΑ», εκείνο που ξέρουμε όμως είναι ότι ξύστηκε στη γκλίτσα του τσοπάνη, ο οποίος δε δίστασε να του «μετρήσει τα παιδιά».

Η ένταξη της Ελλάδας στην ποσοτική χαλάρωση, απάντησε ο Ντράγκι, «θα εξεταστεί σε μεταγενέστερο στάδιο λαμβάνοντας υπόψη την πρόοδο ως προς την ανάλυση και την ενίσχυση της βιωσιμότητας του ελληνικού χρέους, συμπεριλαμβανομένης της αξιολόγησης του ίδιου του ΔΣ της ΕΚΤ». Όταν η ΕΚΤ δεν εντάσσει το ελληνικό κράτος ο' ένα πρόγραμμα εξασφάλισης ρευστότητας με καλύτερους όρους δανεισμού, πώς αυτό το κράτος θα βγει για δανεισμό στις «αγορές», όπως διατυμνάζει το οικονομικό του επιτελείο; Ετσι και δοκίμαζε κάτι τέτοιο, οι όροι δανεισμού θα ήταν ανάλογοι μ' αυτούς του Απριλίου-Μάη 2010, όταν τα «σπρεντ» των ελληνικών ομολόγων είχαν εκταχθεί «στο θεό». Και βέβαια, το οικονομικό επιτελείο δε θ' αποτολμούσε να κάνει μια τέτοια κίνηση.

Επομένως, οι Τσιπραίοι δεν έχουν παρά να περιμένουν το παζάρι Ουάσινγκτον-Βερολίνου για το αν το ΔΝΤ θα συμμετάσχει στο «πρόγραμμα» του τρίτου Μνημόνιου, βάζοντας μερικά εκατομμύρια από τα δανεικά που προβλέπονται. Όπως αντιλαμβάνεστε, αυτό έχει το «κόστος» του. Ενα κόστος που θα κληθεί να πληρώσει ο ελληνικός λαός με νέα μνημονιακά μέτρα.

Με την ΚΥΑ για το γαιούρτι με εβαπορέ γάλα

«Δωράκι» στη ΦΑΓΕ από τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ

Στις 28 του περασμένου Ιούλη, ο Κυριάκος Φίλιππου, εγγονός του ιδρυτή της ΦΑΓΕ, έδωσε στο Λουξεμβούργο συνέντευξη Τύπου μαζί με τον αναπληρωτή πρωθυπουργό της χώρας Ετιέν Σνάντερ, για να ανακοινώσει ότι η ΦΑΓΕ θα κατασκευάσει στο μεγάλο δουκάτο εργοστάσιο παραγωγής γαιουρτίου, που θα τεθεί σε λειτουργία το 2018.

Στις 5 Αυγούστου, οι αναπληρωτές υπουργοί Τρ. Αλεξιάδης (Οικονομικών) και Μ. Μπόλαρης (Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων) αντάμειψαν την οικογένεια Φίλιππου μ' ένα «δωράκι» για την επιχειρηματική της πρωτοβουλία. Εισήγαγαν στην Κοινή Υπουργική Απόφαση (ΚΥΑ) για το γαιούρτι διάταξη για να μπορεί η ΦΑΓΕ να πουλά και στην Ελλάδα το γαιούρτι που θα παράγει από το 2018 στο Λουξεμβούργο.

Το «δωράκι» στη ΦΑΓΕ δίνεται με την παράγραφο 10, που

ασφάλειας με τις απαιτήσεις του παρόντος τεχνικού κανονισμού για την προστασία της ανθρωπίνης υγείας, ασφάλειας, των συμφερόντων του καταναλωτή και του περιβάλλοντος».

Το πρώτο που συμπεραίνει ο προσεκτικός αναγνώστης αυτής της διάταξης είναι ότι ο όρος «ελληνικό γαιούρτι» αποκλείεται να υποδηλώνει προϊόν ΠΓΕ (Προστατευόμενης Γεωγραφικής Ενδειξης). Θα υποδηλώνει απλώς έναν τρόπο παρασκευής (υπό πολύ ευρεία έννοια μάλιστα), που θα μπορεί να εφαρμόζεται σε οποιαδήποτε χώρα της ΕΕ (ή συμβαλλόμενη με την ΕΕ χώρα).

Ετσι θα μπορεί πλέον η ΦΑΓΕ να πουλάει στις ευρωπαϊκές χώρες (και στην Ελλάδα) ως greek yogurt (ελληνικό γαιούρτι) το γαιούρτι που θα παράγει στο Λουξεμβούργο αποκλειστικά με εβαπορέ γάλα από την κεντρική Ευρώπη, χωρίς να χρησιμοποιεί ούτε ένα κιλό ελληνικό γωπό

γάλα. Και βέβαια, το ίδιο δικαίωμα θα έχει οποιαδήποτε άλλη γαλακτοβιομηχανία στην ΕΕ και τις συνδεδεμένες μ' αυτή χώρες. Η Τσεχία, για παράδειγμα, θα μπορεί να πουλάει σε όλο τον κόσμο, ακόμα και στην Ελλάδα, greek yogurt! Αναφερόμαστε ειδικά στην Τσεχία, γιατί εκεί έχουν ξεκινήσει οι διαδικασίες παραγωγής «greek yogurt» (με ευρωπαϊκό εβαπορέ γάλα, φυσικά) και είναι πολύ πρόσφατο το σόου του λαλίστατου υπουργού Βαγγέλη Αποστόλου, που έσκιζε οργισμένος τα ιμάτιά του, υποσχόμενους στους έλληνες κτηνοτρόφους ότι θα κάνει τα πάντα για να σταματήσει να παράγει η Τσεχία γαιούρτι με την ονομασία «greek yogurt».

Πρόκειται πραγματικά για κατ'όρθωμα της συγκυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, Λεσότο κτλ. Αν διδύμου ταν... μεγάλων επιτυχιών Αποστόλου-Μπόλαρη, που αρχίζει να ελάνωει το πουλβέρβερ για όλα τα ελληνικά προϊόντα

ΠΟΠ (Προστατευόμενη Ονομασία Προέλευσης) και ΠΓΕ. Όταν το «ελληνικό γαιούρτι» θα μπορεί να παρασκευάζεται στο Λουξεμβούργο, την Τσεχία και όπου αλλού, χωρίς να χρησιμοποιείται ίχνος ελληνικού γωπού γάλακτος, γιατί να μη θεωρήσει αύριο και η «ελληνική φέτα» ένας απλός τρόπος παρασκευής τυριού από πρόβειο γάλα, που μπορεί να είναι Δανικά, Γαλλικά ή Μαρόκου; Όπως είναι γνωστό (σχετικά έχουμε γράψει στο φύλλο μας της 17ης Ιούλη του 2016), ήδη στη συμφωνία που υπέγραψε η ΕΕ με χώρες της νότιας Αφρικής, η ελληνική φέτα παύει πλέον να θεωρείται προϊόν με Προστατευόμενη Γεωγραφική Ενδειξη στις χώρες αυτές, οπότε θα έχουμε και φέτα Σουαζιλάνδης, Μποτσουάνας, Λεσότο κτλ. Αν υπάρχει φέτα Σουαζιλάνδης και ελληνικό γαιούρτι Τσεχίας, γιατί να μην υπάρξει και φέτα Δανίας ή Γαλλίας;

Η ΦΑΓΕ εδώ και χρόνια χρησιμοποιεί παράνομα εβαπορέ γάλα (και πρωτεΐνη γάλακτος) στην παραγωγή των γαιουρτιών της. Δεν είναι μόνον αυτή, αλλά όλες οι γαλακτοβιομηχανίες που κάνουν την ίδια παρανομία, εν πλήρει γνώσει των κυβερνήσεων και των ελεγκτικών μηχανισμών που έχουν εντολές να κάνουν τα στραβά μάτια. Η διαφορά είναι ότι η ΦΑΓΕ το γράφει κιόλας στις συσκευασίες των γαιουρτιών της, διατυμνάζοντας προκλητικά την παρανομία της.

Αυτό που κάνει η ΚΥΑ είναι ότι νομιμοποιεί αυτή την πολύχρονη παρανομία, ενώ ειδικά για τη ΦΑΓΕ προστέθηκε και η διάταξη που θα της επιτρέπει να παράγει στο Λουξεμβούργο και να πουλάει στην Ελλάδα «ελληνικό γαιούρτι» χωρίς σταγόνα ελληνικού γάλακτος. Σε ό,τι αφορά την ΚΥΑ, έχουμε κι ένα πινγκ-πονγκ ανάμεσα σε υπουργούς και υπηρεσίες, στο οποίο θ' αναφερθούμε άλλη φορά.

Θα πήςει το μάτι του τηλεθεατή στην κόκκινη κορδέλα και το ψαλίδι. Θα μπουκάσει τ' αυτό του

Υποτυπώδης προστασία των δικαιωμάτων των ιδιωτικών εκπαιδευτικών και ψευδαισθήσεις

Στις 30 και 31 του Αυγούστου συζητείται στην ολομέλεια της Βουλής το νομοσχέδιο του υπουργείου Παιδείας «Ρυθμίσεις για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση, τη διαπολιτισμική εκπαίδευση και άλλες διατάξεις», στο οποίο περιέχονται και οι ρυθμίσεις για τα ιδιωτικά σχολεία. Την πρώτη ημέρα το νομοσχέδιο ψηφίστηκε επί της αρχής και τη δεύτερη συνεχίζεται η συζήτηση επί των άρθρων, με την αντιπολίτευση, πλην Περισού, να τάσσεται ανεπιφύλακτα στο πλευρό των σχολάρχων (το σημείωμα αυτό γράφεται Τετάρτη βράδυ γι' αυτό και δεν είναι γνωστό εάν έγιναν τροποποιήσεις στο άρθρο 28 που αφορά στην ιδιωτική εκπαίδευση).

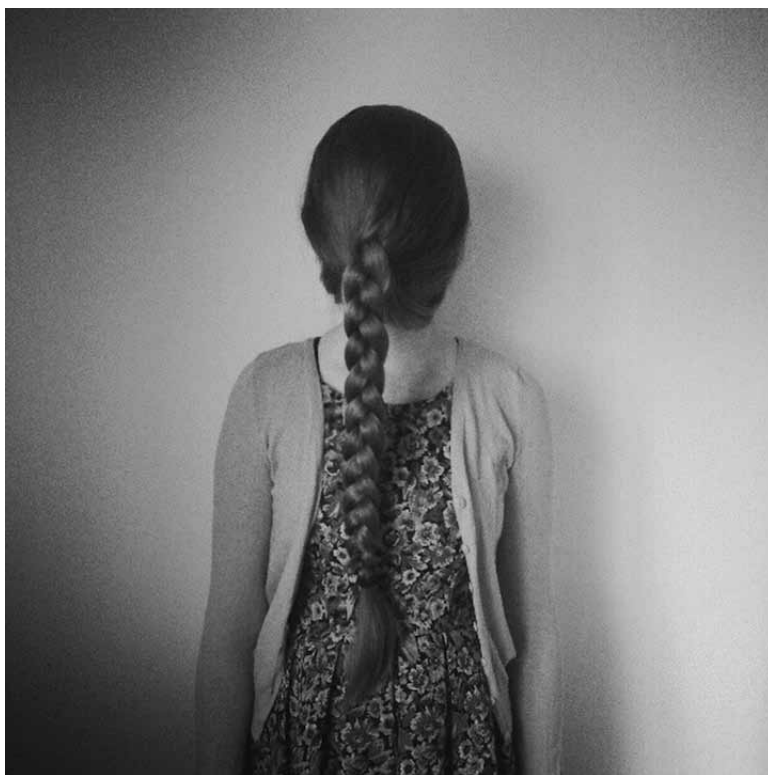
Μιλώντας στη Βουλή ο Νίκος Φίλης προσπάθησε να στριμώξει τη ΝΔ επικαλούμενος ένα απόσπασμα από άρθρο του Παύλου Μπακογιάννη, σύμφωνα με το οποίο «η έλλειψη της μονιμότητας των ιδιωτικών εκπαιδευτικών δεν αποτελεί μειονέκτημα μόνο για τους εκπαιδευτικούς», αλλά «προκαλεί σειρά άλλων ανωμαλιών», σημειώνοντας, όμως, ότι γράφτηκε σε μια εποχή που η εργαζόμενη κοινωνία έβγαине από τη δικτατορία και κατά την οποία είχε αναπτυχθεί ισχυρό διεκδικητικό κίνημα, καθώς και το ΠΑΣΟΚ επικαλούμενος την τοποθέτηση υπέρ του νομοσχεδίου και υπέρ του συγκεκριμένου άρθρου του Απόστολου Κακλαμάνη.

Η ομιλία Φίλη ήταν σε ήπιους τόνους, προσπαθώντας να πετύχει τη συναίνεση, έστω και σιωπηλή, της αντιπολίτευσης. Γι' αυτό και άφησε ανοιχτό το ενδεχόμενο να αλλάξει το συγκεκριμένο άρθρο ως προς το ποιος θα ελέγχει τη νομιμότητα των απολύσεων των ιδιωτικών εκπαιδευτικών: «Είναι προφανές ότι οι αιτιολογημένες απολύσεις και το όργανο-συμβούλιο πέστε το- που κρίνει προτού το θέμα αχθεί ενώπιον της Δικαιοσύνης αποτελεί το αντικείμενο της πολιτικής δημόσιας διαφωνίας».

Αν θα είναι υπηρεσιακά συμβούλια ή κάποιο άλλο όργανο-υπάρχουν προτάσεις, τις ακούμε και τις συζητούμε έχει μικρή σημασία. Το βασικό είναι να υπάρξει διακομματική συνεννόηση. Συζητούμε, λοιπόν, σχήματα που επί της ουσίας δεν έχουν μεγάλη διαφορά, αλλά θέτουν ένα όργανο που θα κρίνει επί του αν είναι αιτιολογημένες οι απολύσεις ή όχι, πριν το θέμα αχθεί ενώπιον της Δικαιοσύνης».

Ακόμη, όμως, κι αν παραμείνει ο έλεγχος της «καταχρηστικότητας» των απολύσεων στα Υπηρεσιακά Συμβούλια (ΠΥΣΠΕ/ΠΥΣΔΕ), το σύστημα σε κάθε περίπτωση διαφυλάττει τα συμφέροντά του, αφού και αυτά είναι κρατικά όργανα (την πλειοψηφία σε αυτά την έχει το κράτος) και είναι οι τοποτηρητές της εκάστοτε εφαρμοζόμενης εκπαιδευτικής πολιτικής. Το έχουν αποδείξει αυτό διαχρονικά σε πλείστες περιπτώσεις από τις τοποθετήσεις των εκπαιδευτικών, τις συγχωνεύσεις-καταργήσεις τμημάτων και σχολείων και τον υπολογισμό των εκπαιδευτικών κενών στην περιφέρειά τους.

Ο μόνος τρόπος να διαφυλαχθούν τα εργασιακά δικαιώματα των ιδιωτικών εκπαιδευτικών είναι η ανάπτυξη ισχυρού ταξικού κινήματος σε συνδυασμό με την ανάπτυξη ταξικού κινήματος

αντίστασης στη μνημονιακή επέλαση και διεκδίκησης από την εργατική τάξη και την εργαζόμενη κοινωνία.

Ψευδαισθήσεις, λοιπόν, δεν πρέπει να υπάρχουν ούτε εφησυχασμός, παρόλο που το νομοσχέδιο επιχειρεί να βάλει μια στοιχειώδη, κουτσουρεμένη τάξη στο χάος που επικρατεί στο χώρο της ιδιωτικής εκπαίδευσης, έπειτα από το γενικό ξεσάλωμα των σχολάρχων που ακολούθησε τις σχετικές ρυθμίσεις Αρβανιτόπουλου με τη μεταφορά των ιδιωτικών εκπαιδευτικών στο υπουργείο Εργασίας και την παύση ουσιαστικά κάθε ελέγχου στη λειτουργία των ιδιωτικών σχολείων από το υπουργείο Παιδείας.

Ρυθμίσεις και συμπεράσματα

Οι ρυθμίσεις για τα ιδιωτικά σχολεία και τα συμπεράσματα που απορρέουν από αυτές είναι τα εξής, σύμφωνα με όσα επισημάναμε και στο τελευταίο καλοκαιρινό φύλλο της «Κόντρας», όταν το νομοσχέδιο κατατέθηκε στη Βουλή:

◆ Συγκεκριμενοποιείται το καθεστώς των συμβάσεων των ιδιωτικών εκπαιδευτικών. Η αρχική σύμβαση είναι διετής και αν αυτή δεν καταγγελθεί στο τέλος της διετίας, τότε μετατρέπεται αυτοδικαίως σε αορίστου χρόνου.

Μπαίνει, λοιπόν, περιορισμός στο καθεστώς των συμβάσεων, ώστε να αποτραπεί το γιγαντωμένο φαινόμενο, μετά τις ρυθμίσεις Αρβανιτόπουλου, των ολιγόμηνων συμβάσεων, που είχαν ως αποτέλεσμα ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί να απολύονται το καλοκαίρι-και επομένως να μην πληρώνονται- και να ξαναπροσλαμβάνονται τον Σεπτέμβριο.

◆ Η σύμβαση αορίστου χρόνου μπορεί να καταγγελθεί, πέραν όλων των άλλων περιπτώσεων που ισχύουν και για τους δημόσιους υπαλλήλους, «εάν ο εργοδότης επικαλείται και αποδεικνύει επαρκώς αιτιολογημένη διαταραχή του εκπαιδευτικού κλίματος στο σχολείο λόγω αδυναμίας συνεργασίας εργοδότη-εκπαιδευτικού».

Επίσης, στην περίπτωση κατάρνησης

τάξεων και τμημάτων τάξεων, καθώς και «ανεπάρκειας ως προς την εκτέλεση των καθηκόντων τους (σ.σ. των εκπαιδευτικών)».

Η «διαταραχή του εκπαιδευτικού κλίματος», η «αδυναμία συνεργασίας εργοδότη-εκπαιδευτικού», που διαπιστώνονται από τον σχολάρχη, αν και «επαρκώς αιτιολογημένες» και η «ανεπάρκεια ως προς την εκτέλεση των καθηκόντων», είναι διατυπώσεις που φανερά δίνουν το δικαίωμα στους εμπόρους της γνώσης να απολύουν τελικά τους «ανεπιθύμητους» εκπαιδευτικούς, ειδικά αυτούς που τους «μπαίνουν στη μύτη», επειδή δε δέχονται να γίνουν «πρόβαρα» και να υπακούουν τυφλά στις ορέξεις τους.

Βέβαια, σύμφωνα με το νόμο, οι απολύσεις αυτές συναντούν τώρα κάποια εμπόδια, αφού περνούν από τον έλεγχο του αντίστοιχου Υπηρεσιακού Συμβουλίου, που «επιβεβαιώνει εάν η σύμβαση εργασίας καταγγέλθηκε νομίμως, διαπιστώνει εάν η καταγγελία είναι καταχρηστική ή μη και εισηγείται σχετικά με την απόλυση στον αρμόδιο Διευθυντή Εκπαίδευσης, ο οποίος έχει δέσμια αρμοδιότητα να εκδώσει διαπιστωτική πράξη».

Μπορεί οι σχολάρχες να μην επιθυμούν με τίποτε ούτε αυτά τα ελάχιστα εμπόδια, που οι συριζαίοι βάζουν για να δώσουν σάρκα και οστά στην «υγιή επιχειρηματικότητα», στην οποία ομνύουν, όμως είναι γνωστό ότι τα Υπηρεσιακά Συμβούλια είναι και αυτά κρατικά όργανα και γι' αυτό φροντίζουν να διαφυλάττουν σε κάθε περίπτωση τα συμφέροντα του συστήματος, ειδικά σε περιπτώσεις που οξύνεται η ταξική πάλη. Το σύστημα φροντίζει να θωρακίζεται, βλέποντας μακριά, στην ανάπτυξη των ταξικών αγώνων του μέλλοντος, που μπορεί να μην είναι και τόσο μακρινοί.

Είναι χαρακτηριστική η απάντηση που έδωσε το υπουργείο Παιδείας στο θόρυβο που ξεσήκωσαν ο Σύνδεσμος Ιδιοκτητών Ιδιωτικών Σχολείων, η ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ και τα φιλικά τους προσκείμενα ΜΜΕ: «το άρθρο δεν αφαιρεί τη δυνατότητα στους ιδιοκτήτες να απολύ-

ουν εκπαιδευτικούς με μία προϋπόθεση που ισχύει σε όλα τα πολιτισμένα κράτη: Να αιτιολογούν επαρκώς την απόλυση».

◆ Το διδακτικό ωράριο των ιδιωτικών εκπαιδευτικών παραμένει ως έχει, σύμφωνα με όσα προβλέπει το διοριστήριό τους, ανεξάρτητα από το αν καταργηθούν τάξεις ή τμήματα, ή οι ώρες διδασκαλίας ενός μαθήματος δεν επαρκούν για την κάλυψή του. Στους εκπαιδευτικούς αυτούς ανατίθενται άλλες σχολικές δράσεις και δραστηριότητες (ενισχυτική διδασκαλία, πρόσθετη διδακτική στήριξη, ενίσχυση της γλωσσομάθειας, διοικητικό έργο, κ.λπ.) προκειμένου να συμπληρώσουν το υποχρεωτικό τους ωράριο.

◆ Τα ιδιωτικά σχολεία μπορούν να πραγματοποιούν οποιαδήποτε εκπαιδευτική δράση πέραν του υποχρεωτικού ωρολόγιου προγράμματος (ενισχυτική διδασκαλία, πρόσθετη διδακτική στήριξη, ενίσχυση γλωσσομάθειας) με την προϋπόθεση να τη δηλώνουν και οι εκπαιδευτικοί να έχουν τα απαραίτητα τυπικά προσόντα.

Δε υπάρχει, λοιπόν, φραγμός στις δράσεις, με τις οποίες οι σχολάρχες προσπαθούν να δαλεάσουν τους πελάτες τους (ασφαλώς αυτούς που διαθέτουν και τα οικονομικά μέσα). Απλά τώρα το υπουργείο Παιδείας επιχειρεί να ελέγξει στοιχειωδώς αυτές τις δράσεις, γεγονός που θα έχει ως αποτέλεσμα να περιοριστεί η μαύρη εργασία, η φοροδιαφυγή και να τηρούνται τα τυπικά προσόντα των διδασκόντων και οι όροι εργασίας τους.

Στην πραγματικότητα οι έμποροι της γνώσης έχουν πολλούς υπόγειους τρόπους για να διαφεύγουν τον έλεγχο. Αλλά δηλώνουν στις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης και άλλα κάνουν και όταν έρχεται ο αρμόδιος υπάλληλος να κάνει τον έλεγχο, αυτοί έχουν όλο το χρόνο να καλύψουν την παρανομία (τα ιδιωτικά σχολεία είναι «φρούρια» και δεν μπορεί ο καθένας να μπει ανεξέλεγκτα στους χώρους τους). Ας αφήσουμε δε, το γεγονός ότι πολλές Διευθύνσεις Εκπαίδευσης κάνουν συνειδητά «τα στραβά μάτια» στις παρανομίες των σχολάρχων, αφού το αστικό κράτος και οι μηχανισμοί του είναι συνδεδεμένοι σαν το νύχι με το κρέας με το κεφάλαιο και την επιχειρηματική του δράση.

Επίσης, είναι γνωστό ότι οι εκβιασμοί στους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς δίνουν και παίρνουν. Με τις ουρές των ανέργων να «καραδοκούν» να πάρουν τη θέση των «τυχερών εργαζομένων», την απουσία ταξικού διεκδικητικού κινήματος και συλλογικής ταξικής συνείδησης, την απουσία ουσιαστικής προστασίας από τις ξεπουλημένες συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες, οι εργαζόμενοι είναι πολύ εύκολο να πέσουν θύματα του εργοδότη τους. Οι σχολάρχες άλλους μισθούς φαίνεται να καταβάλλουν τυπικά στους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς και άλλους τελικά αυτοί να παίρνουν με συμφωνίες «κάτω από το τραπέζι».

Μερικές παρατηρήσεις

◆ Στο κεφάλαιο για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση του εξωτερικού, το υπουργείο νομοθετεί, όπως άλλωστε και σε όλες τις μέχρι τώρα παρεμβάσεις του (π.χ. Ενιαίος Τύπος Ολοήμερου

Δημοτικού Σχολείου και Νηπιαγωγείου, περικοπές ωρών στην πρωινή ζώνη του Δημοτικού και των ωρών διδασκαλίας μαθημάτων στο Γυμνάσιο, αύξηση ωραρίου Νηπιαγωγών, κ.λπ.), με βάση τις μνημονιακές επιταγές για αποφασιστικό «κόφτη» στις δημόσιες δαπάνες.

Ετσι, το νομοσχέδιο ανοίγει πόρτες και παράθυρα στην ιδιωτική πρωτοβουλία στο χώρο της ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης στο εξωτερικό, αφού φορείς της μπορούν να είναι η ορθόδοξη εκκλησία, οι ελληνικές κοινότητες, οι σύλλογοι, τα σωματεία, ΜΚΟ, κ.λπ. Το ελληνικό αστικό κράτος αρνείται να επωμιστεί την ευθύνη που απορρέει από την υποχρέωση να χρηματοδοτεί επαρκώς όλα τα δημόσια σχολεία, σε μια εποχή μάλιστα που έχουν αυξηθεί οι έλληνες μετανάστες στο εξωτερικό.

Επίσης, τα ΤΕΓ (Τμήματα Ελληνικής Γλώσσας) ενισχύονται από το ελληνικό κράτος μόνο εφόσον πληρούνται αυστηρές προδιαγραφές, όπως ο αριθμός των μαθητών να υπερβαίνει συνολικά τους πενήντα (50) και ανά τμήμα επιπέδου γλωσσομάθειας τους έξι (6), να ολοκληρώνονται οι οριζόμενες ώρες ανά επίπεδο και οι μαθητές να μην απουσιάζουν σε ποσοστό άνω του 20% των ωρών διδασκαλίας.

Στην κατεύθυνση εξοικονόμησης δαπανών είναι και η πρόβλεψη η διδασκαλία να πραγματοποιείται εξ αποστάσεως με τη χρήση των νέων Τεχνολογιών «στις περιπτώσεις των ολιγομελών τμημάτων σε απομακρυσμένες περιοχές όπου είναι ανέφικτο οικονομικά να αποσπαστεί εκπαιδευτικός».

Βροχή τροπολογιών

◆ Με τροπολογίες της τελευταίας στιγμής το υπουργείο Παιδείας επιχειρεί να αντιμετωπίσει αποσπασματικά το σοβαρότατο κεφάλαιο της Ειδικής Αγωγής.

Το πνεύμα της τροπολογίας συμπλέει με το πνεύμα του νομοθετικού βήματος που έχει ήδη κάνει το υπουργείο με τη λεγόμενη «συνεκπαίδευση» των παιδιών με ειδικές ανάγκες με τους μαθητές των γενικών σχολείων.

Ειδικά, το υπουργείο Παιδείας προσπαθεί να βουλώσει τις τρύπες από τα χιλιάδες εκπαιδευτικά κενά που παρατηρούνται στις δομές της πολύπαθης Ειδικής Αγωγής όχι με βάση τις ιδιαίτερες εκπαιδευτικές και παιδαγωγικές ανάγκες των μαθητών της, αλλά με τοποθετήσεις «πλεοναζόντων» εκπαιδευτικών από τη Γενική Εκπαίδευση (οι «πλεοναζόντες» θα προκύψουν από τη μείωση των ωρών διδασκαλίας σε Νηπιαγωγεία, Δημοτικά και Γυμνάσια).

Οι «πλεοναζόντες» αυτοί αρκεί να έχουν παρακολουθήσει τα γνωστά σεμινάρια των 400 ωρών, τα οποία κατήγγειλαν στο παρελθόν όλες οι εκπαιδευτικές ομοσπονδίες.

Με άλλη τροπολογία ρυθμίζεται υποτυπώδης η λειτουργία των φροντιστηρίων και των κέντρων ξένων γλωσσών.

Οι ιδιοκτήτες τους οφείλουν να κατεθέτουν στην αρμόδια διεύθυνση εκπαίδευσης, το αναλυτικό εβδομαδιαίο ωρολόγιο πρόγραμμα μαθημάτων, απ' όπου προκύπτει ο αριθμός των τμημάτων και των μαθητών κάθε τμήματος, οι ώρες διδασκαλίας κάθε μαθήματος

και ο διδάσκων εκπαιδευτικός κάθε διδακτικής ώρας.

Οφείλουν επίσης να καταθέτουν αντίγραφο των συμβάσεων εργασίας που συνάπτουν με τους εκπαιδευτικούς, ώστε να γίνεται έλεγχος των τυπικών προσόντων.

Το εβδομαδιαίο ωράριο πλήρους διδακτικής απασχόλησης καθορίζεται στις 21 ώρες και η συμπλήρωσή του αντιστοιχεί σε 25 ένσημα μηνιαίως, ανεξαρτήτως της κατανομής των διδακτικών ωρών μέσα στην εβδομάδα.

Σημειώνουμε ότι η τροπολογία αυτή είναι «πίσω» από τη ρύθμιση που προέβλεπε για τα φροντιστήρια η πρότερη ρύθμιση Φίλη, που ουδέποτε ψηφίσθηκε, αφού το άρθρο 40, που περιλάμβανε τις σχετικές διατάξεις, ουδέποτε ήρθε στη Βουλή με την κατάθεση του νομοσχεδίου για την Έρευνα.

Δεν καθορίζονται οι διακοπές και οι αργίες των φροντιστηρίων και των κέντρων ξένων γλωσσών, απλά προβλέπεται ότι οι εκπαιδευτικοί αμείβονται με προσαυξημένες αποδοχές σε περίπτωση απασχόλησής τους κατά τη διάρκειά τους (και εδώ χωράει πολλή συζήτηση, καθόσον το όργιο που επικρατεί στην αγορά εργασίας είναι τεράστιο).

Σημειώνουμε επίσης με νόημα ότι δεν υπάρχει καμιά πρόβλεψη για την απαγόρευση λειτουργίας φροντιστηρίων στο πλαίσιο των ιδιωτικών σχολείων, πρόβλεψη που υπήρχε στην αρχική απόπειρα Φίλη.

Τότε το άρθρο 40 προέβλεπε ότι «Στα ιδιωτικά σχολεία απαγορεύεται η χορήγηση άδειας φροντιστηρίου και άδειας κέντρου ξένων γλωσσών».

Και με τη σχετική αιτιολογική έκθεση, το υπουργείο Παιδείας ομολογούσε ότι και «Στα ιδιωτικά σχολεία λειτουργούν σήμερα εσωτερικά φροντιστήρια χωρίς να υφίσταται επ' αυτών ο απαραίτητος έλεγχος από το αρμόδιο Υπουργείο Παιδείας σχετικά με τους όρους και τις προϋποθέσεις λειτουργίας τους, αλλά και όσον αφορά στον έλεγχο των τυπικών τους προσόντων και του εν γένει εργασιακού καθεστώος του προσωπικού που απασχολείται σε αυτά, γεγονός το οποίο αφενός δεν είναι σύμφωνο με την συνταγματικά θεσπισμένη εποπτεία του Κράτους στην ιδιωτική εκπαίδευση, αφετέρου υποβαθμίζει την ποιότητα των παρεχόμενων εκπαιδευτικών υπηρεσιών, μερικές φορές θέτοντας και σε κίνδυνο ακόμη και την υγεία και ασφάλεια των μαθητών».

◆ Τέλος, με τροπολογία καταργείται η διάταξη του νόμου Διαμαντοπούλου, σύμφωνα με την οποία διαγράφεται αυτοδίκαια από το Πανεπιστήμιο ο φοιτητής που δεν ανανεώνει την εγγραφή του για δυο συνεχόμενα εξάμηνα. Οι φοιτητές αυτοί επανεγγράφονται με έγγραφη αίτησή τους στη Σχολή.

Η φιλεκπαιδευτική αυτή ρύθμιση είναι σταγόνα στον ωκεανό των αντεργατικών ρυθμίσεων που έχει φορτωθεί στην καμπούρα της η εργαζόμενη κοινωνία και η νεολαία της τα μνημονιακά χρόνια απ' όλες τις κυβερνήσεις που ανέλαβαν ασμένως να υπηρετήσουν τον καπιταλισμό.

Γιούλα Γκεσούλη

Νίκη για τον Μπιλάλ Καγιέντ

Συνεχίζουν την απεργία πείνας παλαιστίνιοι κρατούμενοι

Μια ακόμα νίκη προστέθηκε στον πολύχρονο αγώνα των παλαιστίνιων πολιτικών κρατούμενων ενάντια στο καθεστώς της διοικητικής κράτησης. Ο Μπιλάλ Καγιέντ διέκοψε την απεργία πείνας στις 24 Αυγούστου, ύστερα από 71 μέρες, αφού ανάγκασε τους σιωνιστές να δεσμευτούν ότι θα τον απελευθερώσουν στις 12 Δεκέμβρη, μόλις συμπληρωθεί το τρέχον εξάμηνο διοικητικής κράτησης που του έχει επιβληθεί. Αρχικά οι σιωνιστές πρότειναν να απελαθεί ο Καγιέντ από το Ισραήλ και τα κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη για τουλάχιστον τέσσερα χρόνια. Υστερα όμως από την σφοδρή άρνησή του και τη συνέχιση της απεργίας πείνας, αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν και να δεχτούν να τον απελευθερώσουν χωρίς όρους το Δεκέμβρη.

Λίγες μέρες μετά τη λήξη της απεργίας του Καγιέντ, άλλος ένας παλαιστίνιος πολιτικός κρατούμενος, ο Αγιέντ Αλ Χεράμι, σταμάτησε την απεργία πείνας ύστερα από 45 μέρες, με τους σιωνιστές να δεσμεύονται ότι θα τον απελευθερώσουν τον Φλεβάρη του 2017, μόλις κλείσει κι αυτός ένα εξάμηνο διοικητικής κράτησης χωρίς περαιτέρω συνέχιση της φυλάκισής του.

Τρεις άλλοι παλαιστίνιοι κρατούμενοι συνεχίζουν την απεργία πείνας ζητώντας την απελευθέρωσή τους. Πρόκειται για τα αδέρφια Μαχμούντ και Μοχάμεντ Αλ Μπαλμπούλ και ο εικοσάχρονος Μαλίκ Αλ Καντί, που ξεκίνησαν στις 4, 7 και 11 Ιούλη αντίστοιχα. Οι ισραηλινοί γιατροί που τους παρακολουθούν προειδοποίησαν ότι ο Μαχμούντ κινδυνεύει να μείνει παράλυτος λόγω έλλειψης βιταμινών. Ο ίδιος αρνείται να του χορηγηθεί οτιδήποτε και συνεχίζει την απεργία πείνας πίνοντας μόνο νερό.

Ο Μπιλάλ Καγιέντ ξαναφυλακίστηκε με το καθεστώς της διοικητικής κράτησης μόλις μια μέρα μετά την απελευθέρωσή του αφού εξέτισε ποινή φυλάκισης 14 χρόνων με την κατηγορία της συμμετοχής στις Ταξιαρχίες Αμπού Αλί Μουσταφά, ένοπλου σκέλους του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης. Αρκετές μέρες πριν από τη λήξη της απεργίας πείνας έχει μεταφερθεί σε ισραηλινό νοσοκομείο όπου νοσηλεύεται σιδηροδέσμιος υπό την άγρυπνη παρακολούθηση των δεσμοφυλάκων του. Τις τελευταίες μέρες είχε μεταφερθεί σε μονάδα εντατικής θεραπείας λόγω της κρισιμότητας της κατάστασής του και μέχρι την τελευταία μέρα αρνούνταν να του χορηγηθούν φάρμακα ή βιταμίνες, πίνοντας μόνο νερό.

Από την πρώτη στιγμή αναπτύχθηκε κίνημα αλληλεγγύης εντός κι εκτός φυλακών με δεκάδες συγκεντρώσεις αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, την Ευρώπη και τις ΗΠΑ, ενώ δεκάδες παλαιστίνιοι κρατούμενοι από όλες τις οργανώσεις της Αντίστασης έκαναν κυλιόμενη απεργία πείνας αλληλεγγύης.

Δεν είναι όμως μόνο οι σιωνιστές που κρατούν φυλακισμένους παλαιστίνιους αγωνιστές υπό το καθεστώς της διοικητικής κράτησης. Εξι νέοι από τη Δυτική Οχθη κρατούνται από την Παλαιστινιακή Αρχή στη φυλακή Μπεϊτούνια κοντά στη Ραμάλα και έχουν ήδη ξεκινήσει απεργία πείνας. Η απάντηση της διοίκησης της φυλακής στην απεργία πείνας ήταν να τους πετάξει στην απομόνωση και να τους απαγορεύσει να δέχονται επισκέψεις από τους συγγενείς τους. Ολοι τους συνελήφθησαν μεταξύ Μάρτη και Απρίλη 2016 από τις δυνάμεις καταστολής της ΠΑ στο πλαίσιο της αστυνομικής συνεργασίας μεταξύ ΠΑ και σιωνιστικού καθε-

Ποιος Βρούτος;

Επιεικώς αστοιχειώτοι πρέπει να χαρακτηριστούν εκείνοι που χαρακτηρίζουν τον Εμανουέλ Μακρόν, Βρούτο, ο οποίος πρόδωσε τον προστάτη του Φρανσουά Ολάντ - Ιούλιο Καίσαρα. Ο Βρούτος ήταν ο ευγενέστερος των πατρικών της Ρώμης και οδηγήθηκε στη δολοφονία του Καίσαρα προκειμένου ο τελευταίος να μην αναγορευτεί σε αυτοκράτορα διαλύοντας το δημοκρατικό-αριστοκρατικό σύστημα. Ο Βρούτος σκότωσε τον Καίσαρα όχι για ίδιον όφελος, ενώ οι διάφοροι Μακρόν ενδιαφέρονται μόνο για την πάρτη τους.

Το φαινόμενο δεν είναι πρωτοφανές. Μπορεί ο Ολάντ να μίλησε για «μεθοδική προδοσία» (τι θα 'πρεπε να πει ο Αλαβάνος για τον Τσίπρα ή ο Λεβέντης για τον Καλλιάνο;), όμως θα έπρεπε να το περιμένει, καθότι εδώ και μήνες ο «προτεζέ» του είχε δημιουργήσει πρόπλασμα κόμματος, στο οποίο μάλιστα έδωσε και όνομα («Εμπρός!»). Γιατί το 'φτιαξε το κόμμα, για πλάκα;

Το πρόβλημα του Ολάντ δεν είναι ο Μακρόν, αλλά η πολιτική που είναι αναγκασμένος ν' ακολουθεί. Η δημοτικότητά του, έτσι όπως τη μετράνε δημοσκοπικά, πάει από το κακό στο χειρότερο. Σε πρόσφατη δημοσκόπηση μόνο το 12% των ψηφοφόρων του Σοσιαλιστικού Κόμματος εμφανίζεται να επιθυμεί να είναι εκ νέου υποψήφιος για την προεδρία. Γι' αυτό και άρχισαν ήδη οι δηλώσεις στελεχών του κόμματος ότι θα διεκδικήσουν το χρίσμα του για τις προεδρικές εκλογές. Το χορό άνοιξε ο Αρνό Μοντεμπούρ, ο «αριστερός» υπουργός που παραιτήθηκε και τον διαδέχτηκε ο Μακρόν. Και βέβαια, θ' ακολουθήσουν κι άλλοι. Σ' ένα κόμμα σε κρίση, οι υποψήφιοι φυτρώνουν σαν τα μανιτάρια μετά τη βροχή.

Ο Μακρόν δεν ήταν μέλος του ΣΚ. Μεγαλοστέλεχος στον τραπεζικό τομέα ήταν. Από εκεί τον «ψάρεψε» ο Ολάντ, τον πήρε υπό την προστασία του, τον έκανε σύμβουλό του και μετά υπουργό Οικονομίας. Και ως σύμβουλος και ως υπουργός ο Μακρόν διακρίθηκε για τις σκληρές αντεργατικές θέσεις του. Δεν έχει κανένα λόγο, λοιπόν, να διεκδικήσει το χρίσμα του ΣΚ, στο εσωτερικό του οποίου δε διαθέτει ερείσματα και μηχανισμό στήριξης και θα έχανε πανηγυρικά. Έχει προστάτες στον επιχειρηματικό κόσμο και θα δοκίμασει να μπει σφήνα ανάμεσα στους υποψήφιους της Δεξιάς (Σαρκοζί;) και του ΣΚ, καθώς και στη Λεπέν, με την ελπίδα να περάσει στο δεύτερο γύρο μαζί με την τελευταία και να συσπειρώσει τους πάντες γύρω από την υποψηφιότητά του σε μια αντι-Λεπέν βάση. Μένει να αποδειχτεί αν μπορεί να τα καταφέρει.

Ανάπτυξη... χωρίς κυβέρνηση!

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4
φόρμουλα για να σχηματιστεί κυβέρνηση τώρα και ν' αρχίσει η φθορά του Ραχόι.

Φθορά με ανάπτυξη... ασιατικού τύπου; Φυσικά, γιατί αυτή η ανάπτυξη συνοδεύεται από εργασιακό καθεστώς ασιατικού τύπου. «Η μεταρρύθμιση της αγοράς εργασίας έχει κάνει πιο φιλική για τους επενδυτές την Ισπανία από τη Γαλλία και τη Γερμανία» δηλώνει ο Γιοάχιμ Χιντς, μάνατζερ της Seat, εταιρίας του ομίλου Volkswagen. Η ευρωπαϊκή αυτοκινητοβιομηχανία είναι η ατμομηχανή της ανάπτυξης στην Ισπανία, που έχει καταστεί ο δεύτερος μεγαλύτερος παραγωγός μηχανικών μερών στην Ευρώπη. Υπήρχαν από παλαιότερα υποδομές, έγιναν και νέες επενδύσεις. Κι όλ' αυτά επειδή η κινεζοποίηση της εργατικής τάξης βαθαίνει, πράγμα για το οποίο φρόντισε η κυβέρνηση Ραχόι (η κανονική, όχι η υπηρεσιακή).

Ξαφνική άνοδο σημειώσε και ο τουρισμός, καθώς στην Ισπανία διοχτεύτηκαν κυρίως τουρίστες που προορίζονταν για την Αίγυπτο και τη Βόρεια Αφρική, όπως και ένα κομμάτι που προοριζόταν για την Τουρκία, με αποτέλεσμα οι αυξήσεις να σημειώσουν αύ-

ξηση κατά 12,7% και να ζωντανέψουν ακόμα και «κουφάρια» στην Κόστα ντελ Σολ.

Κι εδώ φτάνουμε στην κατάσταση της εργατικής τάξης της Ισπανίας. Η ανεργία μειώθηκε. Εξακολουθεί όμως να μετριέται (με τον επίσημο τρόπο που την υποεκτιμά) στο δυσθεώρητο 20% (είχε φτάσει 26%). Ακόμα και αυτή η μείωση, όμως, είναι πλασματική, γιατί η συντριπτική πλειοψηφία των νέων θέσεων εργασίας είναι «ελαστικού» τύπου (μερικής απασχόλησης, ορισμένου χρόνου κτλ.). Φορολογικά έσοδα στα δημόσια ταμεία δεν μπαίνουν (λόγω της ακολουθούμενης πολιτικής έναντι των καπιταλιστικών επιχειρήσεων), με αποτέλεσμα να πετσοκόβονται όχι μόνο οι κοινωνικές δαπάνες αλλά και το πρόγραμμα δημόσιων επενδύσεων, που τον τελευταίο χρόνο μειώθηκε κατά 20% περίπου. Μετά από περίπου δύο δεκαετίες υψηλότερης ανεργίας, η εργατική τάξη της Ισπανίας εμφανίζεται σήμερα με τις ταξικές αντιστάσεις της να έχουν λειανθεί. Η κινεζοποίηση στην Ισπανία δείχνει να σταθεροποιείται, αν και η σχετική καπιταλιστική ανάπτυξη έχει όλα τα χαρακτηριστικά μιας φούσκας που σύντομα θα σκάσει.

Από δυο χωριά χωριάτες

Ο Αύγουστος πέρασε και η πολυθρόνητη συνάντηση Φώφης-Σταύρου, στην οποία θα έδιναν τα χέρια και θα συμφωνούσαν στη διαδικασία ολοκλήρωσης της «ενότητας της Κεντροαριστεράς» και στο χρονοδιάγραμμα υλοποίησης (σύγκληση συνεδρίου και εκλογή του επικεφαλής με απευθείας ψηφοφορία), δεν έγινε. Και βέβαια, δε δόθηκε καμιά εξήγηση γι' αυτό.

Από το Ποτάμι διαρρέουν πως δεν υπάρχει καμιά προμεούρα για τη συνάντηση, γιατί δε φαίνεται να γίνονται εκλογές μέσα στο 2016. Το θέμα, λένε, είναι να υπάρξουν ευρύτερες διεργασίες στο χώρο και να μην περιοριστεί το εγχείρημα σε μια συνεργασία ΠΑΣΟΚ-ΔΗ.ΜΑΡ-Ποταμιού. Για να συμπληρωθεί το παζλ, πετάνε και κάποιες μπηχτές για τα χρέη του ΠΑΣΟΚ, που δεν πρέπει να περάσουν στο νέο φορέα. Αυτό πρέπει να συζητηθεί και να συμφωνηθεί προκαταβολικά, λένε με νόημα.

Από το ΠΑΣΟΚ δημόσια δεν λένε τίποτα ακόμα, ιδιωτικά όμως περνούν γενεές δεκατέσσερις τον Θεοδωράκη, υπαινιγισμένοι ότι βρίσκεται σε παρασκηνιακές συζητήσεις με τον Μητσοτάκη και προσανατολίζεται προς τα εκεί. Κρατούν τους τύπους για να μη δώσουν λαβή στον Θεοδωράκη να τα σπάσει μαζί τους. Θέλουν το σπάσιμο να το φορτωθεί εξ ολοκλήρου αυτός.

Ποιον απασχολούν όλ' αυτά; Κανέναν. Ακόμα και τα πιο πιστά στην «Κεντροαριστερά» δημοσιογραφικά παπαγαλάκια εκφράζουν

την απογοήτευσή τους για την κατάσταση και τις προοπτικές του χώρου. Το παραμύθι για τη δυναμική που θ' αποκτούσε τάχατες ο χώρος, αν ενωνόταν, δεν έχει καθόλου πέραση. Όταν Φώφη και Σταύρος δεν «τραβάνε» ο καθένας μόνος του, γιατί να «τραβήξουν» μαζί;

Μακροπρόθεσμος σχεδιασμός

Αντίθετα, ο Κούλης φαίνεται να υπηρετεί με συνέπεια ένα μακροπρόθεσμο σχεδιασμό αμερικανικού τύπου, τον οποίο φτιάχνει ο Θεοδωράκης με το επιτελείο του. Βουτιές και μετά ρακές στο Μαράθι τον Αύγουστο, μετά επισκέψεις σε διάφορους τόπους και χώρους, πάντοτε με κάζουαλ εμφάνιση, φωτογραφίες με ανθρώπους και δηλώσεις που θίγουν κάποιο πρόβλημα (π.χ. τον ειδικό φόρο κατανάλωσης στο κρασί, κατά την επίσκεψη στη Νεμέα). Ετσι, χτίζεται σιγά-σιγά το προφίλ του αουριανού πρωθυπουργού, που δε φοβάται να έρθει σε επαφή με τον κόσμο και που έχει μια λύση (ή προσπάθεια λύσης) για κάθε πρόβλημα, χωρίς να αναλώνεται σε υποσχესιολογία όπως έκανε ο Τσίπρας μέχρι το 2015.

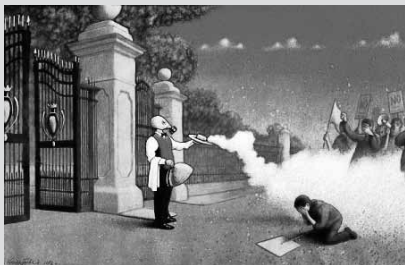
Από καιρού εις καιρόν ο σχεδιασμός προβλέπει την επαναφορά του αιτήματος για εκλογές, χωρίς την ένταση όμως των αρχών του 2016. Στόχος είναι να φανεί πως ο Κούλης δεν λέει και ξελέει, αλλά η πολιτική του έχει συνέπεια και ο λόγος του συνέχεια. Ετσι, αν προκύψουν ξαφνικές εκλογές, ο Κούλης θα μπορεί να ισχυρίζεται ότι τις προκάλεσε ο ίδιος, τρέποντας τον Τσίπρα σε φυγή.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαέξι
είσαι ο μπάτλερ τους, Αλέξη

Κάτω από ξένα λάβαρα στέκομαι νικημένος
γονατιστός και πάμπτωχος μα ευχαριστημένος.
Πάει κι αυτό το... «σύντομο καλοκαίρι της αριστεράς».

«Ο φασισμός
θεραπεύεται με
το διάβασμα και
ο ρατσισμός με το
ταξίδι» (Miguel de
Unamuno). Ταξί-
δια και διάβασμα
αυξάνονται παρα-
δοσιακά το καλο-
καίρι, ειδικά τα πιο
εύπεπτα εξ αυτών. Μένει να δούμε αν όντως κάνουν καλό, γιατί φασισμός και ρατσισμός εξαπλώνονται σαν μεταστατικός καρκίνος στο πληγωμένο (εσχάτως και από τη συνεχή κατάκλιση) κοινωνικό σώμα. Και η πολιτική συγκρότηση της εργατικής τάξης φαντάζει όνειρο θερινής νύχτας... Κάτι που σημειώνει και η εργασιομανής και μη δικαιούχος διακοπών (υπέγραψε γι' αυτό στην ατομική σύμβασή της, τι να έκανε;) λαϊκή μούσα:

Φτάνει βαρύ φθινόπωρο, ζυγώνει κι ο χειμώνας
γονάτισμα για τον λαό μα ορθός ο απατεώνας.
Χωρίς καμιά συγκρότηση δεν θα υπάρξει μέλλον
ούτε κηδεία χαρωπή των υψηλών καπέλων.

Με καθυστέρηση έντεκα χρόνων έμαθε το καθυστερημένο αγκαθωτό κι αγκυλωτό μπουμπούκι της (ακρο)δεξιάς ότι βρέθηκε το πτώμα του καθηγητή Λιαντίνη! Και αναστέναξε το διαδίκτυο από τα σχόλια, όταν αφελώς ο φελλός κυνοποίησε την ανακάλυψή του.

«Σπάσαμε ένα ταμπού δεκαετιών που ήθελε την αριστερά να είναι αριστερή» (Αλέξης Τσίπρας, ο αριστερότερος πρωθυπουργός ντε, σε εύστοχη γελοιογραφία του «Ποντικιού»).

«Θυμούμαι καλά. Προτού να συμπονέσω τον άνθρωπο, ένωσα μέσα μου ντροπή. Ντρεπόμουν να βλέπω τον πόνο του ανθρώπου. Ελεγα: “Δεν είναι αλήθεια, μην παρασυρθείς κι εσύ σαν τους απλοϊκούς ανθρώπους και πιστέψεις, πείνα και χορτασμός, χαρά και πόνος, ζωή και θάνατος, όλα φαντάσματα!”. Το ‘λεγα και το ξανάλεγα, μα όσο κοίταζα τα παιδιά που πενούσαν κι έκλαιγαν και τις γυναίκες με τα βουλιαγμένα μάγουλα και τα μάτια τα γεμάτα μίσος και πόνο, η καρδιά μου σιγά-σιγά έλιωνε. Παρακολουθούσα με συγκίνηση την απροσδόκητη μέσα μου αλλαγή. Στην αρχή χτύπησε στην καρδιά μου η ντροπή, ύστερα η συμπόνια. Αρχίζα να νιώθω τον πόνο των άλλων σαν εδικό μου πόνο. Κι ύστερα ήρθε η αγανάκτηση κι ύστερα η δίψα της δικαιοσύνης. Κι απάνω απ’ όλα η ευθύνη. Εγώ φταίω, έλεγα, για όλη την πείνα του κόσμου, για όλη την αδικία εγώ έχω την ευθύνη» (Νίκος Καζαντζάκης).

Ούτε ο πρόγονος Τσακαλώτος δεν έχει κάνει στην Αριστερά τη ζημιά που έκανε ο επίγονος με την παρέα του. Αυτοί οι καπάτσοι μπάτσοι-Απάτσι (λόγω συγκυριών, μην φανταστείτε ότι έχουν τίποτα ιδιαίτερες ικανότητες), αυτός ο εσμός από τυχοδιώκτες και πολιτικο-ιδεολογικούς ανεμοδείκτες της κακιάς ώρας, κολόβωσε τα κινήματα, δυναμίτισε την πίστη και τα οράματα, ξεκλήρισε ακόμη περισσότερο έναν αποδεκατισμένο, πικραμένο, προδομένο, παραιτημένο κόσμο, υποβάθμισε, γελοιοποίησε, απέσυρε και σφράγισε τους αγώνες του. Τσιπραίσι, παπάδες, δερβισάδες, Καρανίκια, Κατρούγκαλοι, ούγκανοι του πολιτικού και πωλητικού γίγνεσθαι, για να μην αναφέρουμε τους πιο απίθανους, β' διαλογής τυχοδιώκτες, που πλαισιώνουν το θλιβερό μπουλούκι του υπηρετικού προσωπικού.

Αλέξη τι θα πεις στη ΔΕΘ; Βρήκες νέες παπάρες;
Η θέση σας είναι σε ΜΕΘ, σας πνίξαν' οι γαργάρες.

Δήλωση κι ακροβατικό, λέξη και κωλοτούμπα
βρες τον Λεβέντη. Μοιάζετε. Και πάνω του ακούμπα.

Ολόκληρο καλοκαίρι χωρίς Μπάιρον (τον Manygift ντε, τον λατρεμένο της στήλης), χωρίς Πάγκαλο, χωρίς runk άλλο, χωρίς μπανγκαλού! Πόσο πια ν' αντέξει η στήλη χωρίς πνευματική τροφοδοσία, χωρίς έστω μια δόση μπροστά σε τόσα σκληρά προαπαιτούμενα...

«Η μικροαστική τάξη είναι εκείνη που τραβιέται προς το μέρος της μεγαλοαστικής τάξης και σε σημαντικό βαθμό υποτάσσεται σ' αυτήν μέσω του μηχανισμού που προσφέρει στ' ανώτερα στρώματα της αγροτιάς, των χειροτεχνών, των εμπόρων κ.α. σχετικά βολικές, ήσυχες και τιμητικές θεσούλες, που τοποθετούν τους κατόχους τους πάνω από τον λαό» (Β.Ι. Λένιν - «Κράτος και επανάσταση»).

Κοκκινοσκουφίτσα

Δικαστές της Αντιτρομοκρατικής

(για τη δίκη των Μάριου Σεϊσίδη και Κώστα Σακκά)

Τι χρειάζεται ένα κακότεχνο ασφαλίτικο σενάριο για να καταστεί αληθοφανές; Μια δικαστική του επιβεβαίωση. Το σενάριο της Αντιτρομοκρατικής για τους Μάριο Σεϊσίδη και Κώστα Σακκά αποδείχτηκε εξαρχής τρύπιο. Εμπαζε από παντού. Δεν υπήρχαν στοιχεία που να το επιβεβαιώνουν. Χρειάζοταν, λοιπόν, μια δικαστική επιβεβαίωση, έστω για ελαφράς (σε σχέση με την «τρομοκρατική δράση») μορφής ποινικά αδικήματα, ώστε να κερδίσει μερικούς πόντους αληθοφάνειας. Και η αστική Δικαιοσύνη, πιστή θεραπευίνδα της κρατικής καταστολής, έκανε και αυτή τη φορά το καθήκον της.

Στις 17 Αυγούστου, λοιπόν, σε μια Αθήνα άδεια από κόσμο, με μια διαδικασία ξέχειλη από πολιτική σκοπιμότητα, δικάστηκαν οι Μάριος Σεϊσίδης και Κώστας Σακκάς για τις πλημμεληματικές κατηγορίες που τους αποδόθηκαν μετά τη σύλληψή τους στις αρχές του μήνα. Σε πείσμα των δικτικών αρχών, όσοι αλληλέγγυοι ήταν στην πρωτεύουσα έδωσαν δυναμικό παρών και ήταν μάρτυρες σ' άλλη μια fast track δίκη αγωνιστών.

Τα ευτράπελα ξεκίνησαν από την έναρξη της διαδικασίας. Οι συνήγοροι υπήρξαν αναλυτικοί και αιτιολόγησαν πλήρως το αίτημα αναβολής (ελλιπής χρόνος προετοιμασίας, κατηγορούμενοι σε φυλακές εκτός Αθήνας κι ένας συνήγορος με κώλυμα). Παρολαυτά, η απόρριψη του αιτήματος ήρθε αβασάνιστα από την έδρα, κι έτσι κλήθηκε ο πρώτος μάρτυρας κατηγορίας. Αστυνομικός, φυσικά. Τόσο αυτός όσο και οι άλλοι δύο που

κατέθεσαν στη συνέχεια, προσπάθησαν με τις «copy paste» καταθέσεις τους να φτιάξουν το «παραμύθι», όπως επεσήμαναν και οι συνήγοροι υπεράσπισης Κώστας Παπαδάκης και Δημήτρης Κατσαρής. Ενα «παραμύθι» που τα είχε όλα: καταδίωξη, κυνηγητό, πυροβολισμούς... Πόσο πρωτότυπο!

Η έδρα «κατάπие» αμάσητο το αστυνομικό σενάριο για όλες τις βασικές κατηγορίες, δηλαδή την πλαστογραφία ταυτοτήτων και πινακίδων κυκλοφορίας, την κλοπή του αυτοκινήτου και την αντίσταση κατά της αρχής. Οι ερωτήσεις που έκανε ήταν από αδιάφορες έως και βοηθητικές για τους αστυνομικούς, προκειμένου να διαλευκάνουν τα «σκοτεινά» σημεία της αφήγησης τους. Ωστόσο, ήταν εμφανές ότι αυτοί ψεύδονταν και θα έπρεπε να κάθονται στο εδώλιο ως κατηγορούμενοι και όχι στο βήμα ως μάρτυρες κατηγορίας.

Με τις ερωτήσεις των συνηγόρων υπεράσπισης καταρρίφθηκαν βασικά σημεία της ιστορίας, η οποία είχε σερβιριστεί και από την Αντιτρομοκρατική στα παπαγαλάκια του

αστικού Τύπου. Ο διπλός πυροβολισμός των μπάτσων «στον αέρα για εκφοβισμό» αποκαλύφθηκε ότι ήταν **στο ψαχνό**, με στόχευση κατευθείαν στο σώμα των κατηγορουμένων. Επίσης, η υποτιθέμενη αντίσταση που προέβλεπαν οι κατηγορούμενοι κατά τη σύλληψή τους ήταν ένα τεράστιο ψέμα. Οχι μόνο δεν αντιστάθηκαν, αλλά δέχτηκαν και τον πρώτο άγριο ξυλοδαρμό μέχρι να τους περαστούν οι χειροπέδες και να οδηγηθούν στο αστυνομικό τμήμα. Εκεί δε, υπήρξε δεύτερο κύμα κακοποίησης με βασανισμούς που καταγγέλλθηκαν και περιγράφηκαν από τους Σεϊσίδη και Σακκά. Κι όλ' αυτά μολονότι οι ίδιοι είχαν δηλώσει εξαρχής την πραγματική τους ταυτότητα.

Αυτό επιβεβαιώνεται και από το γεγονός ότι η Αντιτρομοκρατική είχε ήδη εμπλακεί στην υπόθεση από το απόγευμα της ίδιας μέρας (στις 4 φαίνεται να έχει εμπλοκή η Αντιτρομοκρατική). Γιατί να εμπλακεί αν μιλούσαμε όντως για μια απλή τροχονομική παραβάση κι αν δεχτούμε ότι η αστυνομία της Σπάρτης δε

γνώριζε την ταυτότητα των κρατουμένων; Άλλος ένας ψευδής ισχυρισμός που κατέπεσε στο δικαστήριο. Για να επιβεβαιωθεί πως ο βασανισμός των δύο αγωνιστών -δικαίτερα αυτός στο αστυνομικό τμήμα- έγινε με εντολή «άνωθεν». Για να στείλει μηνύματα ευρύτερης σημασίας.

Κορυφαία στιγμή της διαδικασίας υπήρξε και η αγόρευση της εισαγγελέως. Το σκεπτικό της ήταν κόπια του σεναρίου της Αντιτρομοκρατικής. Η φράση δε που έμεινε ανεξίτηλη ήταν ότι «οι κατηγορούμενοι, **βάσει της ιδεολογίας τους**, αποδείχθηκε ότι έκαναν τις ανωτέρω πράξεις»! Πόσο πιο κυνική ομολογία ότι δικάζεται ευθέως το φρόνημα; Πόσο πιο ξεκάθαρη και αποκάλυπτη δήλωση ότι «σας καταδικάζουμε γιατί είστε πολιτικοί αντίπαλοι του συστήματος που υπηρετούμε»; Μπορεί να διεργήννυε τα ιμάτιά της η πρόεδρος, ότι δεν υπάρχουν «δικαστές της Αντιτρομοκρατικής», όμως η διαδικασία και το αποτέλεσμα έδειξαν ότι και υπάρχουν και κάνουν χωρίς δεύτερη σκέψη τις «δουλειές» που τους ζητούνται.

Οι συνήγοροι υπεράσπισης και οι μάρτυρες υπεράσπισης Σειρηνίδης και Τραϊκάκης παρουσίασαν την πραγματική εικόνα αυτής της δίωξης και το πλαίσιο της φυγοδικίας των δύο αγωνιστών. Το αυτί του δικαστηρίου φυσικά δεν ίδρωσε. Ετσι, αργά το βράδυ της ίδιας μέρας καταδίκασε τους Μ. Σεϊσίδη και Κ. Σακκά για πλαστογραφία, κλοπή και αντίσταση σε 32 και 33 μήνες φυλάκισης αντιστοίχως (ο Σακκάς χρεώθηκε και την τροχονομική παράβαση).

Εκσυγχρονισμός με... Φραπορτόσημο

Αυγουσιτιάτικα, για να περάσει όσο γίνεται στα μουλωχτά, υπογράφηκε και δημοσιεύτηκε η Κοινή Υπουργική Απόφαση των Τσακαλώτου και Σπίρτζη, με την οποία από 1ης Γενάρη του 2017 επιβάλλεται «φραπορτόσημο» ύψους 13 ευρώ σε όποιον ταξιδεύει από ή προς καθένα από τα 14 περιφερειακά αεροδρόμια που χαρίστηκαν στη γερμανική Fraport. Το συγκεκριμένο χαράτσι προβλέπεται από τη σύμβαση παραχώρησης, που απετέλεσε ένα από τα προαπαιτούμενα του τρίτου Μνημόνιου. Το χαράτσι αυτό θα ισχύσει για χρονικό διάστημα περίπου τεσσάρων ετών, κατά το οποίο η Fraport θα πραγματοποιήσει στα αεροδρόμια επενδύσεις 330 εκατ. ευρώ. Στη συνέχεια δε θα καταργηθεί, όπως «αφελώς» ενδεχομένως να φαντάζονταν κάποιοι, αλλά θα αυξηθεί στα 18 ευρώ το κεφάλι! Διότι τα αεροδρόμια θα έχουν εκσυγχρονιστεί οπότε οι επιβάτες θα πρέπει να πληρώνουν μεγαλύτερο χαράτσι!

Η αποικιοκρατικού τύπου παραχώρηση των 14 αεροδρομίων στη γερμανική εταιρία (διαχειρίζεται κρατικά και ιδιωτικά κεφάλαια) ξεπερνά κάθε προηγούμενη, καθώς η

Fraport δε θα βάλει δεκάρα στα αεροδρόμια. Εγινε διαχειριστής αεροδρομίων που χτίστηκαν με λεφτά του ελληνικού κράτους (πλήρωσε ο ελληνικός λαός δηλαδή), ενώ κάποια έχουν ήδη εκσυγχρονιστεί και τα παίρνει έτοιμα. Θα πληρώσει 1,2 δισ. ευρώ για τη σύμβαση παραχώρησης, ενώ μόνο από το «φραπορτόσημο» υπολογίζεται ότι σε μια δεκαετία θα εισπράξει 1,5 δισ. ευρώ. Θα έχει βγάλει, δηλαδή, και τη δαπάνη εκσυγχρονισμού που (υποτίθεται ότι) θα κάνει! Και βέβαια, όλα τα υπόλοιπα κέρδη θα πάνε καθαρά στο ταμείο του γερμανικού μονοπώλιου. Περιττεύει να πούμε ότι τα έργα εκσυγχρονισμού θα υπερτιμολογηθούν, αφού η Fraport θα έχει τον πλήρη έλεγχο των εργολαβιών.

Σε μια χώρα που «παράγει» το ένα πέμπτο του ΑΕΠ της από τον τουρισμό και που το 80% της τουριστικής κίνησης διακινείται αεροπορικά, θα περίμενε κανείς το κράτος να διατηρήσει στην ιδιοκτησία του τα αεροδρόμια προκειμένου να ενισχύει τα έσοδά του. Από τότε που ξεκίνησαν τα Μνημόνια, όμως, υπήρξε μια μεθόδευση να περάσουν

τα αεροδρόμια-φιλέτα σε ιδιώτες καπιταλιστές και να μείνουν στο κράτος τα αεροδρόμια που εκ των πραγμάτων η λειτουργία τους είναι ελλειμματική. Το αποτέλεσμα θα είναι αυτά τα αεροδρόμια (τα περισσότερα ανήκουν στη λεγόμενη άγονη γραμμή) να εγκαταλειφθούν στην τύχη τους, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Στη Fraport, εκτός από το γερμανικό δημόσιο, συμμετέχουν εταιρίες όπως η Lufthansa (με ποσοστό 8,5%), ενώ σε συνεργασία με γερμανικούς tour operators αναμένεται να ελέγξει απόλυτα τον ελληνικό τουρισμό. Αυτά τα έλεγε και ο ΣΥΡΙΖΑ μέχρι το 2015. Είναι χαρακτηριστική η ερώτηση που κατέθεσαν στις 27 Ιούλη του 2015 29 βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, με θέμα «Τεράστια και αδικαιολόγητη η οικονομική ζημία από τη δρομολογούμενη εκποίηση των 14 Περιφερειακών Αερολιμένων». Δεν ήταν μόνο βουλευτές που πέρασαν στη ΛΑΕ, αλλά και γκεσέμια του σημερινού ΣΥΡΙΖΑ, όπως ο Μπαλαούρας, ο Μανιός, η Καρακώστα, η Βάκη και άλλοι.

Μυγοχάφτες του Αυγούστου...

Κάθε πράγμα στον καιρό του κι ο κολλός τον Αύγουστο, λέει η παροιμία. Τον Αύγουστο που είναι παχιές οι μύγες, λέει μια άλλη. Κατά συνέπεια, ο Αύγουστος είναι ο καλύτερος μήνας γι' αυτούς που αρέσκονται να... χάφτουν μύγες. Απ' αυτό ορμώμενη η υπηρεσία προπαγάνδας του Μαξίμου έγραψε με την υπογραφή του Τσίπρα ένα μικρό πόνημα στο facebook, με το οποίο ο πρωθυπουργός «επανεφέρει» το ζήτημα του ελληνικού χρέους. Αυτοί που χάφτουν μύγες θα το χάψουν κι αυτό, είπε ο κυρ-Αλέκος, ρουφώντας ηδονικά μια γουλιά από τον αγαπημένο του φρέντο.

Το πρώτο εικοσαήμερο του Αυγούστου, επίσης, απαγορεύεται το κυνήγι. Ετσι, οι λαγοί βρίσκουν την ευκαιρία να λιαστούν τεμπέλικα διηγούμενοι στα υπόλοιπα ζώα του δάσους τη γνωστή ιστορία: «προχτές μου 'κατσε το lionτάρι και το πήδηξα μέχρι που εξαντλήθηκα»! Κι άμα λάχει και περάσει το lionτάρι, που άκουσε το σχετικό σούσουρο στη δασοπαρέα, ο λαγός την έχει έτοιμη την απάντηση: «Να, εδώ, καθόμαστε, liaζόμαστε, λέμε και καμιά μαλακία για να περάσει η ώρα...»!

Λίγο πριν συμπληρωθεί ένας χρόνος από την υπογραφή του τρίτου Μνημονίου, οι προπαγανδιστές του Μαξίμου έβαλαν τον Τσίπρα να θυμηθεί τα 63 χρόνια από τη Συμφωνία του Λονδίνου, η οποία -μεταξύ των άλλων- διέγραψε και το 60% του γερμανικού χρέους. «Ο ΣΥΡΙΖΑ», γράφει η ανάρτηση στο φατσοβιβλίο, «από την εποχή που βρισκόταν στην αντιπολίτευση αλλά και σήμερα ως κυβέρνηση θέτει επί τάπητος το ζήτημα του ελληνικού χρέους έχοντας πλέον κερδίσει σημαντικό έδαφος με συγκεκριμένα αποτελέσματα που αποτυπώνονται στην απόφαση του Eurogroup της 24ης Μαΐου».

Παπαριές γι' ανθρώπους που χάφτουν μύγες. Ηδη από τις 20 Φλεβάρη του 2015 είχε αποτυπωθεί στην απόφαση του Eurogroup ότι το ελληνικό κράτος θα αποπληρώσει το χρέος του μέχρι το τελευταίο σεντ, αποκλειόμενου κάθε «κουρέματος». Ο Μπαρουφάκης το διακήρυξε λίγο αργότερα (στις 6 Απρίλη του 2015) από την έδρα του ΔΝΤ στην Ουάσινγκτον μ' εκείνο το περιβόητο ad infinitum: «Η Ελλάδα σκοπεύει να εκπληρώσει όλες τις υποχρεώσεις της προς τους πιστωτές της εις το διηνεκές (ad infinitum)». Και μετά το επανέλαβε ο ίδιος ο Τσίπρας, σ' εκείνη την Ευρωσύννοδο (Eurosummit) της 12ης προς 13η Ιούλη του 2015: το χρέος του ελληνικού κράτους θα αποπληρωθεί μέχρι τελευταίου σεντ - «κούρεμα» αποκλείεται.

Τι απομένει; Απομένει η διαχείριση του χρέους. Δηλαδή, ο καθορισμός του τρόπου αποπληρωμής του, έτσι ώστε από τη μια να στραγγίζεται ο εθνικός πλούτος που συγκεντρώνεται στα χέρια του ελληνικού κράτους και από την άλλη να διατηρείται αναλλοίωτο το καθεστώς της εργασιακής και κοινωνικής κινεζοποίησης που έχει επιβληθεί στον ελληνικό λαό.

Στο τρίτο Μνημόνιο έγραψαν (ήταν η αβάντα στον Τσίπρα που σκόπευε να πάει σε εκλογές με τις ευλογίες της «μητερούλας» Ανγκελα) πως μόλις ολοκληρωθεί η πρώτη αξιολόγηση, θα επανεξετάσουν το ζήτημα του χρέους. Το επανεξετάσαν στο Eurogroup της 24ης Μάη του 2016. Και τι αποφάσισαν; Οτι θα το... επανεξετάσουν το πρώτο εξάμηνο του 2019, όταν θα έχει ολοκληρωθεί το πρόγραμμα του τρίτου Μνημονίου! Για να υποχρεώσουν την τότε ελληνική κυβέρνηση να συμφωνήσει σ'

15. ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ (ΔΕΗ)		
Η ΔΕΗ Α.Ε. είναι ο κυριότερος φορέας παραγωγής και προμήθειας ηλεκτρικής ενέργειας στην Ελλάδα. Η ΔΕΗ κατέχει περιουσιακά στοιχεία σε ορυχεία λιγνίτη, στην παραγωγή, μεταφορά και διανομή ηλεκτρικής ενέργειας. Το τρέχον χαρτοφυλάκιο της ΔΕΗ αποτελείται από συμβατικές θερμικές και υδροηλεκτρικές μονάδες παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, καθώς και από μονάδες ΑΠΕ		
Μέθοδος Αξιοποίησης	Τρέχουσα Κατάσταση	Επόμενα Θέματα – Κύρια Ζητήματα
Πώληση του 17% των μετοχών της ΔΕΗ, ενδεχομένως το 2016	Είναι σε εξέλιξη στέδιο για την απόκτηση του ΑΔΜΗΕ από το Ελληνικό Δημόσιο με παρακράτηση του 51% από το Ελληνικό Δημόσιο και πώληση του 20% σε στρατηγικό επενδυτή και εισαγωγή του 29% στο χρηματιστήριο	- Πρόσληψη συμβούλων από το ΤΑΙΠΕΔ μέχρι το 3^ο τρίμηνο 2016 - Η στρατηγική θα αποφασιστεί από το Διοικητικό Συμβούλιο του ΤΑΙΠΕΔ

ένα τέταρτο Μνημόνιο, που θα προβλέπει εξοντωτικά «πρωτογενή πλεονάσματα», ανάλογα με το πώς θα είναι τότε τα πράγματα στην ελληνική καπιταλιστική οικονομία και πώς θα διαγράφονται οι προοπτικές της.

Εχει καλό σύμβουλο...

Παρά ταύτα, ο Τσίπρας επιμένει ότι «έχει κερδίσει σημαντικό έδαφος»! Ισως γι' αυτό η συγκεκριμένη «κουφή» ανάρτηση στο facebook ερμηνεύτηκε ως προάγγελος πρόωρων εκλογών. Εμείς δεν το πιστεύουμε. Πρόκειται απλά για μια... ανατρεπτική πολιτική τακτική, την οποία εισηγήθηκε στον Τσίπρα ο πολύπειρος σύμβουλος που προσέλαβε εσχάτως. Τακτική την οποία ο εν λόγω πολιτικός σύμβουλος εφαρμόζει επί δεκαετίες στη μεταμεσονύκτια ζώνη της τηλεοπτικής trash ιλαρότητας, εν μέσω φραπέ και πίστας, και η οποία απέδωσε ένα θριαμβευτικό αποτέλεσμα στις εκλογές της 20ής Σεπτεμβρίου του 2015.

Αν δεν μας πιστεύετε, ακούστε τον ίδιο τον σύμβουλο: «Μιλώ συχνά με τον κ. Τσίπρα, τον επισκέπτομαι ή έρχεται σπίτι μου και τον συμβουλεύω χωρίς να ζητώ τίποτα ως αντάλλαγμα. Εμένα με νοιάζει το καλό της χώρας, όχι οι καρέκλες και τα υπουργεία».

Ο πρόεδρος Βασίλης Λεβέντης είναι αυτός που κρύβεται πίσω από τη... νέα πολιτική τακτική της παιδικής χαράς του Μαξίμου. Κύλησε ο τέτζερης και βρήκε το καπάκι. Βέβαια, ο πρόεδρος Λεβέντης είναι αντίθετος στις ακρότητες. Το λέει: «Ο Τσίπρας ομολόγησε ότι είχε αυταπάτες. Παρασύρθηκε από τον Βαρουφάκη. Είναι ένα παιδί 40 ετών, άπειρο και από τα οικονομικά και από την πολιτική. Γι' αυτό ζητώ οικουμενική κυβέρνηση. Ο τόπος επιβάλλει μια ευρεία κυβέρνηση συνεργασίας»...

Απατεωνίσκοι

Και για να μην νομίζετε ότι σας κάνουμε πλάκα, δείτε την περίπτωση του «σοβαρού» Σκουρλέτη. Απασφάλισε πάλι και ποιος τον κρατάει: «Είμαι κατηγορηματικά αντίθετος στην πώληση του 17% της ΔΕΗ και αυτή ακριβώς είναι η θέση της κυβέρνησης. Το γεγονός ότι το 17% της εταιρείας είχε περάσει στο ΤΑΙΠΕΔ επί των ημερών των προηγούμενων κυβερνήσεων δεν σημαίνει πως πρέπει να πωληθεί. Αυτό βεβαίως το γνωρίζει ο κ. Πιτσιόρλας, ο οποίος εμφανίζεται τώρα να κάνει πως το αγνοεί - και αυτό γεννά ερωτήματα».

Υποπτος διαπλοκής ο Πιτσιόρλας, κατά τον υπουργό Σκουρλέτη, αλλά όχι μόνο έχει διοριστεί σ' αυτή τη θέση από τον πρωθυπουργό Τσίπρα, αλλά χαίρει και

της εκτίμησής του και της στήριξής του. Το διαμήνυσε πρόσφατα η υπηρεσία προπαγάνδας του Μαξίμου, όταν ο Πιτσιόρλας είχε δεχτεί επιθέσεις από Σκουρλέτη και Σπίρτζη.

Να ήταν, όμως, μόνον αυτό, ότι δηλαδή οι υπουργοί επιτίθενται σ' έναν κρατικό οικονομικό παράγοντα, διορισμένο από τον ίδιο τον πρωθυπουργό! Αυτό στο οποίο ο Σκουρλέτης δηλώνει κατηγορηματικά αντίθετος, συμπληρώνοντας με νόημα ότι δεν είναι μόνο δική του θέση αλλά και θέση της κυβέρνησης, το έχει υπογράψει ο ίδιος και με τα δυο χέρια. Πρόσφατα μάλιστα!

Στις 20 Μάη του 2016, το Κυβερνητικό Συμβούλιο Οικονομικής Πολιτικής (ΚΥ-ΣΟΙΠ) έλαβε την απόφαση υπ' αριθμ. 33, η οποία δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 1472Β' της 25ης Μάη του 2016. Με την εν λόγω απόφαση το ΚΥΣΟΙΠ ενέκρινε το επιχειρησιακό πρόγραμμα του ΤΑΙΠΕΔ. Όπως μπορείτε να διαπιστώσετε και από τη φωτογραφία, η μέθοδος «αξιοποίησης» της ΔΕΗ που αποφασίστηκε είναι η πώληση του 17% των μετοχών της, ενδεχομένως το 2016! Η απόφαση φέρει την υπογραφή του αντιπροέδρου της κυβέρνησης και προέδρου του ΚΥΣΟΙΠ Ι. Δραγασάκη και των υπουργών Γ. Σταθάκη, Ε. Τσακαλώτου, Γ. Χουλιαράκη και -μαντέψτε!- Π. Σκουρλέτη!

Ο Σκουρλέτης εμφανίζεται να διαφωνεί σήμερα μ' αυτό που ο ίδιος υπέγραψε πριν από τρεις μήνες, προκειμένου να κλείσει η πρώτη αξιολόγηση. Η στάση του Πιτσιόρλα δε γεννά ερωτήματα, καθώς εφαρμόζει αυτό που του είπαν να εφαρμόσει οι υπουργοί, μεταξύ των οποίων και ο Σκουρλέτης!

Θα μπορούσε να πει κάποιος ότι ερωτηματικά γεννά η στάση του Σκουρλέτη. Γιατί όμως; Εμάς απολύτως φυσιολογικά για συριζαίο μας φαίνεται η απατεωνίστικη στάση του: άλλα υπογράφω και άλλα λέω στον κόσμο. Είπαμε, τον Αύγουστο οι μύγες είναι παχιές και οι Τσιπραίοι νομίζουν πως υπάρχουν άνθρωποι που τις χάφτουν.

ΥΓ. Η προπαγάνδα του Μαξίμου, που διεκπεραιώνεται με τα γνωστά non paper που συγγράφει σε καθημερινή βάση επιτελείο υπό τη διεύθυνση του Θ. Μιχόπουλου, επιμένει: ο πρωθυπουργός θα θέσει το ζήτημα του χρέους, βάζοντας προθεσμία μέχρι τα τέλη του χρόνου. Επειδή τα non paper δεν έκαναν δουλειά, ανέλαβε να το πει και ο ίδιος ο Τσίπρας σε συνέντευξή του. Ζήτημα χρέους δεν υφίσταται, φυσικά. Επέρχεται, όμως, η σκληρή δεύτερη αξιολόγηση και πρέπει να εφευρεθεί ένα «αντάλλαγμα».

Στα... κιλά τους

Το άρθρο που δημοσιεύεται στις διπλανές στήλες πρωτοδημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα μας στις 10 Αυγούστου, περίοδο που είχε διακοπεί η έντυπη έκδοση της «Κ». Την περασμένη Δευτέρα οι υπουργοί της τρόικας εσωτερικού (Τσακαλώτος, Σταθάκης, Χουλιαράκης) πήγαν στις Βρυξέλλες για να συναντηθούν με τον επίτροπο Μοσκοβισί και να προετοιμάσουν τις επόμενες αξιολογήσεις. Η συνάντηση ήταν άτυπη και η Κομισιόν ή ο επίτροπος απαξίωσαν να εκδώσουν οποιαδήποτε ανακοίνωση. Εξέδωσε όμως non paper («άτυπη ενημέρωση») ο Τσακαλώτος, στην οποία μεταξύ των άλλων διαβάζουμε ότι: «Και οι δύο πλευρές θεωρούν σημαντικό να υπάρξει **εξειδίκευση όλων των μέτρων αναδιάρθρωσης του χρέους, πριν το τέλος του χρόνου**, προκειμένου να δοθεί σαφές μήνυμα στις αγορές για τη βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους».

Είναι ο εύσχημος τρόπος αναφοράς στην απόφαση του Eurogroup της 24ης Μάη του 2016. Τι λέει αυτή η απόφαση; Οτι επί της ουσίας το Eurogroup θα ασχοληθεί ξανά με το ελληνικό χρέος μετά την ολοκλήρωση του τρίτου Μνημονίου, δηλαδή το πρώτο εξάμηνο του 2019. Εως τότε θα γίνουν κάποιες κινήσεις βραχυπρόθεσμου χαρακτήρα, οι οποίες σε κάθε περίπτωση δε θ' αλλάξουν το προφίλ του χρέους, ούτε θα το καταστήσουν βιώσιμο, δεδομένου ότι ούτε τις λήξεις θα μεταθέσουν στο απώτερο μέλλον ούτε το ύψος των επιτοκίων θα αλλάξουν. Και βέβαια, στις «αγορές» δεν βοσκούν κουτορνήθια για να φάνε τα παραμυθάκια του Τσακαλώτου. Αυτά είναι για εσωτερική κατανάλωση και μόνο (από το στενό συριζικό ακροατήριο).

Το μόνο βέβαιο είναι ότι οι Τσιπραίοι κάθισαν στα κιλά τους και μιλούν πλέον για εξειδίκευση των μέτρων που έχουν αποφασιστεί και όχι για νέα μέτρα που θα αφορούν το χρέος.

Κουτοπονηριές

«Το ΦΕΚ είναι μια **διαδικασία ρουτίνας**, η οποία επικαιροποιεί τα περιουσιακά στοιχεία του Δημοσίου που βρίσκονται αυτή τη στιγμή στο ΤΑΙΠΕΔ. Αυτά είχαν περάσει από τις κυβερνήσεις Σαμαρά-Βενιζέλου, κάποια ήδη έχουν αρχίσει και φεύγουν. Με τη συγκρότηση του νέου υπερταμείου, θεωρώ ότι το 17% μαζί με το υπόλοιπο θα πρέπει να πάει στον πυλώνα της αξιοποίησης στα πλαίσια του νέου υπερταμείου». Ετσι απάντησε ο Σκουρλέτης όταν σε ραδιοφωνική του συνέντευξη (Real FM, Δευτέρα, 29.8.16) του επισημάνθηκε ότι υπάρχει το ΦΕΚ της 25ης Μάη που «έχει εγκρίνει την πώληση του 17% της ΔΕΗ που έχει ήδη περάσει στο ΤΑΙΠΕΔ».

Η πραγματικότητα δεν αλλάζει με κουτοπονηριές. Μπορεί ο δημοσιογράφος (Στραβελάκης) να μην ξέρει την τύφλα του ή να μην ήθελε να στριμώξει τον Σκουρλέτη, όμως στις 25 Μάη δεν έγινε κάποια επικαιροποίηση ρουτίνας, αλλά πάρθηκε μια νυχτερινή απόφαση καθ' υπαγόρευση των ιμπεριαλιστών δανειστών που δε γουστάρizαν τις παρόλες τύπου Σκουρλέτη και ήθελαν μια ακόμα εξευτελιστική για τη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ επιβεβαίωση των προς ιδιωτικοποίηση φιλέτων της κρατικής περιουσίας. Και η επιβεβαίωση αυτή αναφέρει συγκεκριμένα, ρητά και κατηγορηματικά, όπως μπορείτε να διαβάσετε και στη φωτογραφία της σελίδας του ΦΕΚ που δημοσιεύουμε: «*Πώληση του 17% των μετοχών της ΔΕΗ, ενδεχομένως το 2016*». Μπορεί ο Σκουρλέτης να λέει ό,τι μπουρδα θέλει (για να μένει ο ίδιος στο απυρόβλητο), όμως η «μέθοδος αξιοποίησης» για το 17% της ΔΕΗ, που έχει περάσει από παλαιότερα στο ΤΑΙΠΕΔ, είναι η πώληση και όχι η μεταβίβαση στο νέο Ταμείο.

Πιο γρήγορα οι εντολές!

Σύμφωνα με το non paper του Τσακαλώτου, στη συνάντηση με τον Μοσκοβισί αποφασίστηκε «να δημιουργηθεί ένα “κόκκινο τηλέφωνο” (crisis management) για απευθείας επικοινωνία μεταξύ Αθήνας και Βρυξελλών, προκειμένου να επιλύονται άμεσα τυχόν θέματα που ανακύπτουν. Και αυτό γιατί υπάρχουν μεγάλα περιθώρια βελτίωσης συνεργασίας και πρέπει να αξιοποιηθούν».

Ποιοι θα επικοινωνούν με το «κόκκινο τηλέφωνο»; Ας πούμε ότι από την Αθήνα θα είναι ο Τσακαλώτος. Από τις Βρυξέλλες ποιος θα είναι; Ο πρόεδρος Γιούνκερ; Ο αρμόδιος αντιπρόεδρος Ντομπρόβσκι; Ο επίτροπος Μοσκοβισί; 'Η ο αρμόδιος γενικός διευθυντής (και πρώην μέλος της τρόικας) Κοστέλο; Στις Βρυξέλλες δεν κατοικοεδρεύει κάποια παρέα, αλλά ένας πολυπλόκαμος γραφειοκρατικός μηχανισμός, ο οποίος εκτός από τη δική του πολυπλοκότητα έχει και την υποχρέωση να μην ενεργεί ερήμην του Συμβουλίου (στο οποίο προεδρεύει ο Ντεϊσελμπλουμ) και επί της ουσίας ερήμην του γερμανογαλλικού άξονα και ιδιαίτερα του γερμανικού υπουργείου Οικονομικών.

Επομένως, το μόνο που μπορεί να κάνει το «κόκκινο τηλέφωνο» είναι να μεταφέρει πιο γρήγορα τις εντολές προς τους Κουισλινγκ της Αθήνας. Και μάλλον Τσακαλώτος και Μοσκοβισί θα συνομιλούν μ' αυτό και ο πρώτος θα λέει τον πόνο του στο δεύτερο. Όταν υπάρχει εμπλοκή, μόνο ο Σόιμπλε μπορεί να δώσει τη λύση. Κι αυτός δε στήνει «κόκκινο τηλέφωνο» με τον Τσακαλώτο.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Μπίζνα είναι

Ο πυγμάχος είναι στριμωγμένος στη γωνία του ρινγκ και δέχεται απανωτά χτυπήματα από τον αντίπαλο. Προσπαθεί να αντιδράσει αλλά κάθε δικό του χτύπημα το διαδέχονται δυνατότερα από τον αντίπαλο. Ο διαιτητής δεν κάνει το παραμικρό για να τον βοηθήσει και το νок άουτ δείχνει αναπόφευκτο. Η συγκεκριμένη περιγραφή ενός αγώνα μποξ αντικατοπτρίζει αυτά που διαδραματίζονται τις τελευταίες μέρες στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο.

Η διοίκηση της ΕΠΟ έχει χάσει κάθε σύμμαχο, οι αξιωματούχοι της ΦΙΦΑ και της ΟΥΕΦΑ που ήρθαν στη χώρα μας επί της ουσίας τάχθηκαν υπέρ του Κοντονή, η δικαστική εξέλιξη στο σκάνδαλο της Κάρτας Υγείας των ποδοσφαιριστών έφερε μέλη της διοίκησης της ΕΠΟ στη θέση των κατηγορούμενων σε βαθμό κακουργήματος και όλα δείχνουν ότι ο Γκιρτζίκης και η παρέα του σύντομα θα είναι παρελθόν για το ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Το τελευταίο «επεισόδιο» του σίριαλ «Κοντονής εναντίον ΕΠΟ» παίχτηκε την τρέχουσα βδομάδα και επιβεβαίωσε την εκτίμηση που κάναμε το προηγούμενο διάστημα, ότι ο υφυπουργός -με τη σύμφωνη γνώμη των ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ- θα αλλάξει τη σημερινή διοίκηση.

Η διοίκηση της ΕΠΟ ανέβαλε την τελευταία στιγμή τη συνάντηση με το κλιμάκιο των διεθνών ομοσπονδιών, στην οποία θα συμμετείχαν και οι ομάδες της Λίγκας για να συζητήσουν την εφαρμογή του ισπανικού μοντέλου για τη διαίτησία στο ελληνικό πρωτάθλημα. Η εξέλιξη αυτή εξόργισε το κλιμάκιο της ΦΙΦΑ, το οποίο πριν αναχωρήσει συναντήθηκε με τον Κοντονή, χωρίς όμως να ανακοινωθεί το περιεχόμενο της συνάντησης που κράτησε περίπου μιάμιση ώρα. Αν κρίνουμε όμως από τις δηλώσεις κύκλων του Κοντονή, ότι δεν έχουν εξαλειφθεί οι λόγοι που επέβαλαν την αναβολή του πρωταθλήματος, την οποία σύνδεσαν εμμέσως πλην σαφώς με την παραίτηση της διοίκησης της ΕΠΟ, μπορούμε να εικάσουμε ότι ο Κοντονής πήρε το πράσινο φως για να κρατήσει σκληρή στάση απέναντι στον Γκιρτζίκη και την παρέα του.

Εν αναμονή του επόμενου «επεισοδίου», κλείνουμε με την απαραίτητη επισήμανση ότι το όλο σκηνικό που έχει στηθεί και το σίριαλ που βλέπουμε να διαδραματίζεται δεν έχουν καμία απολύτως σχέση με την «κάθαρση» στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Αλλαγή του διαχειριστή του συστήματος που θα ελέγχει το παρασκήνιο αφορά και τίποτα περισσότερο, όσο και αν τα συριζαϊκά παπαγαλάκια προσπαθούν να μας πείσουν ότι ο Κοντονής παλεύει νυχθημερόν για να αποκαταστήσει τη χαμένη τιμή του ελληνικού ποδοσφαίρου. Καπιταλιστική μπίζνα είναι το επαγγελματικό ποδόσφαιρο, στόχος είναι το μέγιστο κέρδος και για να φτάσουν οι καπιταλιστές στο συγκεκριμένο στόχο θα χρησιμοποιήσουν όλα τα μέσα, θεμιτά και αθέμιτα.

Αλληλεγγύη στα όπλα της Παλαιστινιακής Αντίστασης

Η φωτογραφία είναι αποκαλυπτική αλλά αδυνατεί να περιγράψει την πραγματικότητα. Για μια ακόμη φορά, οι οπαδοί της Σέλτικ, αδιαφορώντας για τις αυστηρές ντιρεκτίβες της ΟΥΕΦΑ, έγραψαν στο ριπαίο τους το δόγμα «No Politics» και εκδήλωσαν έμπρακτα της αλληλεγγύη τους στον παλαιστινιακό λαό. Με αφορμή τον αγώνα της ομάδας τους κόντρα στην ισραηλινή Μπερ Σεβά, η οποία είναι ομάδα περιοχής που κατοικείται από έποικους, μετέτρεψαν τον αγώνα για τα προκριματικά του Champions League σε πολιτική συγκέντρωση αλληλεγγύης.

Ολόκληρο το πέταλο των οργανωμένων οπαδών καλύφθηκε από παλαιστινιακές σημαίες και πανό με συνθήματα υπέρ της Παλαιστίνης, ενώ εκατοντάδες παλαιστινιακές σημαίες υπήρχαν και στις υπόλοιπες εξέδρες, μετατρέποντας το γήπεδο σε... Γάζα, ενώ έξω από το γήπεδο οι οργανωμένοι οπαδοί της Σέλτικ μοίραζαν κείμενο που εξηγούσε τους λόγους που τους ώθησαν σε αυτή την ενέργεια. Αν και παρόμοιες εκδηλώσεις αλληλεγγύης στο ίδιο γήπεδο έχουν γίνει και στο παρελθόν, ακόμα και σε αγώνα του Champions League κόντρα στη Ρέικιαβικ, με αφορμή την επίθεση των σιωνιστών στη Λωρίδα της Γάζας (η σκωτζέζικη ομάδα είχε τιμωρηθεί τότε με πρόστιμο 15.000 ευρώ), η συγκεκριμένη ξεπέρασε κάθε προηγούμενο και επιβεβαίωσε τους φόβους της ΟΥΕΦΑ.

Η ευρωπαϊκή ομοσπονδία είχε χαρακτηρίσει τον συγκεκριμένο αγώνα υψηλού κινδύνου και είχε κάνει συστάσεις στη διοίκηση της Σέλτικ, όμως κρίνοντας εκ του αποτελέσματος

οι νουθεσίες της δεν έπιασαν τόπο. Στο γήπεδο υπήρχε πολυμελές κλιμάκιο της ΟΥΕΦΑ για να ελέγξει την κατάσταση, να αποτρέψει τυχόν επεισόδια και να διαπιστώσει «αποκλίσεις» από την επίσημη γραμμή, όμως η απάντηση των οπαδών της Σέλτικ ήταν δυναμική, εξόχως πολιτική και χωρίς «παρεκτροπές», γεγονός που έκανε ακόμη πιο δύσκολη τη θέση της ΟΥΕΦΑ, η οποία πλέον ήταν αναγκασμένη να τιμωρήσει τη Σέλτικ όχι για οπαδική βία, αλλά για πολιτικούς λόγους.

Όμως οι εκπλήξεις από τους Κέλτες δεν σταμάτησαν στα όσα διαδραματίστηκαν κατά την διάρκεια του αγώνα με την Μπερ Σεβά. Η ΟΥΕΦΑ τιμώρησε τη Σέλτικ για τη συμπεριφορά των οπαδών της με πρόστιμο 40.000 ευρώ, αλλά και πάλι το αποτέλεσμα ήταν εκ διαμέτρου αντίθετο με τις επιδιώξεις της. Στην ανακοίνωση της ΟΥΕΦΑ οι οπαδοί της Σέλτικ απάντησαν με μια δική τους ανακοίνωση, στην οποία έλεγαν ότι ξεκινούν έρανο για να μαζέψουν χρήματα τουλάχιστον όσο το πρόστιμο και να τα δωρίσουν σε παλαιστινιακές οργανώσεις. Η αντίδραση ήταν άμεση, πρωτότυπη και ιδιαίτερα ουσιαστική. Το αποτέλεσμα είναι εντυπωσιακό. Μέχρι την περασμένη Τρίτη είχαν μαζέ-

ψει (σύμφωνα με τον Guardian) περισσότερα από 130.000 ευρώ, τα οποία άρχισαν να τα στέλνουν στην Παλαιστίνη. Στο διαδίκτυο υπάρχει βίντεο από το Lajee Centre, κέντρο που φιλοξενεί παιδιά πρόσφυγες στη Βηθλεέμ, που ευχαριστεί τους σκωτσέζους οπαδούς για την προσφορά τους, ενώ ανάλογες ενέργειες αναμένονται και από άλλες οργανώσεις που έχουν λάβει βοήθεια.

Στο σημείο αυτό είναι αναγκαία μια μικρή παρένθεση που δείχνει εκτός των άλλων και τη διαφορά ήθους. Οι Κέλτες έκαναν μια δυναμική πράξη αλληλεγγύης, χωρίς να δημιουργήσουν το παραμικρό πρόβλημα στους παίκτες της Μπερ Σεβά (εκτός από το ψυχολογικό να παίζουν βλέποντας να κυματίζουν οι παλαιστινιακές σημαίες). Αν κρίνουμε από το ρεπορτάζ του αγώνα ρεβάνς, όπως το διαβάσαμε στα αθλητικά sites, η κατάσταση ήταν εντελώς διαφορετική. Όλες οι ανταποκρίσεις έλεγαν ότι η Σέλτικ γύρισε από την κόλαση και ότι κατάφερε να πάρει την πρόκριση (στον πρώτο αγώνα είχε κερδίσει 5-2 και στη ρεβάνς έχασε 2-0) παρά το κλίμα τρομοκρατίας που επικρατούσε στο γήπεδο και το «σπρώξιμο» της Μπερ Σεβά από το διαιτητή. Όσο και αν ψάξαμε δεν καταφέραμε να βρούμε αν η ισραηλινή ομάδα παραπέμπεται για τιμωρία και αυτό δείχνει ότι στις προτεραιότητες της ΟΥΕΦΑ η εφαρμογή του «No Politics» είναι μάλλον πιο πάνω από την καταπολέμηση της οπαδικής βίας.

Κος Πάπιας
 papias@ekseggersi.gr

ΥΓ. Ενα γύρο πριν από την αναμέτρηση Σέλτικ - Μπερ Σεβά έγινε η αναμέτρηση Ολυμπιακός - Μπερ Σεβά. Στο γήπεδο των ερυθρόλευκων δε σηκώθηκε ούτε μια παλαιστινιακή σημαία! Μια ακόμα απόδειξη ότι ο Μαρινάκης έχει επιβάλει στους ερυθρόλευκους οπαδούς το δόγμα του «No Politics». Η σύγκριση με την εικόνα στο σκωτσέζικο γήπεδο είναι αναπόφευκτη και δείχνει την ξεφτίλα των ερυθρόλευκων οπαδών.

ΣΙΝΕΜΑ

ΤΖΟΝ ΚΑΡΝΕΪ

Sing Street

Δεκαετία του '80. Δουβλίνο. Ενώ οικονομικά προβλήματα δασατίζουν πολλούς Δουβλινέζους, κύματα μεταναστών κατευθύνονται καθημερινά προς το Λονδίνο και αλλού και ο καθολικισμός προσπαθεί να επιβάλλει το συντηρητισμό του, εμφανίζονται τα μουσικά βίντεο. Ο Τζον Κάρνεϊ μας καλωσορίζει στη δεκαετία των έιτις...

Ο 15χρονος Κόννορ αναγκάζεται να αντιμετωπίζει καθημερινά τόσο το οπισθοδρομικό πλαίσιο του καινούριου καθολικού του σχολείου (οι γονείς του άλλαξαν το σχολείο του λόγω οικονομικών προβλημάτων) όσο και τις άνευ λόγου και αιτίας επιθετικές συμπεριφορές πολλών συμμαθητών του. Η οικογένειά του περνάει κρίση, καθώς οι γονείς του είναι σε διαδικασία χωρισμού. Ο Κόννορ γνωρίζει τον έρωτα στο πρόσωπο της Ράφιν, η οποία θέλει να πάει στο Λονδίνο για να γίνει μοντέλο. Ο Κόννορ για να την εντυπωσιάσει θα φτιάξει συγκρότημα (τους Sing Street), υπό την καθοδήγηση του μέντορά του, του μεγαλύτερου αδερφού του.

Ο σκηνοθέτης πετυχαίνει να κάνει μια όμορφη ταινία για την εφηβεία. Καταφέρνει να πιάσει τις περισσότερες αγωνίες της εφηβείας, που προκύπτουν γύρω από την ταυτότητα, τις σχέσεις με τους γονείς, τις σχέσεις με τους συνομηλίκους, την κοινωνική επιβίωση, τον έρωτα, τα όνειρα για το μέλλον. Ταυτόχρονα όμως, κι αυτό είναι πιο σημαντικό, ο σκηνοθέτης φτιάχνει ένα παζλ της δουβλινέζικης κοινωνίας την εποχή εκείνη. Μέσα από μια σειρά λεπτομέρειες φαινομενικά ενδεχομένως περιττές, πιάνει τον παλμό και μας περνά μέσα από δρόμους νοσταλγικούς και ενίοτε αφελείς ή ναίφ, θυμίζοντάς μας κομμάτια του πρόσφατου παρελθόντος, προσδίδοντάς τους μια γοητεία.

ΦΡΑΝΣΙΣΚΟ ΒΕΡΟΝΕ

Ο δρόμος για τη Λα Παζ

Μια τυπική ταινία δρόμου που φιλοδοξεί να μας ταξιδέψει στη Λατινική Αμερική. Ο Σεμπάστιαν και η φίλη του μετακομίζουν σε νέο διαμέρισμα στο Μπουένος Αιρες. Το τηλέφωνο του διαμερίσματος εκεί ανήκει σε μια εταιρία μεταφορών, γεγονός που ο Σεμπάστιαν εκμεταλλεύεται. Πνιγμένος από τις οικονομικές του δυσκολίες, θα δεχτεί να δουλεύει ως παράνομος ταξιδιτζής. Μια μέρα, ένας πελάτης θα του ζητήσει να τον πάει στη Λα Παζ της Βολιβίας, ώστε από εκεί να συνεχίσει το ταξίδι του προς τη Μέκκα. Ο Σεμπάστιαν δέχεται και ξεκινούν το ταξίδι τους. Μαζί τους ταξιδεύουμε κι εμείς στη λατινοαμερικανική γη.

Διανύοντας τόσα χιλιόμετρα, ο σκηνοθέτης βρίσκει την ευκαιρία να προβληματιστεί πάνω σε διάφορα ζητήματα. Ερωτήματα πάνω στη διαφορετικότητα που προκύπτει από την κουλτούρα, τη θρησκεία, ή ακόμα και... την ηλικία και τα προσωπικά βάρη που καθένας καλείται να ξεφορτωθεί, τις κομφορμιστικές τάσεις, τα χαμένα αργεντινικά όνειρα κλπ. Ο σκηνοθέτης προσπαθεί να μας συγκινήσει συνδυάζοντας το δρόμο και ό,τι αυτό συνεπάγεται με μια διάθεση ανάλαφρου προβληματισμού και συγκίνησης, που προκύπτουν από την περίεργη συνύπαρξη δυο εντελώς διαφορετικού τύπου ανθρώπων.

Ο πρωτοεμφανιζόμενος στην οικογένεια των μεγάλου μήκους ταινιών αργεντινός σκηνοθέτης καταφέρνει να φτιάξει ένα συ-

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Ομως και κάτω από εμάς ακόμα υπάρχουν κι άλλα επίπεδα, και κάτω απ' αυτά φαίνεται πως κι άλλα επίπεδα είναι, όπου εμάς τους δύστυχους υπάρχουν άνθρωποι που ευτυχισμένους μας λένε.

(Μπ. Μπρεχτ: «Ομως και κάτω από εμάς ακόμα»)

► Άλλα αντ' άλλων ή τρικυμία στο κρανίο: Οι κινήσεις της συγκυβέρνησης «στη φορολογία και την ενημέρωση ως την παιδεία» έχουν ως «υπόδειγμα» τον «λιμό στην Ουκρανία την δεκαετία του '30». Τώρα αν τους πεις (ΤΑ ΝΕΑ, 3/8/2016 σελ. 2, «ΤΟ ΑΡΘΡΟ») ότι ο Τσίπρας ούτε μια τρίχα από τα αρθρίδια του Ιωσήφ Βησαριόνοβιτς θα θυμώσουν... (μάλι-στα, κύριε Σ. Π. Ψυχάρη).

► Μ' αρέσει να μη λέω πολλά.

► «Κόπωση των νοικοκυριών» ονομάζει τη φορολογική αφαίμαξη η «συμπολιτευόμενη αντιπολίτευση» - kathimerini.gr/872450/article/oikonomia/ellhniki-oikonomia/91-dis-oiplhrwmes-forwn-ews-to-telos-toy-etoys.

► «Ικανοποίηση για τις αφίξεις, προβληματισμός για τα έσοδα» (kathimerini.gr/872456/article/oikonomia/ellhniki-oikonomia/ikanopoihsh-giatis-afixeis-provlimatismos-gia-ta-esoda). Δηλαδή ήρθαν, είδαν και... ΔΕΝ ξόδεψαν.

► Φιλέτα πωλούνται από δω, φιλέτα πωλούνται από κει και μεις σκάσε και τρώγε... λαρδί.

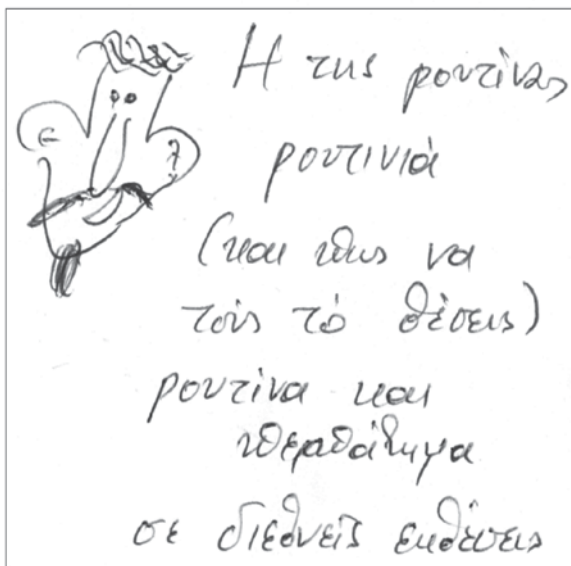
► Βρετανικό Εργατικό Κόμμα: ο Κόρμπιν, του Σμιθ;

► «Αρωγός» του Φίλη ο Αλαφούζος; «Κύριο άρθρο - Εκπαιδευτικά ζητήματα», kathimerini.gr/872517/opinion/epikairothta/politikh/ekpaideytika-systhmata.

► Σαν να μην πέρασε μια μέρα.

► «Επίσης θεμιτή θα είναι και η επιδίωξη των κομμάτων του Κέντρου, συγκεντρώνοντων εις ένα, δύο ή και τρία σχήματα, να διεκδικήσουν την εξασφάλιση της εμπιστοσύνης της πλειοψηφίας του λαού, ώστε αυτοδυνάμως να κυβερνήσουν την χώραν και να εφαρμόσουν το πρόγραμμά των. Τοιαύτην

νεκτικό κινηματογραφικό σύμπαν, το οποίο δεν περνά αδιάφορο. Κάποιες αδυναμίες του όμως δεν επιτρέπουν στην ταινία να απογειωθεί. Σεναριακές ευκολίες, κλισέ και απλουστεύσεις, που ενίοτε οριακά δεν καταλήγουν προσβλητικές (όπως η κάπως φολκlorική παρουσίαση της μουσουλμανικής μειονότητας της Αργεντινής), δεν μας επιτρέπουν να αντιμετωπίσουμε την ταινία με ενθουσιασμό.

Ριχάρδος ο Τρόντοκρδος

επιδίωξιν έχει τελικώς και η ΕΔΑ». «Επιστολή του Προέδρου της ΕΔΑ κ. Ι. ΠΑΣΑΛΙΔΗ προς τους αρχηγούς των κομμάτων της αντιπολιτεύσεως (16 Αυγούστου 1960)», στο «Ο δρόμος για την αλλαγή» έκδοση της ΕΔΑ, Σεπτέμβριος 1960.

► Ο δρόμος που τραβάμε είν' αδιάβατος (Ν.Π.).

► Η εταιρία είναι η BHS (British Home Stores). Ετών 88. Τίτλοι τέλους. Επωλήθη αντί μιας (1) λίρας από τον ιδιοκτήτη της Λόρδο Φίλιπ Γκριν (ο οποίος επιμελώς αποφεύγει να καταβάλει φόρους). Πάνω από ποίους κρέμεται η δαμόκλειος σπάθη (της ανεργίας); Φυσικά, τους 11.000 υπαλλήλους-εργάτες... (morningstaronline.co.uk/a-3ce8-After-88-years-BHS-closes-for-the-last-time-V8MiSFmLTcs).

► «Οι οικογένειες στην Βρετανία θα πληρώσουν φόρους πάνω από 800.000 λίρες στερλίνες στη διάρκεια της ζωής τους - ποσό που είναι ίσο με μισθούς 20 ετών» - η (αστι-

Αυτός που αγωνίζεται μπορεί να χάσει, όμως αυτός που δεν αγωνίζεται ήδη έχει χάσει. (Ευγένιος Μπερτόλδος Φρειδερίκος Μπρεχτ)

Σκαφάτοι Σκοτώνουν

politik/inland/kritik-aus-der-spd-fuehrende-cdu-politiker-wollen-merkel-auch-2017-als-kauszlerkandidatin-14410167.html). Κριτική του SPD στην σύμμαχο; Κι επειδή η (αστική) πολιτική άλλα δείχνει, η κυρία Μέρκελ από καγκελαρία μην καταλήξει στα είδη... κιγκαλερίας...

► Μη φοβάστε τόσο πολύ το θάνατο, όσο μια ανεπαρκής ζωή.

► Σαν εύρεις στο σκοτάδι δρόμο, πρόσεχε, τα βήματά σου πού θα σε βγάλουν.

► «Μπάρμπα στην Κορώνη»: ανευθρίαστα ο Θ. Καρτερός χρησιμοποιεί στη θέση της το «μπάρμπα στη Μακρόνησο» και διατείνεται ότι έχει σχέση ο Σύριζα με τον Μαρξ. Φυσικά, ουδὼλως ασχολείται με το «μεδούλι» αλλά με την (υπαρκτή) διαφθορά. (avg1.gr/article/10811/7390196/eiches-mparmpa-ste-makroneso).

► «Υμνος» στον εκ των αρχιρεβιζιονιστών Λ. Κύρκο το γραφτό του Κ. Ζαχαριάδη στην ηλεκτρονική έκδοση της «Αυγής» (28 Αυγούστου 2016). Εννοείται πως λέξεις σαν την (απεΐρου κάλλους...) ΕΑΔΕ της «μεταπολίτευσης» («Εθνική Αντιδικτατορική Δημοκρατική Ενότητα»), που «αγκάλιαζε» την Δεξιά, δεν υπάρχουν στο... πόνημα του κ. Κ.Ζ. Μόνο η (γνωστή) φουσαρμόνικα προσπαθεί (εις μάτην) να προσδώσει κάποια αίσλη στο παρελθόν του κυρ-Λεωνίδα...

► Ω, καιροί, ω, ήθη!

► «Επικούρηση» - λέξη του ΒΗΜΑΤΟΣ (επική ούρηση...)

► Quatro stagioni (Α.Β.)
Βασίλης

Οργή και αηδία

Ενα ταχύπλοο νταβραντισμένων αστών κόβει στα δύο μια λάντζα που κουβαλούσε κοσμάκη σ' ένα νησί, σκοτώνοντας τέσσερις ανθρώπους και ρίχνοντας τους υπόλοιπους στη θάλασσα. Σα να μην τρέχει τίποτα, οι επιβάτες του ταχύπλου (όποιοι κι αν ήταν αυτοί), αδιαφορούν για το ναυάγιο που προκάλεσαν και το μόνο για το οποίο ενδιαφέρονται είναι η δραπέτευσή τους από το χώρο του ναυτικού ατυχήματος που προκάλεσαν. Φωνάζουν άλλο σκάφος και μετεπιβιβάζονται με όλη τους την άνεση σ' αυτό, εξακολουθώντας ν' αδιαφορούν για τους ναυαγούς.

Αν η σύγκρουση των δύο σκαφών μπορεί να αποδοθεί σε εγκληματική αμέλεια, η εγκατάλειψη των ναυαγών και η οργάνωση της δραπετεύσεως των δραστών είναι έγκλημα με εγκληματίες όλους όσοι συμμετείχαν σ' αυτή.

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Μεγάλη Θρησκευτική Πανήγυρις...

Επηξαν και πάλι οι επαρχιακοί δρόμοι από το αφισομάνι που ανήγγειλε τις... Μεγάλες Θρησκευτικές Πανηγύρεις. Την τιμητική τους είχαν, φυσικά, η «Μεταμόρφωσις του Σωτήρος» και η «Κοίμησις της Θεοτόκου», όμως και δευτεράντζες της αγιοσύνης γιορτάστηκαν, προκειμένου να γίνει η «πανήγυρις». Γιατί αυτός ήταν ο στόχος. Οι αφίσες, άλλωστε, δεν είχαν χριστιανικές εικόνες, αλλά εικόνες αρτιστών της πίστας με εξωτικά ονόματα και προτεταμένα τα μπούστα ή/και τους γλουτούς. Όμως ο τίτλος, τίτλος. Δεν έγραφε «η Γωγώ Ρωμαίου στα Κωλομπουρδαίικα Αχαΐας» ή «η Σαμπρίνα στα Μπουρδελαίικα Ηλείας», αλλά «Μεγάλη Θρησκευτική Πανήγυρις της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού» και από κάτω είχε τη φωτογραφία της... πολλά υποσχόμενης αηδού. Και βέβαια, η Εκκλησία δεν ενοχλείται. Διότι οι αηδοί τραβάνε πελατεία και για τα δικά της μαγαζιά. Πάει ο άνθρωπος ν' «ακούσει» τη Γωγώ Ρωμαίου στα Κωλομπουρδαίικα Αχαΐας και σαν καλός χριστιανός περνάει πρώτα από την εκκλησία να προσκυνήσει και ν' αφήσει τον οβολό του. Πρώτα η ψυχική ανάταση, μετά το οφθαλμόλουτρο και ο ανεκπλήρωτος νταλκάς.

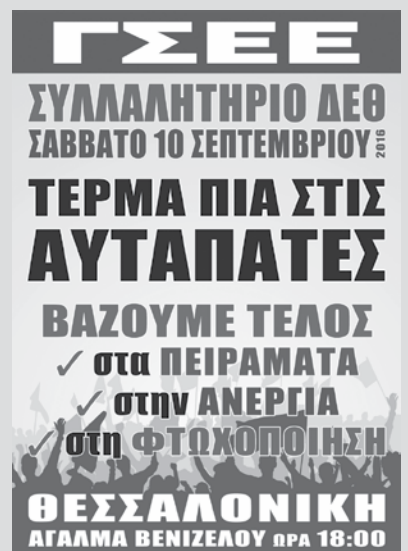
◆ Στο κτίριο της Νομικής, στη Σόλωνος, είναι γραμμένο το σύνθημα. Ανάλογου περιεχομένου συνθήματα είναι διάσπαρτα στη γύρω περιοχή (Σόλωνος, Ακαδημίας, Πανεπιστημίου), σημάδι του ότι οι οπαδοί της συγκεκριμένης ιδεολογικής λόξας δεν μένουν αδρανείς. Ευτυχώς που στην πλειοψηφία τους οι αναγνώστες των εν λόγω συνθημάτων δεν καταλαβαίνουν «τι θέλει να πει ο ποιητής» κι έτσι η σύγχυση περιορίζεται σ' ένα πολύ στενό κύκλο. Δεν νομίζουμε, άλλωστε, ότι ενδιαφέρονται για επέκταση των ιδεών τους οι εν λόγω. Ο ελιτισμός και η αυτοαναφορικότητα συντρώφευαν πάντοτε τέτοια ρεύματα.

◆ Κρίση χωρίς καταστολή - Μπουγάτσα χωρίς κρέμα (σύνθημα σε τοίχο στο Χαλάνδρι, με υπογραφή αστέρι)

Θεσσαλονικίος ο συνθηματογράφος, άφησε τα διαπιστευτήριά του στον τοίχο του Χαλανδρίου. Δεν ξέρουμε αν θέλησε να κάνει χιούμορ ή αν ανήκει στην κατηγορία εκείνων των Θεσσαλονικιών που παραγγέλνουν σουβλάκι στην Ομόνοια και κοιτάζουν με απορία το τυλιγμένο σε πίτα που τους δίνει ο αλβανός μάστορας.

◆ Η αφίσα της ΓΣΕΕ για το συλλαγήριο στη ΔΕΘ το επόμενο Σάββατο ανήκει στην κατηγορία των αφισών που σχολιάσαμε στην αρχή της στήλης: «Μεγάλη Θρησκευτική Πανήγυρις»!

Με τη διαφορά ότι αυτοί που οργανώνουν τις «μεγάλες θρησκευτικές πανηγύρεις» φροντίζουν τη μια χρονιά να φέρουν Γωγώ Ρωμαίου και την επόμενη Σαμπρίνα (κάνουν δηλαδή το απαραίτητο ροτέισον σε αηδούς, για να μη φύγει η πελατεία από τα Κωλομπουρδαίικα και συνωστιστεί στα Μπουρδελαίικα), ενώ οι αστογραφειοκράτες μοστράρουν κάθε χρόνο τα ίδια αποκρουστικά πρόσωπα με τον ίδιο ψεύτικο λόγο.

Περσινά ξινά σταφύλια. Η άσκηση δίωξης κατά του πρώην προέδρου της ΕΛΣΤΑΤ Ανδρέα Γεωργίου κρατάει από το 2013. Την έκανε ο τότε οικονομικός εισαγγελέας Πεπόνης, που από το ΠΑΣΟΚ χαρακτηρίστηκε ως εντολοδόχος της Δεξιάς. Και τότε η Eurostat είχε σπεύσει να υψώσει πλέγμα προστασίας γύρω από τον εκλεκτό της (που ο Γ. Παπακωνσταντίνου τον είχε φέρει κατευθείαν από το ΔΝΤ), δηλώνοντας ότι τα στοιχεία ήταν έγκυρα και είχαν την έγκρισή της. Επί της ουσίας δεν υπάρχει κάτι καινούργιο, κάτι το

τις δύο συγκυβερνήσεις του Σαμαρά, ούτε από τις δύο συγκυβερνήσεις του Τσίπρα), πώς θα μπορούσε να καταδικαστεί ο Γεωργίου; Θα αθωθεί πανηγυρικά με συνοπτικές διαδικασίες. Φαντάζεστε τον συνωμοσιολόγο Καμμένο να πηγαίνει στο δικαστήριο και να καταθέτει ότι ο Γεωργίου «μαϊμούδισε» τα στοιχεία, αλλά η κυβέρνησή του τα έχει δεχτεί ως σωστά σε όλες τις συμφωνίες που έχει κάνει και τα χρησιμοποιεί ως βάση για την κατάρτιση του κρατικού προϋπολογισμού και του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιο-

Η Κομισιόν απαιτεί υπακοή

διαφορετικό στη στάση των Βρυξελλών. Πολιτικό είναι το θέμα που δημιουργείται με την ωμή παρέμβαση της Κομισιόν και ως τέτοιο κάθε άλλο παρά στερείται σημασίας.

Γράφαμε σε ένα σχόλιο μας το Γενάρη του 2013, όταν ο οικονομικός εισαγγελέας άσκησε δίωξη στον Γεωργίου: «Ποιο δικαστήριο, λοιπόν, θα τολμήσει να δικάσει τον Γεωργίου; Ας λένε ό,τι θέλουν τα πρώην μέλη του ΔΣ της ΕΛΣΤΑΤ (κυρίως ο πρώην αντιπρόεδρος Ν. Λογοθέτης και το πρώην μέλος Ζ. Γεωργαντά). Ο Γεωργίου έχει και πολιτική κάλυψη και κυρίως κάλυψη από τις Βρυξέλλες. Θα πει ο ΣΥΡΙΖΑ τα δικά του, θα δώσει τα ρέστα του ο Καμμένος, θα αντεπιτεθεί ο Γιωργάκης που αισθάνεται ότι στο στόχαστρο βρίσκεται ο ίδιος (γι' αυτό και ονομάτισε τους οικονομικούς εισαγγελείς ως... όργανα της Δεξιάς) και μετά από μερικές μέρες η υπόθεση θ' ακολουθήσει τη γνωστή ρουτίνα».

Να όμως που το θέμα επανέρχεται με μεγαλύτερη δριμύτητα τρία χρόνια μετά, καθώς αποφασίστηκε η παραπομπή του Γεωργίου σε δίκη και οι Βρυξέλλες ξιφούλκησαν κατά της κυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, απαιτώντας (επί της ουσίας) να παρέμβει και να σταματήσει τη δίωξη. Τρεις επιτροποι, όχι όποιοι κι όποιοι (ο αντιπρόεδρος και δεξί χέρι του Γιούνκερ, Β. Ντομπρόβσκις, ο επίτροπος Οικονομικών Π. Μοσκοβισί και η επίτροπος Απασχόλησης Μ. Τίσεν), απαίτησαν από τις ελληνικές αρχές «να αντιμετωπίσουν ενεργά και δημόσια την εσφαλμένη εντύπωση ότι τα δεδομένα υπέστησαν παραποίηση κατά την περίοδο 2010-2015 και να προστατεύσουν την ΕΛΣΤΑΤ και το προσωπικό της από παρόμοιους

αβάσιμους ισχυρισμούς»! «Η ανεξαρτησία της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής ΕΛΣΤΑΤ και η ποιότητα των στατιστικών είναι ουσιώδους σημασίας. Για την Επιτροπή και την Eurostat είναι απολύτως σαφές ότι τα δεδομένα σχετικά με το ελληνικό δημόσιο χρέος κατά την περίοδο 2010-2015 ήταν απολύτως αξιόπιστα και αναφέρθηκαν με ακρίβεια στην Eurostat», δήλωσε η Τίσεν.

Η αντίδραση του Μαξίμου ήταν αμήχανη. Η Γεροβασίλη ανακοίνωσε ότι ο υπουργός Οικονομικών έχει απαντήσει με επιστολή προς την Κομισιόν, στην οποία εκφράζει την έκπληξή του, για τον λόγο που εστάλη σε αυτόν επιστολή που αφορά υπόθεση από το 2010 και εξετάζεται από την ελληνική Δικαιοσύνη. Ενώ στην επιστολή η Κομισιόν διατυπώνει την πάγια αρχή της να μην σχολιάζει υποθέσεις που εκκρεμούν στη Δικαιοσύνη -μια αρχή την οποία και συμμερίζεται και ακολουθεί η ελληνική Κυβέρνηση- εντούτοις παρατηρείται μια αντίφαση μεταξύ αυτής της αρχής και της προτροπής στην ελληνική κυβέρνηση να πάρει θέση για το εάν τα στατιστικά στοιχεία του 2010 ήταν ή όχι έγκυρα, ανέφερε η Γεροβασίλη. Και η αμηχανία κορυφώθηκε με την εξής φράση της καραμπουζοκλούς κυβερνητικής εκπροσώπου: «Ο υπουργός Οικονομικών, στην επιστολή του, εξέφρασε την άποψη ότι αν η Κομισιόν έχει προνομιακή επιστημολογική θέση να κρίνει την υπόθεση (κάτι που δεν διεκδικεί ο ίδιος ο Υπουργός), τότε έχει την ηθική υποχρέωση να την καταθέσει στην ελληνική Δικαιοσύνη για να διευκολύνει το έργο της»!

Off the record, βέβαια, οι συριζαίοι έβγαζαν φωτιές από τα ρουθούνια, μιλώντας

για «πρωτοφανή ενέργεια της Κομισιόν», που «θέλει να προστατεύσει το δικό της άνθρωπο». Κι επειδή η ξεφτίλα στο επικοινωνιακό επίπεδο παρα ήταν μεγάλη, ανατέθηκε στον Βούτση, που δεν έχει άμεση επαφή με τις Βρυξέλλες όπως οι υπουργοί και επομένως μπορεί να πει καμιά κουβέντα παραπάνω, ν' ανεβάσει λίγο τους τόνους. Για να έρθει η απάντηση την περασμένη Δευτέρα από τον εκπρόσωπο του Γιούνκερ, Μ. Σχοινά, που με ιταμό ύφος προειδοποίησε την ελληνική κυβέρνηση να μην υποτιμήσει την επιστολή της Κομισιόν, η οποία «ήταν πολύ σαφής», και προανήγγειλε ότι το θέμα θα απασχολήσει και το Eurogroup του Σεπτεμβρίου! «Η Eurostat και η Επιτροπή είναι οι αρμόδιες αρχές», επεσήμανε ο Σχοινάς και πρόσθεσε ότι τόσο στην επιστολή όσο και στις δηλώσεις της επιτρόπου Τίσεν υπογραμμίζεται ότι η αξιοπιστία των ελληνικών στατιστικών στοιχείων της περιόδου 2010-2015 είναι «υπεράνω κάθε αμφιβολίας».

Φοβάται, άραγε, η Κομισιόν ότι θα υπάρξει αμφισβήτηση των στατιστικών στοιχείων που «επεξεργάστηκε» ο Γεωργίου; Τα στελέχη του οικονομικού επιτελείου της σημερινής κυβέρνησης δηλώνουν off the record ότι δεν έχουν αμφισβητήσει τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ και υπενθυμίζουν ότι όλοι οι προϋπολογισμοί από το 2012 και μετά έχουν βασιστεί στα στοιχεία που έδωσε ο Γεωργίου το 2010 και που ανέβασαν το έλλειμμα του 2009 πάνω από το 15%. Αν ήταν να αμφισβητηθούν αυτά τα στοιχεία, τότε θα τινάζοταν στον αέρα το ίδιο το Μνημόνιο και όλοι οι υπολογισμοί για το χρέος.

Αφού, λοιπόν, τα στοιχεία δεν αμφισβητήθηκαν απ' όλες τις κυβερνήσεις (ούτε από

νομικής πολιτικής; Θα γέλαγε και το παρδαλό κατσίκι. Και βέβαια, τα δικαστήρια -όταν έχουν στο εδώλιο ένα προβεβλημένο πρόσωπο της αστικής κοινωνίας- δικάζουν με βάση τα επίσημα στοιχεία και όχι με βάση ισχυρισμούς.

Τότε γιατί το προπαγανδιστικό επιτελείο των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ «σήκωσε» ξανά αυτό το θέμα; Γιατί διευκολύνει στην εσωτερική πολιτικάντικη αντιπαράθεση. Ιδιαίτερα προκαλώντας προβλήματα στο εσωτερικό της ΝΔ, καθώς οι καραμανλικοί θίγονται από την επισημοποίηση των «στοιχείων Γεωργίου». Ο ΣΥΡΙΖΑ αρέσκειται να πουλάει τέτοια «λαϊκά αναγνώσματα», την ίδια ώρα που στην πράξη κάνει τα αντίθετα (εφαρμόζει τα «στοιχεία Γεωργίου» και ταυτόχρονα ο προπαγανδιστικός μηχανισμός του τα καταγγέλλει ως «μαϊμουδισμένα»).

Και η Κομισιόν γιατί δεν αδιαφορεί γι' αυτό το άνευ πρακτικής σημασίας πολιτικάντικο παιχνίδι που παίζεται στην Ελλάδα, καθώς ούτε ο εκλεκτός της (ο Γεωργίου) διατρέχει πραγματικό κίνδυνο; Η Κομισιόν παίζει το δικό της παιχνίδι εξουσίας. Θέλει να καταστεί καθαρό ότι κουμάντο κάνει αυτή και όχι η ελληνική κυβέρνηση. Και απαιτεί να πάρει σαφή θέση η κυβέρνηση υπέρ της γνησιότητας των «στοιχείων Γεωργίου», ώστε να καταστεί εντελώς έωλη η ποινική δίωξη κατά του πρώην διοικητή της ΕΛΣΤΑΤ. Η πείρα λέει ότι η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ θα τον υποστεί και αυτό τον εξευτελισμό. Δεν έγραψαν στο βρόντο την επιστολή οι τρεις κομισάριοι, ούτε μίλησε στα ξεκούδουνα ο Σχοινάς. Όσο για την ουσία των «στοιχείων Γεωργίου», γράφουμε αναλυτικότερα στη σελίδα 7, ανατρέχοντας στα παλιά.

βαθύ κόκκινο

Ανταγωνισμός

Η Κομισιόν αποφάσισε να απαιτήσει από την αμερικανική Apple να επιστρέψει στο φορολογικό σύστημα της Ιρλανδίας ποσό 13 δισ. ευρώ (14,5 δισ. δολαρίων), διότι η ειδική φορολογική συμφωνία που είχε κάνει η Apple με την ιρλανδική κυβέρνηση προέβλεπε την καταβολή εταιρικού φόρου μόλις 0,005% έως 1% επί των κερδών που πραγματοποίησε στην Ευρώπη, με έδρα την Ιρλανδία. Σύμφωνα με την Κομισιόν, η συμφωνία Apple-Ιρλανδίας αντίκειται στους κανόνες του ανταγωνισμού και φέρνει την αμερικάνικη εταιρία σε προνομιακή θέση έναντι ανταγωνιστριών εταιριών που έχουν την έδρα τους σε άλλες χώρες της ΕΕ.

Φυσικά, η Apple αντέδρασε. Και δεν αντέδρασε μόνο ως Apple. Αντέδρασε ως αμερικανική κυβέρνηση. Το υπουργείο Οικονομικών των ΗΠΑ εξέδωσε μια σφοδρότατη ανακοίνωση καταγγελίας της απόφασης της Κομισιόν, σημειώνοντας ότι αυτή απειλεί «το πνεύμα της εμπορικής συνεργασίας» ανάμεσα στις ΗΠΑ και την ΕΕ και υπονομεύει τις ξένες επενδύσεις.

Αντέδρασε, όμως, και η ιρλανδική κυβέρνηση με τον υπουργό Οικονομικών Μάικλ Νούναν να ανακοινώνει ότι ετοιμάζει έφεση κατά της απόφασης της Κομισιόν. Όπως σημειώθηκε σε ευρωπαϊκά έντυπα, η απόδοση από την Apple του φόρου των 13 δισ. ευρώ που της καταλόγισε η Κομισιόν, θα κάλυπτε το σύνολο του κρατικού προϋπολογισμού της χώρας για την Υγεία ή θα χρηματοδοτούσε την κατασκευή 100.000 διαμερισμάτων για αναξιοπαθόντες Ιρλανδούς ή, σε τελική ανάλυση, θα μείωνε ισόποσα το δημόσιο χρέος της χώρας.

Παρά ταύτα, η ιρλανδική κυβέρνηση συντάσσεται με την Apple και με την αμερικανική κυβέρνηση. Οχι με την Κομισιόν. Μια χώρα που μέχρι πρότινος ήταν σε Μνημόνιο και εξακολουθεί να εφαρμόζει μια σκληρή δημοσιονομική πολιτική δε θέλει να βάλει 13 δισ. ευρώ στα κρατικά ταμεία της!

Τίποτα από τα παραπάνω δεν είναι παράδοξο. Ολα είναι απόλυτα εξηγήσιμα. Ολα αποτελούν όψεις του σύγχρονου καπιταλισμού και του ανταγωνισμού ανάμεσα στα μονοπώλια σε παγκόσμιο επίπεδο, στον οποίο παίρνουν μέρος και τα κράτη σε ρόλο φρουρών των συμφερόντων του κεφαλαίου.

Η Κομισιόν δεν ενδιαφέρεται, φυσικά, για τα έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού της Ιρλανδίας. Ειδικά για την κοινωνική πολιτική που θα μπορούσε να ασκήσει το ιρλανδικό κράτος. Δεν ενδιαφέρεται καν για τις ειδικές φορολογικές συμφωνίες που συνάπτει το ιρλανδικό κράτος με μονοπωλιακούς ομίλους, αλλά για εκείνες τις συμφωνίες που ευνοούν μονοπωλιακούς ομίλους ανταγωνιστικούς προς αυτούς του γαλλογερμανικού άξονα. Αν στη θέση της Apple ήταν η γερμανική Mercedes ή η γαλλική Vinci, δε θα υπήρχε καμιά αντίδραση από πλευράς Κομισιόν.

Για τους ίδιους λόγους αντιδρά η αμερικάνικη κυβέρνηση και απειλεί με πλήγματα στις γενικότερες εμπορικές συμφωνίες ΗΠΑ-ΕΕ. Όταν, όμως, οι αμερικάνικοι ελεγκτικοί μηχανισμοί έχουν πλήξει άγρια γερμανικούς κολοσσούς όπως η Siemens (στην υπόθεση με τις μίζες) και η Volkswagen (στην υπόθεση με το παραπειστικό λογισμικό για τους πετρελαιοκινητήρες), η κυβέρνηση των ΗΠΑ θα έπρεπε να περιμένει τα γερμανικά αντίμετρα. Σ' αυτό το επίπεδο ο ανταγωνισμός δε διεξάγεται με ροδοπέταλα, αλλά μ' έναν ανελέητο οικονομικό πόλεμο, που έχει θύματα ανάμεσα στους μονοπωλιακούς ομίλους, μέχρι οι εκπρόσωποι των κυβερνήσεων να καθήσουν στο τραπέζι και ν' αναζητήσουν μια νέα συμφωνία, ένα νέο συμβιβασμό.

Όσο για την ιρλανδέζικη κυβέρνηση, αυτή υπηρετεί πιστά το όραμα του κομπραδορισμού της αστικής τάξης της χώρας, που έχει κάνει την επιλογή της μετατροπής της σε φορολογικό παράδεισο και ταυτόχρονα σε παράδεισο εξευτελιστικών (για τη Βόρεια Ευρώπη) μισθών και ημερομισθίων, ώστε να προσελκύονται επενδύσεις μονοπωλιακών ομίλων και η ίδια (η αστική τάξη της Ιρλανδίας) να δραστηριοποιείται ως υπεργολάβος και περιφερειακός προμηθευτής αυτών των ομίλων.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση